

Giới thiệu Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert

Đàm Tiểu Tiểu nói: ta là cực phẩm mỹ nữ! Bành Oánh Thi nói: ta là cực phẩm ngư ty! Y Bảo Nhi nói: ta là cực phẩm lol! Thượng Quan Vô Đạo nói: ta còn là cực phẩm công tử đây này... Diệp Tiêu lên tràng: nhón nháo cái gì mà nhón nháo, thiếu gia mới được là nhân vật chính, thiếu gia khẩu hiệu là chà đạp hết thầy cực phẩm, chỉ làm nhân gian tuyệt phẩm!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Ta biết đánh nhau

Tan học tiếng chuông vang lên, Tỉnh Hải thành phố Trường cấp 3 Vân Long, mấy ngàn danh học sinh hoan hô tuôn ra sân trường, hiển nhiên so về buồn tẻ sân trường sinh hoạt đến, ra ngoài trường sinh hoạt càng đặc sắc một ít!

Thế nhưng mà cấp ba ban 7 trong phòng học, lại một mảnh tình cảnh bi thảm! Hơn mười tên cả trai lẫn gái chính quay chung quanh tại một gã tên mặc hồng nhạt quần áo thể thao thiếu nữ trước người...

Thiếu nữ có một đầu tóc dài đen nhánh, trát thành đuôi ngựa buộc ở sau ót, một trương tình mỹ mặt trái xoan, bờ môi ít ỏi, cái mũi hơi rất, con mắt không phải quá lớn, nhưng mà phi thường sáng, đó là một loại chỉ có tại hải nhi trong mắt mới có thể chứng kiến thanh tịnh hào quang —— sáng ngời mà tinh khiết!

Nàng ngồi tại chỗ ngồi của mình bên trên, nhìn không ra thân cao ah, nhưng phát dục vô cùng tốt, mặc dù bên ngoài phủ lấy một kiện màu hồng phấn đồ thể thao, như trước khó có thể che dấu cái kia cao ngất bộ ngực 〇〇...

Nàng gọi Đàm Tiểu Tiểu, là cấp ba ban 7 lớp trưởng, sở dĩ sau khi tan học còn có nhiều người như vậy ở tại chỗ này, là vì lớp học một gã gọi Triệu Mạnh đồng học bảo hộ trong lớp một gã gọi Lý Ly nữ đồng học đắc tội sân trường Bá Vương một trong Trương Long, hôm nay Trương Long chính mang người ở cửa trường học chờ đợi, tuyên bố muốn cho hắn một chút giáo huấn.

Lý Ly là Đàm Tiểu Tiểu đích hảo hữu, Triệu Mạnh là vì nàng mới đắc tội Trương Long, mà bản thân mình lại thân là nhất ban chiều dài, tự nhiên không có khả năng trợ mắt nhìn bạn học của mình bị khi phụ sĩ nhục!

Đáng tiếc cấp ba ban 7 cũng không phải bền chắc như thép, đến giảm rất nhiều người cũng không nguyện ý vì một cái Triệu Mạnh đắc tội có thị chính ủy phụ thân Trương Long, cũng bởi vậy sau khi tan học, chỉ có mười cái lưu lại!

"Tiểu Tiểu, La Quân tên khốn kia bảo hôm nay cha của hắn sinh nhật, tới không được..."

"Tiểu Tiểu, Lý Khải tên kia nói hắn mẹ cảm mạo rồi, chính đuổi đi bệnh viện, cũng tới không được..."

"Tiểu Tiểu, Lý Đông Minh điện thoại tắt máy..."

...

Lần lượt nam sinh đứng tại Đàm Tiểu Tiểu trước người, mặt mũi tràn đầy oán giận nói!

Bọn hắn ở trường học cũng có chút địa vị, ngày bình thường cũng kết giao một ít các lớp khác đệ tử, trước kia ở bên ngoài đánh nhau ẩu đả thời điểm đều là cùng tiến lên, ai biết lúc này đây gặp được phiền toái, vậy mà một người đều tìm không thấy...

"Không có tác dụng đâu, Trương Long đã bắn tiếng, ai giúp chúng ta, tự là cùng hắn là địch, bọn họ là sẽ không đắc tội Trương Long đấy..." Chứng kiến lủ rủ mọi người, Đàm Tiểu Tiểu nhẹ giọng thở dài một tiếng..

Bởi vì Trương Long phụ thân nguyên nhân, coi như là lão sư trong trường, cũng không muốn đắc tội hắn, huống hồ chuyện này vốn chính là đệ tử chuyện giữa, nếu nói cho lão sư, về sau bọn hắn cũng không còn mặt ở trường học tiếp tục lẫn lộn tiếp nữa rồi!

"Chúng ta đây làm sao bây giờ? Chẳng lẽ thật sự muốn đem Triệu Mạnh giao ra đi không được?" Lại một gã nam sinh bất mãn nói!

Người này tên là Hoa Tiểu Diệp, nói thật, trong lòng của hắn ngược lại là hi vọng đem Triệu Mạnh giao ra đi, Trương Long những người nào vậy. Sân trường Bá Vương một trong, phụ thân là thị chính ủy, không người nào nguyện ý đắc tội hắn? Nếu không phải mình đang theo đuổi Đàm Tiểu Tiểu, hắn mới không muốn chuyển cái này tranh vào vùng nước đục!

Kỳ thật không chỉ có là hắn, ngoại trừ Triệu Mạnh bên ngoài, lớp học mặt khác nam sinh đồng dạng là xem tại Đàm Tiểu Tiểu trên mặt mũi mới lưu lại đây!

Bọn hán đều là Đàm Tiểu Tiểu tùy tùng!

"Không được, Triệu Mạnh là vì bảo hộ Ly Ly mới đắc tội hán đấy, Ly Ly thế nhưng mà Tiểu Tiểu đích hảo hữu, tuyệt đối không thể giao ra đi, cùng lắm thì cùng bọn họ liều mạng..."

"Đúng, liều mạng, không phải là hơn ba mươi cá nhân sao? Chẳng lẽ lại chúng ta tại sao phải sợ bọn hán?"

Trong khoảng thời gian ngắn, cùng gan đực khơi trong, nguyên một đám kêu gào lấy cùng với Trương Long phân cái cao thấp...

"Liều mạng? Chẳng lẽ ngươi muốn để cho chúng ta nữ hài tử cũng đi dốc sức liều mạng?" Chứng kiến những này nhiệt huyết sôi trào gia hỏa, Đàm Tiểu Tiểu khẽ chau mày, tại đây chỉ có mười mấy người, còn có bảy tám tên nữ hài tử, còn đối với mới có lấy hơn ba mươi người, lấy cái gì đi liều? Hơn nữa chuyện này nào lớn hơn đối với tất cả mọi người không tốt, dùng Trương Long quan hệ hán mà không sợ cái gì, có thể là mình những người này đâu này?

Cuối cùng bị đánh một trận không nói, không chừng còn có thể bị trường học khai trừ...

Đây cũng không phải là nàng nguyện ý chứng kiến đấy...

Nghe được Đàm Tiểu Tiểu vừa nói, mọi người lúc này mới tỉnh táo lại, đúng vậy a, cạnh mình chỉ có như vậy điểm người, cái này điểm lực lượng lấy cái gì đi liều? Đây không phải đưa lên đi bị đánh sao?

Thế nhưng mà không liều lời nói có thể làm cái gì? Căn bản không người nào nguyện ý trợ giúp bọn hán, trong khoảng thời gian ngắn, phòng học lâm vào trầm mặc...

"Có lẽ, ta có thể giúp các ngươi..." Cái lúc này, một cái đột ngột thanh âm vang lên!

Mọi người theo thanh âm phương hướng nhìn lại, tựu chứng kiến một tên thiếu niên ngồi ở nơi hẻo lánh vị trí!

Hán như thế nào còn chưa đi?

Đây là Đàm Tiểu Tiểu trong lòng nghi hoặc!

Thiếu niên ăn mặc một bộ màu đen kiểu áo Tôn Trung Sơn, không sẽ có vẻ vẻ người lớn, ngược lại cho người một loại thành thực ôn trọng cảm giác, tóc của hán đen nhánh mềm mại, có một đám che khuất cái trán, hình dạng vừa ý có chút thanh tú, là thuộc về so sánh chiều nữ nhân yêu thích cái chủng loại kia!

Đương nhiên, hán cũng hoàn toàn chính xác so sánh chiều nữ hài tử ưa thích, đi vào cấp ba ban 7 không mấy ngày nữa thời gian, đã nhận được vài phong thư tình...

Cũng bởi vì này dạng nguyên nhân, lại để cho cấp ba ban 7 mặt khác nam sinh rất không thoải mái, dù sao, nước phù sa không lưu ruộng người ngoài đạo lý tất cả mọi người hiểu, cấp ba ban 7 tuy nhiên âm thịnh dương suy, nhưng còn có vài người còn không có bạn gái đâu rồi, chỗ nào có thể làm cho ngoại nhân đến hái hái trong lớp đóa hoa, cái này mới đến vài ngày xếp lớp sinh, hiển nhiên thuộc về người từ ngoài đến!

Mà hán lúc này trên mặt chính treo mỉm cười thần nhiên, đó là một loại thông dong đáng tươi cười, phảng phất cho dù trời sập xuống cũng cũng không biến sắc!

Loại này tự tin cảm giác lại để cho trong lớp nam sinh càng là khó chịu rồi, đặc biệt là khẩu khí của hán, cái gì gọi là ta có thể đủ giúp các ngươi?

Giống như ngươi cái gì đều có thể làm được đồng dạng...

"Diệp Tiêu, ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi có thể giúp chúng ta làm cái gì?" Hoa Tiểu Diệp khinh thường lườm lườm miệng, mặt mũi tràn đầy mỉa mai, không chỉ có là hán, những người khác cũng là như thế!

Nói thật, bọn hán thật đúng là không có đem Diệp Tiêu để vào mắt, thậm chí phát sinh loại chuyện này về sau, bọn hán căn bản tựu không nghĩ tới Diệp Tiêu sẽ giúp trợ nhóm người mình cái gì, một là không có giao tình, mà là ngay cả mình những này lão nhân đều không có biện pháp OK sự tình, hán một cái mới đến vài ngày xếp lớp sinh có thể làm cái gì?

"Đánh nhau!" Diệp Tiêu như trước treo nhàn nhạt đáng tươi cười, bắt quả con mắt của nó quang lại không có xem Hoa Tiểu Diệp liếc, mà là một mực đều rơi vào bị người quay chung quanh ở bên trong Đàm Tiểu Tiểu trên người!

"Đánh nhau? Chỉ bằng ngươi cái dạng này có thể đánh nhau bao nhiêu người? Bị người đánh còn không sai biệt lắm..." Mắt thấy đối phương vậy mà không nhìn chính mình liếc, còn đem ánh mắt một mực rơi tại người trong lòng của mình Đàm Tiểu Tiểu trên người, Hoa Tiểu Diệp trong nội tâm càng là khó chịu, nếu không phải bên ngoài còn có Trương Long một đám người đang chờ, hán khả năng lập tức tựu muốn động thủ giáo huấn một chút cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa rồi!

Những người khác trên mặt biểu lộ cùng hán không sai biệt lắm, không ai đem cái này mới tới xếp lớp sinh để vào mắt...

Diệp Tiêu cười cười, chứng kiến một mực không nói gì Đàm Tiểu Tiểu, quay người đi ra ngoài...

"Hừ, 'trang Bức'..."

"Là được... Thực muốn giúp đỡ làm gì vậy ly khai..."

Một đám người ở sau lưng nghị luận nhao nhao, chỉ có Đàm Tiểu Tiểu nhìn qua Diệp Tiêu bóng lưng rời đi, như có điều suy nghĩ..

Hắn thật có thể đủ đối phó Trương Long bọn hắn sao?

"Tiểu Tiểu, không cần nghe hắn đấy, ta lại đánh gọi điện thoại, nhất định có thể gọi vào người tới?" Chứng kiến chính mình danh tiếng bị Diệp Tiêu cướp đi, Hoa Tiểu Diệp trong nội tâm rất là khó chịu, lập tức móc ra điện thoại, lại bắt đầu gây đánh nhau, hắn âm thầm thề, nhất định phải bang Tiểu Tiểu vượt qua lần này nguy nan!

Một lát sau, đầu bên kia điện thoại tựa hồ truyền đến đồng ý thanh âm, Hoa Tiểu Diệp sắc mặt vui vẻ...

"Tiểu Tiểu, đi thôi, biểu ca ta nói, hắn lập tức dẫn người qua tới giúp chúng ta, chuyện này bao tại trên người của ta..." Hoa Tiểu Diệp cười đối với Đàm Tiểu Tiểu nói ra, nhưng trong lòng tại nhỏ máu, một vạn khối tiền ah, vì có thể làm cho cái gọi là biểu ca hỗ trợ, hắn đã đã đáp ứng đưa cho đối phương một vạn khối tiền thù lao, đây chính là hắn một tháng tiền tiêu vật đây này!

"Được rồi..." Chứng kiến Hoa Tiểu Diệp cam đoan bộ dạng, Đàm Tiểu Tiểu khẽ gật đầu một cái, đứng dậy hướng ra phía ngoài rời đi!

Diệp Tiêu một đường đi ra cửa trường, tựa chứng kiến một đám người hoặc đứng hoặc ngồi xôm tụ tập cùng một chỗ, có trong miệng ngậm thuốc lá, có chính cầm điện thoại chơi trò chơi, có mấy cái tụ cùng một chỗ, không biết nói cái gì đó!

Xem bọn hắn ăn mặc, đều là Trường cấp 3 Vân Long đệ tử, thật không nghĩ tới cái này gọi Trương Long gia hỏa còn có chút bản sự, trong trường học cũng có thể tìm nhiều người như vậy!

"Trương Long là ai?" Diệp Tiêu trực tiếp đi tới đám người kia trước mặt, mở miệng hỏi!

"Ngươi cái nào lớp hay sao? Ngay cả ta cũng không nhận ra?" Một gã ngồi chồm hổm trên mặt đất hút thuốc thiếu niên đứng lên, mặt mũi tràn đầy bất thiện mà hỏi!

Thằng này muốn chết phải không? Theo Trường cấp 3 Vân Long đi ra, vậy mà không biết mình!

"Cho ngươi lần thứ nhất cơ hội, mang theo nhân mã của ngươi bên trên ly khai nơi này..." Chứng kiến trước mắt người này rõ ràng không có chính mình anh tuấn nam tử, Diệp Tiêu nhàn nhạt nói ra...

Khá tốt, không có chính mình suất khí, nếu không nếu người khác nói chính mình là ghen ghét hắn lớn lên so sánh soái mới động thủ vậy cũng không tốt...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2 Solo chi vương

Mang theo nhân mã của ngươi bên trên ly khai nơi này? Nghe được một câu nói kia, Trương Long bọn người vốn là sững sờ, đón lấy nguyên một đám cười lên ha ha...

"Tiểu tử, ngươi cho rằng là ngươi à? Ngươi để cho chúng ta ly khai tự ly khai? Ngươi biết ngươi là ở cùng ai nói chuyện sao?"

"Đúng đấy, ngươi không phải là đầu chấy hổng mắt à?"

"Ôi, chết cười ta rồi, Trường cấp 3 Vân Long lúc nào xuất hiện như vậy cực phẩm, một người đã chạy tới để cho chúng ta ly khai?"

Chung quanh vang lên một hồi tiếng cười nhạo, bất quá Diệp Tiêu căn bản không có để ý, hắn chỉ là nhàn nhạt nhìn qua lên trước mắt Trương Long, ánh mắt kia tựa thật giống quân vương tại xem kỹ chính mình thần tử đồng dạng!

"Tiểu tử, ngươi không phải là đã bị cái gì đã kích thích à? Cho dù muốn tìm chết cũng không cần như vậy đi? Cho ngươi lần thứ nhất cơ hội, quỳ xuống hướng ta dập đầu ba cái khấu đầu, ta tha thứ ngươi lời vừa mới nói lời nói!" Trương Long cũng là ha ha nở nụ cười, còn đạo Diệp Tiêu thật là cái tên điên!

"Người không muốn ly khai?" Diệp Tiêu chăm chú nhìn Trương Long...

"Tiêu tử, con mẹ nó người nghĩ đến người là ai, để cho ta ly khai tự ly khai?" Chứng kiến Diệp Tiêu còn ở lại chỗ này quấy rối, Trương Long cũng có chút không kiên nhẫn được nữa!

"Được rồi, đã như vậy, vậy thì đừng trách ta khi dễ các người..." Diệp Tiêu không sao cả nhún vai...

Khi dễ? Trương Long nhất lảng, hẳn như thế nào khi dễ chính mình?

Ngay tại hần kinh sững sờ thời điểm, Diệp Tiêu bỗng nhiên động, song vươn tay ra, một bả giữ ở Trương Long bả vai, sau đó mạnh mẽ hướng trong ngực của mình kéo tới...

Trương Long bản năng muốn giãy dụa, thế nhưng mà không biết vì cái gì, Diệp Tiêu hai tay tự thật giống kim sắt đồng dạng, mặc kệ hẳn như thế nào cố gắng, cũng khó khăn dùng giãy giụa khai mở, ngược lại cảm giác đầu của mình tại hạ rơi!

Mà Diệp Tiêu đầu gối phải cũng ở phía sau nâng lên, chứng kiến cái kia càng ngày càng gần đầu gối, Trương Long đồng tử bỗng nhiên co lại lại với nhau!

"BA~..."

Diệp Tiêu đầu gối hung hăng đâm vào Trương Long xương mũi bên trên, lực lượng khổng lồ trực tiếp đưa hần xương mũi bị đâm cho nát bấy, một đạo huyết hoa theo lỗ mũi phun ra, trên mũi càng là một hồi kịch liệt đau nhức truyền đến, đau đến đầu một hồi đẹp mắt, cả người càng là coi như lò xo đồng dạng lập tức hướng về sau mặt ngưỡng đi, Diệp Tiêu song nhẹ buông tay, trực tiếp rơi trên mặt đất!

Đây hết thảy phát sinh quá đột ngột, cũng phát sinh quá là nhanh, thẳng đến Trương Long thân ảnh ngã trên mặt đất, thẳng đến hần lỗ mũi máu tươi nhuộm hồng cả khuôn mặt, những người khác mới nguyên một đám phản ứng đi qua!

Người này cũng dám động thủ, hẳn chỉ có một người, cạnh mình có hơn ba mươi người, hẳn cũng dám động thủ? Hẳn chẳng lẽ là điên rồi phải không?

Cái này là tất cả người xuất hiện tại nghĩ cách, nhất tới gần Trương Long hai người cũng là trước tiên vọt tới, bọn hắn trong nội tâm âm thầm thề nhất định phải làm cho cái này cuồng vọng gia hòa đạt được xứng đáng giáo huấn...

Một kích đắc thủ Diệp Tiêu cũng không lui lại, hoặc là của hắn từ điển ở bên trong căn bản cũng không có lui cái chữ này, chứng kiến hướng chính mình đánh tới hai người, khoe miệng hiện ra một vòng cười lạnh, thân thể hướng phía trước bước ra một bước, trực tiếp một quyền oanh hướng về phía bên phải một người nắm đầm!

"Răng rắc..." Một tiếng giòn vang, hai người nắm đầm nặng nề đụng vào cùng một chỗ, tên thiếu niên kia lập tức cảm giác coi như đập vào thiết chùy bên trên đồng dạng, nắm đầm xương cốt đều phẳng phất vỡ vụn đồng dạng, đau đớn kịch liệt lập tức truyền đến, thân thể càng là liên tiếp lui về phía sau, cả cánh tay ngoại trừ đau đớn bên ngoài đã không còn có hần cảm giác của hắn, nước mắt từng khỏa xuống rơi xuống, sắc mặt càng trở nên phải có nhiều cái kia xem thì có nhiều khó coi!

Một quyền oanh lui đối phương, Diệp Tiêu thân thể không chút sứt mẻ, chân phải đã như thiểm điện đạp lên, tại một người khác nắm đầm còn không có oanh tại trên người mình thời điểm, hậu phát chế nhân một cước đã đá vào đối phương xương bả chân!

Lại là một tiếng giòn vang, cũng không biết có phải hay không là xương đùi đứt gãy, tên thiếu niên kia thân thể coi như éch đồng dạng bật lên mà lên, sau đó nặng nề ngã trên mặt đất, thân thể cùng xi-măng địa thân mặt đụng vào cùng một chỗ!

"Ah..." Cực lớn tiếng kêu thảm thiết vang lên, tên thiếu niên kia bất chấp đầu gối đụng vào xi-măng trên mặt đất đau đớn, cong vồng lấy thân thể che bấp chân của mình, trong miệng phát ra thê thảm tiếng kêu, trong mắt tùy ý măng lớn nước mắt nhấp nhô, bọn họ đều là một đám đệ tử em bé, lúc nào thụ qua bức này cực lớn đau đớn!

Trong nháy mắt ném lật ra hai người, không chỉ có không có đè xuống những người này hung hăng càn quấy khi điểm, ngược lại lại để cho đám người kia lửa giận càng thêm bành trướng!

Người bắt quả là một người, cũng dám đối với nhóm người mình động thủ, hơn nữa ra tay như vậy rất cay, cái này cũng đừng trách chính mình không khách khí!

Lập tức đã có người móc ra tay cỡ bàn tay tiểu đao, rất nhanh phóng tới Diệp Tiêu, bọn hắn ý định tại Diệp Tiêu trên người chọc ra mấy cái lỗ thủng, về phần về sau hội có cái gì trách nhiệm, đó cũng không phải là bọn hắn suy nghĩ vấn đề, dù sao chuyện này là Trương Long khiến cho đây, dùng cha của hắn bối cảnh, chỉ cần không chết người, sự tình gì không thể dọn dẹp?

Trong nội tâm tự định giá lấy, một tên thiếu niên đã vọt tới Diệp Tiêu trước người, một đao tự hướng Diệp Tiêu bụng dưới đâm tới!

Diệp Tiêu lông mày nhíu lại, thật không ngờ những người này cũng dám ở trường học bên ngoài động đao, hơn nữa còn là trực tiếp đâm về bụng của mình, thân thể lách lách, tránh được đâm tới một đao, một tay một trào, giữ ở tay của người kia cổ tay, dùng sức uốn éo, người nọ bị đau, trong tay tiểu đao rời khỏi tay, một bả bị Diệp Tiêu bắt lấy, sau đó trở tay cầm xuống, cầm vào tên thiếu niên kia đầu vai...

"Xùy~..." Một tiếng, một đạo máu tươi phun ra, nương theo lấy còn có người nọ tiếng kêu thảm thiết...

Trong nháy mắt, phóng trở mình bốn người, Diệp Tiêu giống như Sát Thần đứng sừng ở đám người phía trước, lập tức rung động toàn trường, đặc biệt là mấy người kia trở nên sắc mặt trắng bệch, càng là khiến người khác một hồi do dự, ai cũng không muốn trên người của mình bị chen vào một bà tiểu đạo...

"Không cho các ngươi lần thứ nhất cơ hội, lập tức rời đi..." Chứng kiến đám người kia bị chính mình chặn trụ, Diệp Tiêu lại một lần nữa mở miệng nói ra!

Tại hán xem ra, những người này đã minh bạch sự lợi hại của mình, cần phải biết điều ly khai mới đúng, thế nhưng mà hán lại một lần nữa xem thường học sinh thời nay!

"Ta cách bà mẹ ngươi..." Một gã thân cao tiếp cận 2m gia hỏa hét lớn một tiếng, theo đồng bạn trong tay chop tới một cái bóng chày bóng, lại một lần nữa hướng Diệp Tiêu phát khởi công kích, hán cũng không tin tưởng này là làm bằng sắt đây, thật đúng là một người có thể quật ngã chính mình nhiều người như vậy hay sao?

Không chỉ có là hán, còn có bảy tám tên thiếu niên cũng nắm chắc tay bên trong bóng chày bóng, toàn bộ xông về Diệp Tiêu!

Bọn hán thật đúng là không tin Diệp Tiêu là làm bằng sắt đây, một người lại có thể đánh thì như thế nào? Vừa rồi những người kia chỉ là tay không tác sắt, trong tay mình còn có vũ khí đầu rồi, chẳng lẽ lại quả đảm của hán so bóng chày bóng còn cứng rắn hay sao?

Chứng kiến những này không biết hồi cái gia hỏa, Diệp Tiêu trong mắt đã hiện lên một tia sát cơ, tại đệ nhất danh nam tử đi vào hán trước người, giờ tay lên trong bóng chày bóng nện xuống thời điểm, hai chân dùng sức đạp một cái, cả người bay lên trời, sau đó như thiểm điện đá ra chân phải...

"BA~..." Một tiếng, tên thiếu niên kia trong tay bóng chày bóng bị Diệp Tiêu một cước đạp thành lưỡng đoạn, thanh thủy thanh âm rung động toàn trường...

Tự cái này lập tức thời gian, Diệp Tiêu cái chân còn lại đạp tại cái kia tên bộ ngực của thiếu niên, lực lượng khổng lồ đem tên thiếu niên kia đạp được hướng về sau thối lui, mà hán lại mượn nhờ cái này một cỗ lực lượng trên không trung hoàn thành một cái lộn ngược ra sau!

Hai chân vừa mới rơi xuống đất, thân thể đã lại một lần nữa chạy trốn ra ngoài, thừa dịp tên kia bị chính mình đạp bay thiếu niên nhiều loạn mấy người khác ánh mắt thời điểm, đã liên tục oanh ra mấy quyền!

Từng đợt tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, lại là mấy cái trong nháy mắt thời gian, cái này vài tên xông lên trước gia hỏa đã ngã trên mặt đất...

Tĩnh, hiện trường giống như chết tĩnh...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3 Huyết mạch phun trào

Thậm chí có thể nghe được châm rơi xuống đất thanh âm, tất cả mọi người nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt cũng như cùng xem quái vật !

Thằng này thật là người sao? Một người để lại lật ra mười mấy người, mà hán lại coi như không có việc gì người đồng dạng?

Chính ở phía sau, Đàm Tiểu Tiểu cùng Hoa Tiểu Diệp bọn người đã đi tới, rất nhiều người vốn đều nom nớp lo sợ đây, đặc biệt là nghĩ đến Trương Long mang theo hơn ba mươi người, trong lòng là một điểm lo lắng đều không có, nhưng khi bọn hán đi ra cửa trường, chứng kiến ngồn ngang lộn xộn nằm trên mặt đất Trương Long bọn người, chứng kiến một mình đứng ở nơi đó Diệp Tiêu thời điểm, tất cả mọi người tròn tròn mắt...

Đặc biệt là vừa rồi mấy cái cười nhạo Diệp Tiêu, Hoa Tiểu Diệp bọn người, nguyên một đám con mắt mờ sâu sắc đây, miệng cũng trương được sâu sắc đây, trên mặt tất cả đều là không thể tin bộ dạng!

Lúc trước hán đã từng nói qua hán biết cái gì?

Rất nhiều người lập tức nghĩ tới Diệp Tiêu trước khi trả lời, ta sẽ đánh nhau!

Hán vậy mà thật sự một người tự đánh ngã nhiều người như vậy, đây không phải nằm mơ a?

Mà ngay cả Đàm Tiểu Tiểu cũng là tròn mắt há hốc mồm nhìn xem đây hết thấy, tuy nói Diệp Tiêu đang nói ra hán hội đánh nhau thời điểm, nàng có chút

tâm động, đối với cái này cái vừa tới lớp thêm mấy ngày mới đồng học, trong nội tâm nàng cũng tràn ngập tò mò, nhưng nàng tuyệt đối không cho rằng một mình hấn có thể giải quyết lúc này đây phiền toái!

Tại Trường cấp 3 Vân Long hội đánh nhau người có rất nhiều, nhưng dám một người như vậy tự phóng đi giáo huấn người khác hơn mười người đấy, tuyệt đối chỉ lần này một người!

Đây cũng không phải là cuồng vọng vấn đề...

Mà là tự tin, một loại bầu trời thiên hạ Duy Ngã Độc Tôn tự tin, chỉ có đối với thân thủ của mình có mười phần tự tin mới có thể làm ra như thế điên cuồng sự tình!

Điên cuồng cũng tốt, cuồng vọng cũng thế, đem làm một mình hấn solo hơn mười người, chính mình còn có thể đứng đấy, hơn nữa nhìn đi lên hoàn hảo không tổn hao gì thời điểm, tất cả mọi người đã bị triệt để chấn trụ, đặc biệt là hấn vừa rồi một cước đạp đoạn bóng chày bằng một màn, càng là thật sâu khắc sâu vào mỗi người trong nội tâm!

Mặc dù bọn hấn trong nội tâm không biết là Diệp Tiêu một người thật có thể đủ đối phó tất cả mọi người, nhưng cái lúc này cũng không có ai dám lên trước tiếp tục khiêu chiến. . .

Cái lúc này chính hấn, thật giống như một cái Chiến Thần, cô đơn mà làm đáng...

Làm đáng đến không người có thể địch...

"Các người còn không muốn đi sao?" Lạnh lùng nhìn xem trước người hơn mười người, Diệp Tiêu lại một lần nữa mở miệng nói ra!

Giờ khắc này, không còn có người do dự, nguyên một đám căn bản không dám nhìn Diệp Tiêu ánh mắt, tiến lên nâng dậy đồng bạn của mình tự phải ly khai!

Bọn họ là thật sự sợ ah, muốn đối phó người còn không có đi ra, nhóm người mình tự tổn thất nhiều người như vậy, hôm nay muốn đối phó người đã đi ra, thế nhưng mà không người nào dám tiến lên nữa động thủ, không có gặp đồng bạn của mình như vậy thống khổ sao?

Rất nhanh thời gian, một đám người kia tự vô ảnh vô tung biến mất, mà ngay cả Trương Long, tại lúc rời đi cũng không có cổ họng qua một tiếng, chỉ là nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt tràn đầy oán độc, hiển nhiên hấn sẽ không dễ dàng như vậy buông tha Diệp Tiêu...

Đối với cái này dạng ánh mắt, Diệp Tiêu tự nhiên sẽ không để ở trong lòng...

Hấn chỉ là nhún vai, sau đó xoay người, hướng phía đứng tại phía trước nhất Đàm Tiểu Tiểu cười cười, nói một tiếng: "Tốt rồi, sự tình đều giải quyết, ta nên về nhà, gặp lại..." Sau khi nói xong, quay người liền chuẩn bị rời đi...

"Diệp Tiêu..." Đàm Tiểu Tiểu bỗng nhiên gọi lại Diệp Tiêu...

"Àn?" Diệp Tiêu dừng lại thân thể...

"Tại sao phải giúp chúng ta?" Đàm Tiểu Tiểu cường chế ở khiếp sợ trong lòng, mở miệng hỏi!

Nàng không cho là mình bọn người cùng Diệp Tiêu quan hệ tốt đến loại trình độ này, không tiếc đắc tội Trương Long, cũng phải giúp trợ nhóm người mình giải quyết lần này phiền toái...

"Bởi vì chúng ta là đồng học..." Diệp Tiêu khoe miệng có chút giương lên, sau đó cũng không quay đầu lại hướng phía phía trước đi đến...

Bóng lưng của hấn nhìn về phía trên là như vậy gầy gò, thế nhưng mà không biết vì sao lại cho người một loại to lớn cao ngạo đến không thể kháng cự áp bách...

Phảng phất một tòa núi lớn đồng dạng...

Nữ hài tử trong mắt là nguyên một đám tấm lòng yêu mến ứa ra, phảng phất trải qua ngàn thế gặp trắc trở, cuối cùng đã tìm được cái kia có thể người bảo vệ mình đồng dạng.

Mà ngay cả Đàm Tiểu Tiểu, cũng là vẻ mặt mê trai biểu lộ!

Bởi vì chúng ta là đồng học!

Đúng vậy a, chúng ta là đồng học, đồng học trong lúc đó bất chính cần phải trợ giúp lẫn nhau sao?

Biết là Trương Long tìm phiền toái về sau, rất nhiều bình thường khiến cho so sánh tốt đồng học sau khi tan học tự nguyện một đám đã đi ra, bọn hấn đều không muốn chuyển cái này tranh vào vũng nước đục, mà ngay cả Hoa Tiểu Diệp mấy người cũng là bởi vì đuổi sát mình mới nguyện ý lưu lại, thế nhưng mà hấn đâu này? Cái này vừa tới vài ngày thiếu niên, vậy mà bởi vì chúng ta là đồng học cái này nhất dễ hiểu lý do ra tay...

Đây là một loại hạng gì rộng lớn trí tuệ?

Về phần người trong cuộc Triệu Mạnh, lúc này càng là cảm động khóc rống lưu nước mắt, nếu không phải hần, có lẽ, hôm nay chính mình sẽ bị đánh một trận a!

Những thứ khác vài tên nam sinh cũng là nguyên một đám kinh ngạc không thôi, mặc dù trước kia xem Diệp Tiêu rất không thoải mái, tại kiến thức thủ đoạn của hần về sau, nguyên một đám cũng không khỏi không trong lòng gợn ngón tay cái lên!

Cái này bạn thân, ngu bực...

Đương nhiên, Hoa Tiểu Diệp ngoại lệ, khi thấy Đàm Tiểu Tiểu nhìn về phía Diệp Tiêu cái kia "Thâm tình" ánh mắt thời điểm, trong nội tâm cũng cảm giác thật giống như bị người thả tại trên đồng lửa nướng đồng dạng, đặc biệt là nghĩ đến chính mình còn vì thỉnh trên xã hội một ít người ra tay tiêu hết một vạn khối tiền, còn không có tại Đàm Tiểu Tiểu trước mặt lưu lại nửa điểm ấn tượng tốt, hần tự hận không thể đem Diệp Tiêu ăn sống nuốt tươi...

Diệp Tiêu cũng không biết bởi vì chính mình lần thứ nhất ra tay, lại để cho không có tiếng tăm gì chính mình nhanh chóng bị lớp học người nhớ kỹ, đương nhiên, còn có người ghi nhớ trong lòng, ví dụ như Hoa Tiểu Diệp, cái kia quả thực là khắc cốt铭心 tâm ah, chẳng qua là khắc khổ khắc sâu trong lòng cảm hận!

Hần chỉ là cảm giác mình cần phải làm như vậy, ít nhất chứng kiến Đàm Tiểu Tiểu xinh đẹp như vậy nữ hài ở đằng kia sầu mi khổ kiếm nghị biện pháp thời điểm, hần thật sự không đành lòng không ra tay...

Về phần hần theo như lời bởi vì chúng ta là đồng học, cái kia thuần túy vô nghĩa, nếu là đúng phương là một đại nam nhân, hần mới quản người chết sống...

Mỹ nữ, tại nhiều khi đều có đặc quyền đấy...

Ví dụ như. . .

"Tiêu nhi, giúp ta đem phóng ở phòng khách quần áo mới vận đi lên..." Vừa mới về đến nhà, chợt nghe đến chính mình dì nhỏ Mộ Dung Minh Yên thanh âm từ trên lầu truyền đến, Diệp Tiêu bất đắc dĩ, đành phải vận khởi trên ghế sa lon một đồng lớn quần áo đi lên lầu!

ai bảo trên lầu cái kia người là nàng dì nhỏ đầu này? Hơn nữa còn là một đại mỹ nữ đầu này?

Mộ Dung Minh Yên, là Diệp Tiêu tại Tỉnh Hải thành phố thân nhân duy nhất, cũng là nàng đem một mực tại lão đầu từ bên người tiếp nhận địa ngục huấn luyện Diệp Tiêu cứu thoát ra, nhận được Tỉnh Hải thành phố!

Hơn nữa cái này mười tám năm đến, Mộ Dung Minh Yên mỗi lần đi lão đầu từ chỗ ấy nhìn hần thời điểm đều cho hần mang đến rất nhiều ăn ngon đồ vật, tại Diệp Tiêu trong nội tâm, đó là cũng mẫu cũng tỷ tồn tại...

Hôm nay, hần đang cùng Mộ Dung Minh Yên ở cùng một chỗ...

Nếu là một người nam nhân dám như vậy sai khiến, không một cái tát phiến qua xem như so sánh nhân từ được rồi!

Đi tới trên lầu, đẩy ra chính mình dì nhỏ cửa gian phòng, đang muốn cầm quần áo ném trên giường, lập tức tự thấy được một bộ làm cho người ta huyết mạch phun trương hình ảnh...

Trong phòng, Mộ Dung Minh Yên trên thân chỉ mặc một bộ màu đen viền tơ nội y, đầy đặn bán cầu triển lộ không bỏ sót, chính bán cong người hành lễ bỏ đi phía dưới bó sát người quần jean, tự lại để cho cái kia bán cầu càng thêm to lớn, trong khi giãy chết, theo quần jean lui ra, cái kia màu đen 'quần chữ T' lọt đi ra, lại phơi hộc cặp kia dài nhỏ trắng nõn đùi, thẳng lại để cho Diệp Tiêu có loại máu mũi cuồng phun xúc động...

"Dì nhỏ, người đây là đang làm cái gì?" Diệp Tiêu gặn dừ hét, không mang theo như vậy khi dễ người hay sao? Người ta hay vẫn là một cái ngây thơ tiểu xử nam đầu rồi, liền cả Av đều không có xem qua đầu rồi, có người như vậy dụ dỗ người đấy sao?

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4 Thủ hộ dì nhỏ (Thượng)

"Làm cái gì? Đương nhiên là thay quần áo lặc? Nhanh, đem quần áo đưa cho ta, nhìn xem dì nhỏ hôm nay mua quần áo thế nào!" Mộ Dung Minh Yên

tựa hồ căn bản cũng không có chú ý tới Diệp Tiêu bối rối đồng dạng, một tay lấy quần jean ném vào trên giường, sau đó mở ra chân ngồi ở bên giường, còn hướng Diệp Tiêu ngoắc ngón tay!

Trời đất chứng giám, ý của nàng là lại để cho Diệp Tiêu cầm quần áo đưa cho nàng, có thể là như vậy tư thế, động tác như vậy, lại phối hợp như vậy thần sắc, coi như là thánh nhân cũng ngăn không được ah, làm sao hướng là Diệp Tiêu như vậy liền cả nữ hài tử tay đều không có chạm qua tiểu xử nam đầu này?

Đặc biệt là Diệp Tiêu thị lực vô cùng tốt, mà nàng 'quần chữ T' lại là như vậy bó sát người, hần thậm chí có thể chứng kiến giữa hai chân một đường nhỏ ke hồ...

Thiên gặp đáng thương, chúng ta Diệp Tiêu đồng học phun ra...

Đúng vậy, hai cái Huyết Long tự Diệp Tiêu lỗ mũi xì ra...

Liên tục ầu ả hơn mười người không có đã bị một điểm thương tổn Diệp Tiêu cũng bởi vì Mộ Dung Minh Yên một động tác, một tư thế mà máu mũi cuồng phun, không thể không nói nữ nhân lực sát thương xa xa so nam nhân lớn rất nhiều!

Ít nhất giờ khắc này Diệp Tiêu đồng học là bản thân bị trọng thương...

Chịu không được rồi... Diệp Tiêu trong nội tâm hét lớn một tiếng, một tay lấy quần áo ném cho Mộ Dung Minh Yên, quay người tụt phóng xuống lầu dưới...

"Đưa nhỏ này, chuyện gì xảy ra? Êm đẹp như thế nào chảy máu mũi đầu này? Còn chạy cái gì chạy? Chẳng lẽ hần đã đã biết vị hôn thê của mình muốn tới? Cho nên tâm tình kích động? Đã tạo thành huyết áp dâng lên?" Đáng thương Mộ Dung Minh Yên, còn không biết mình tự là tạo thành Diệp Tiêu máu mũi cuồng phun đầu số gây nên...

Bất quá nghĩ đến trong chốc lát chuyện trọng yếu, nàng hay vẫn là rất nhanh ở quần áo mới trong tìm kiếm khởi quần áo đến...

Diệp Tiêu một hơi xông xuống lầu dưới toilet, phát hiện mình phía dưới đã sớm nhô lên một cái lều vải, trong nội tâm âm thầm tức giận, người một cái chêt Diệp Tiêu, người tưởng cái gì đầu này? Nàng là di nhỏ của người, người sao có thể có đủ ý nghĩ như vậy?

Người tên hỗn đản này, người tên cầm thú này không bằng gia hỏa, người cái này tư tưởng xấu xa dơ bẩn gia hỏa...

Thế nhưng mà mặc kệ hần như thế nào thăm mắng, trong đầu luôn hiện ra cái kia một bộ huyết mạch phun trương một màn, đặc biệt là cái kia nhẹ nhàng khe hở, là như vậy trí nhớ khắc sâu, như thế nào vùng cũng vùng không đi!

Mà phía dưới tiểu Tiêu Tiêu, như cũ là ngẩng đầu đứng thẳng, tựa hồ tại tuyên cáo mình đã trưởng thành đồng dạng...

Bất đắc dĩ, Diệp Tiêu đem đầu chôn ở rửa mặt ao ở bên trong, mở ra vòi nước dùng nước lạnh cuồng vọt lên một hồi, này mới khiến chính mình bình tĩnh lại...

"Tiêu nhi, người đang làm cái gì? Nhanh lên đi ra, nhìn xem di nhỏ cái này bộ quần áo có đẹp hay không..." Cái lúc này, bên ngoài truyền đến Mộ Dung Minh Yên thanh âm...

Diệp Tiêu bất đắc dĩ, chỉ phải lại một lần nữa đi ra ngoài, tự chứng kiến Mộ Dung Minh Yên từ thang lầu bên trên đi xuống...

Nàng đổi lại một bộ toái hoa sườn xám, sườn xám rất nhanh, buộc vòng quanh có lỗi có lõm tư thái, đặc biệt là trước ngực hai luồng ngọn núi khổng lồ, cao ngất hữu lực, bị phồng qua tóc quần bản ở sau ót, lộ ra cái kia trương bảo đường vô cùng tốt xinh đẹp khuôn mặt!

Như vậy ăn mặc, trang phục như vậy, như vậy khuôn mặt, thấy thế nào cũng không giống là một cái hơn ba mươi tuổi nữ nhân à?

Nếu là đi trên đường, tối đa cho rằng so Diệp Tiêu đại một hai tuổi mà thôi!

"Đẹp mắt, đẹp mắt... Chỉ là di nhỏ, đều nhanh buổi tối rồi, người mặc xinh đẹp như vậy làm cái gì? Chẳng lẽ còn muốn đi ra ngoài?" Diệp Tiêu không dám đem ánh mắt của mình hướng sườn xám xê tà địa phương ngắm đi, hần sợ không cẩn thận lại thấy được cái kia kinh diễm một màn...

"Chỗ nào đều không đi, tự là ở lại nhà..." Đối với Diệp Tiêu ca ngạo, Mộ Dung Minh Yên hiển nhiên rất là vui vẻ...

Ở lại nhà? Diệp Tiêu sững sờ, hần đi vào Tỉnh Hải thành phố đã vài ngày rồi, từ trước đến nay Mộ Dung Minh Yên ở tại nơi này một tòa tiểu trong biệt thự, ngày bình thường Mộ Dung Minh Yên trong nhà thời điểm đều là mặc chút ở nhà quần áo, lúc nào ăn mặc như vậy chính thức qua!

"Vị hôn thê của người đã biết rõ người tới đến Tỉnh Hải thành phố rồi, đêm nay sẽ cùng người nhà của nàng qua tới thăm người một chút, di nhỏ tự nhiên muốn ăn mặc xinh đẹp một điểm, không thể lại để cho người chê cười không phải?" Tựa hồ là nhìn ra Diệp Tiêu nghi hoặc, Mộ Dung Minh Yên lại bổ sung một câu!

Vị hôn thê? Diệp Tiêu lúc này mới nhớ tới mình ở Tỉnh Hải thành phố còn có một chưa bao giờ gặp mặt vị hôn thê, tựa hồ tên gì Tư Đồ Hạo Nguyệt, nghe nói là tại chính mình khi còn bé gia giúp mình lập thành một mối hôn sự!

Có thể coi là là vị hôn thê của mình muốn tới, cũng là mình nên ăn mặc suất khí một điểm ah, ngại cách ăn mặc xinh đẹp như vậy làm cái gì? Cũng không phải ngại thân cận?

"Đình linh linh..." Vừa lúc đó, môn tiếng chuông vang lên!

"Ai nha, là bọn hán đã đến, ta đi mở cửa, ngại vội vàng đem tóc của mình lộng lộng, cho dù muốn tại vị hôn thê trước mặt lưu cái ấn tượng tốt, cách ăn mặc hạ chính mình, cũng không cần phun nhiều như vậy bảo vệ ẩm ướt nước a..." Mộ Dung Minh Yên vừa nói, đã một bên hướng phía cửa chạy tới...

Phun nhiều như vậy bảo vệ ẩm ướt nước? Trời đất chứng giám, cái này rõ ràng tự là nước lạnh được không, hơn nữa, chính mình cũng không biết nàng muốn tới, như thế nào sẽ đi phun bảo vệ ẩm ướt nước cách ăn mặc chính mình? Rõ ràng chính là ngại khi để người ta được không?

Bất quá nghĩ đến có khách người đến thăm, Diệp Tiêu hay vẫn là cầm lên một khối khăn lông khô, dùng sức tại trên tóc của mình vuốt vuốt...

Còn không có vấn đề làm tóc của mình, chợt nghe đến chính mình đi nhỏ thanh âm lại một lần nữa vang lên...

"Ồ, Tư Đồ tiên sinh, Tư Đồ phu nhân, làm sao lại hai người các người đã đến? Hạo Nguyệt đâu này? Nàng không phải đến xem chúng ta Tiêu nhi đây sao?"

"Mộ Dung tiểu thư, là như vậy, nhà của chúng ta Hạo Nguyệt nàng buổi tối có việc, không có biện pháp tự mình đến đây, cho nên kính xin ngại nhiều hơn thông cảm..." Đây là một cái nam nhân thanh âm...

"Úc, như vậy ah, cái kia không có việc gì, các người đã đã đến, tự tiện đến ngồi một chút a, Tiêu nhi còn trong phòng đây này..." Mộ Dung Minh Yên thanh âm vang lên!

"Mộ Dung tiểu thư, không cần làm phiền rồi, chúng ta cũng còn có chuyện, chỉ là tới mang câu nói đầu tiên đi..." Kia nam nhân tựa hồ có mấy lời khó có thể mở miệng...

"Mang câu nói đầu tiên đi? Nếu là một câu lời nói có thể tại trong điện thoại nói nha, hiện tại cũng đã đến, như thế nào cũng muốn tiến đến ngồi một chút..."

"Thật sự không cần, Mộ Dung tiểu thư, kỳ thật chúng ta... Chúng ta..."

"Người khó mà nói, ta mà nói a, Mộ Dung tiểu thư, kỳ thật chúng ta là đại biểu nhà của chúng ta Hạo Nguyệt đến từ hôn đây..." Cái lúc này, một gã nữ nhân khô ba ba thanh âm truyền đến!

Nghĩ đến là Tư Đồ Hạo Nguyệt mẫu thân!

"Từ hôn?" Mộ Dung Minh Yên thanh âm có chút kinh ngạc, sắc mặt cũng âm đạm xuống...

"Đúng vậy, từ hôn, nhà của chúng ta Hạo Nguyệt đã có người trong lòng rồi, chúng ta là đến nàng từ hôn đây..." Nam tử tựa hồ cũng làm ra quyết định, ngữ khí kiên định đạo!

"Người trong lòng? Ha ha, Tư Đồ Nam, cái môn này việc hôn nhân có thể là nhà các người lão gia tử cùng Tiêu nhi gia gia tự mình lập thành đấy, ngại nói như vậy là có ý gì?" Vừa nghe đến đối phương dĩ nhiên là đến từ hôn đây, còn lấy lý do như vậy, Mộ Dung Minh Yên sắc mặt đã triệt để lạnh xuống!

"Mộ Dung tiểu thư, ngại cũng biết, hiện tại người trẻ tuổi đều chú ý tự do yêu đương, chúng ta không thể bởi vì người thế hệ trước một câu nói đùa tự bị mất con gái hạnh phúc không phải, Hạo Nguyệt cùng Diệp Tiêu cho tới bây giờ chưa từng gặp mặt, cho dù cưỡng ép hiệp ước cùng một chỗ, cũng không nhất định hạnh phúc, ta hi vọng Mộ Dung tiểu thư có thể thông cảm..." Tư Đồ Nam giải thích nói!

"Nói đùa? Ha ha, Tư Đồ Nam, nếu như ta không có nhớ lầm, năm đó thế nhưng mà ngại cùng nhà của ngại lão gia tử cầu lấy Tiêu nhi gia gia lập thành cái môn này việc hôn nhân đấy, bây giờ lại nói nói đùa? Ha ha, ngại không biết là rất buồn cười sao?" Mộ Dung Minh Yên thanh âm cũng lạnh xuống...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5 Thủ hộ di nhỏ (Trung)

"Mộ Dung Minh Yên, người cũng biết là năm đó, năm đó người nọ một tay sáng tạo Tinh Diệu hội, tung hoành Tinh Hải, không người có thể địch, thân là người nọ nhi tử, tự nhiên có tư cách ngênh khứ chúng ta Hạo Nguyệt, nhưng bây giờ thì sao? Người nọ một mắt tung từa là tiếp cận hai mươi năm, Tinh Diệu hội cũng sớm không là năm đó Tinh Diệu hội, dùng thân phận của hắn bây giờ, có tư cách gì ngênh khứ chúng ta Hạo Nguyệt, Mộ Dung Minh Yên, chúng ta tới nói cho người những này, cũng là xem ở đẳng kia người trên mặt mũi, nếu không người cho rằng người một cái vạn người kỵ thân phận, có tư cách gì để cho chúng ta tự mình đến nhà từ hôn..." Chúng kiến trọng phụ của mình còn tại đẳng kia giải thích cái này giải thích cái kia, mà Mộ Dung Minh Yên một bộ mĩa mai bộ dạng, Trương Mục Duyệt lại một lần nữa nhin không được mở miệng nói ra...

Một mực tại sát tóc Diệp Tiêu nghe được câu này về sau, chỉ cảm thấy trong lòng ngực một cỗ lệ khí dâng lên...

Đối với mình phụ thân chuyện năm đó, bất kể là gia gia hay vẫn là di nhỏ đều không có đề cập qua bao nhiêu, nhưng đối với cái này môn việc hôn nhân, hắn lại biết một ít!

Năm đó Tư Đồ gia chỉ có thể coi là là gia tộc, thế nhưng mà Tư Đồ gia lão gia tử cùng gia gia của mình giao tình không tệ, cuối cùng tìm tới gia gia của mình, lập thành cái môn này việc hôn nhân, cũng bởi vì này môn việc hôn nhân tại, Tư Đồ gia tại gia gia dưới sự trợ giúp nhanh chóng mở rộng, hôm nay đã trở thành Tinh Hải thành phố số một số hai đại gia tộc!

Nhưng mà thế sự biến thiên, phụ thân của mình tại mấy năm trước mất tích, Tinh Diệu trong hội bộ sụp đổ, Tinh Hải thành phố quần hùng tranh giành, gia gia của mình tuổi tác đã cao, vì để tránh cho còn nhỏ chính mình chịu khổ trả thù, ly khai Tinh Hải!

Mà trong tay hắn lực lượng tắc thì toàn bộ giao cho Tư Đồ gia, Tư Đồ gia cũng là dựa vào những lực lượng này đã trở thành Tinh Hải thành phố số một số hai đại gia tộc, nhưng là bây giờ, bọn hắn vậy mà vong ân phụ nghĩa, nói muốn từ hôn...

Nói từ hôn còn chưa tính, đối với cái kia chưa từng gặp mặt vị hôn thê, Diệp Tiêu trong nội tâm cũng không có cái gì cảm giác, tới đa tự là khó chịu mà thôi, thế nhưng mà tiện nhân kia, hắn cũng dám chửi mình di nhỏ là vạn người kỵ...

Cái này xúc động Diệp Tiêu nghịch lần...

Tại đây vài chục năm ở bên trong, hắn tuy nhiên từ trước đến nay gia gia ở cùng một chỗ, nhưng Mộ Dung Minh Yên đối với sự quan tâm của hắn tự nhiên chưa từng có đoạn qua, hơn nữa cho tới nay đều là cẩn thận, với hắn mà nói, đó là cũng tỷ cũng mẫu tồn tại!

Cũng là tánh mạng hắn trong người thân cận nhất một trong!

Thậm chí những năm gần đây này, vì chiếu cố hắn, che chở hắn, Mộ Dung Minh Yên một mực không có kết hôn, liền cả bạn trai cũng không có giao qua, mà nàng vừa muốn khởi động Mộ Dung gia sản nghiệp, một cái nữ nhân, khó tránh khỏi cùng với đủ loại nhân vật liên hệ, dần dà, tại rất nhiều người trong mắt, nàng chính là một cái dựa vào nhan sắc thượng vị nữ nhân, rất nhiều không tốt nghe đồn tùy theo xuất hiện!

Đối với cái này chút ít, Mộ Dung Minh Yên đều là cười cười chi...

Thế nhưng mà Diệp Tiêu lại không thể đủ bỏ mặc, càng sẽ không Cười cười chi...

Nàng là thân nhân của hắn, nàng là hắn trên thế giới này người thân nhất một trong, nàng thủ hộ hắn mười tám năm, vì hắn bị thụ mười tám năm khổ, hắn tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào lại tổn thương nàng, vũ nhục nàng...

Khó tả lửa giận tự trong cơ thể tuôn ra, bất chấp còn không có lau khô tóc, cả người giống như một đầu tóc nộ trâu đục tự liền xông ra ngoài...

"Người *** mới được là vạn người kỵ, người *** cả nhà đều là vạn người kỵ... Thao..." Nổi điên Diệp Tiêu trực tiếp vọt tới cửa ra vào, một cước đá vào này tên đứng tại Tư Đồ Nam nữ nhân bên cạnh bụng dưới, cái này nén giận một cước đã bao hàm hắn tất cả lực lượng, Trương Mục Duyệt thân thể lập tức như bóng cao su đồng dạng bay ngược đi ra ngoài, nặng nề rơi trên mặt đất...

Nàng là một quý phụ nhân, ngày thường thời điểm liền thể lực sống đều rất ít làm, lúc nào thụ qua đãi ngộ như vậy, chỉ cảm thấy phần bụng một hồi co rút đau đớn, há miệng tự là một đạo máu tươi phun ra, sau đó hai mắt tối sầm, trực tiếp hôn mê bất tỉnh...

"Người... Người... Người làm cái gì vậy?" Sự tình phát sinh quá đột ngột, thẳng đến phụ nhân của mình té xỉu qua về sau, Tư Đồ Nam mới kịp phản ứng, một tay chỉ vào Diệp Tiêu không thể tưởng tượng nổi nói!

"Làm cái gì? Đương nhiên là đánh chó rồi..." Diệp Tiêu đối với Tư Đồ Nam trợn mắt nhìn, các người gia tộc vong ân phụ nghĩa còn chưa tính, lão tử còn không có tìm phiền phức của các người, cũng dám đến nhục mạ ta di nhỏ, đây không phải muốn chết sao?

"Người... Người... Người không thể nói lý, người tới, bắt lại cho ta hắn, dẫn hắn đi cục cảnh sát..." Tư Đồ Nam cũng là nổi giận, mặc dù mình đuối lý phía trước, nhưng là tốt xấu chính mình hôm nay cũng là Tinh Hải thành phố đại nhân vật, coi như là Tinh Hải thành phố thị trường nhìn thấy mình cũng muốn khách khí đối đãi, ngày thường ai thấy chính mình không cẩn thận từng li từng tí, tiểu tử này ngược lại tốt, vừa ra tới tự đập bay thê tử của mình không nói, còn mắng thê tử của mình là cầu, thê tử của mình là cầu, chính mình tính toán cái gì?

Cũng bất chấp Diệp Tiêu thân phận, đối với đội ở ngoài cửa bảo tiêu tự rống lên...

Thân là Tinh Hải thành phố đại nhân vật, bên cạnh hắn bảo tiêu tự nhiên đều là hảo thủ, vừa rồi bởi vì Diệp Tiêu xuất hiện quá nhanh, không có bảo vệ tốt chính mình nữ chủ nhân, đã lại để cho bọn hắn tự trách không thôi, hôm nay nghe được chính mình mệnh lệnh của lão bản, theo tới chín tên bảo tiêu lập tức phốc đi lên!

Hai cái đánh về phía Diệp Tiêu, hai người tiến lên nâng ngã xuống đất ngất đi Trương Mục Duyệt, còn lại hai người thì là bảo vệ Tư Đồ Nam..

"Tư Đồ Nam, dừng tay, ngươi cũng đã biết hắn là ai..." Đây hết thấy đều phát sinh ở đất đèn hỏa hoa trong lúc đó, thẳng đến Tư Đồ Nam lại để cho hộ vệ của mình động thủ, Mộ Dung Minh Yên mới hồi phục tinh thần lại, lập tức kinh hô lên..

Thế nhưng mà đây hết thấy đều đã chậm, Diệp Tiêu thân thể đã theo bên cạnh nàng chạy trốn ra ngoài, những người hộ vệ này muốn để đối phó hắn, hẳn tự nhiên không thể cho phép bọn hắn làm bị thương chính mình đi nhỏ...

Hai gã bảo tiêu đều là quân đội xuất ngũ hạ tới tốt lắm tay, theo Diệp Tiêu vừa rồi một cước bọn hắn đã nhìn ra thẳng này không phải một cái đơn giản thiếu niên, trong nội tâm đều là nhắc lên hoàn toàn tinh thần, một trái một phải đánh về phía Diệp Tiêu, đối với Diệp Tiêu tạo thành vây kín xu thế!

Càng là đồng thời vurun tay, khẩu trừ hướng về phía Diệp Tiêu bả vai, cái này là quân đội thường thấy nhất cảm nã thủ!

Mặc kệ Diệp Tiêu tương muốn đối phó ai, hẳn đều muốn khả năng bị tên còn lại bắt, khi bọn hắn xem ra, cho dù Diệp Tiêu luyện qua vài năm, cũng tuyệt đối chạy không thoát như vậy lần thứ nhất đánh hội đồng..

Thế nhưng mà Diệp Tiêu căn bản sẽ không có thoát đi ý tứ, chỉ thấy hắn một tay một phen, trong tay đã nhiều hơn một thanh ngón cái lớn nhỏ tiểu đao, nhẹ nhàng trước người về một cái, hai gã bảo tiêu đuổi ra tay phải không thể không thu hồi, bọn hắn cũng không muốn bàn tay của mình bị tiểu đao cho cắt vỡ...

Tự cái này lập tức, Diệp Tiêu thủ đoạn run lên, trong tay tiểu đao đã rời khỏi tay, kéo lê một đạo hàn mang, lập tức bắn trúng bên trái tên kia bảo tiêu mất phải..

"BA~" một tiếng, đó là ánh mắt nghiền nát thanh âm, tên kia bảo tiêu trong miệng truyền đến một tiếng kêu đau đớn, trong mắt một hồi kịch liệt đau nhức, đau đến sắp ngất tới, thân thể bản năng hướng về sau ngưỡng đi..

Diệp Tiêu cũng ở phía sau đi tới trước người của hắn, như thiểm điện đá ra chân phải, hung hăng một cước đá vào hắn hạ khớp, lại là "BA~" một tiếng, trong miệng kêu rên lập tức biến thành kêu thảm thiết, thân thể càng là bắn lên, sau đó nặng nề rơi trên mặt đất, một tay che hạ khớp, một tay che ánh mắt, không ngừng kêu đau lấy, ở đâu còn bỏ dẫy...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6 Thủ hộ di nhỏ (Hạ)

Một kích đắc thủ, Diệp Tiêu thân thể đã hướng một gã hộ vệ khác đánh tới, người này bảo tiêu lúc này chính hướng về sau lui một bước, lấy lại tinh thần lúc sau đã chứng kiến đồng bạn của mình ngã xuống đất, đặc biệt là chứng kiến đồng bạn của mình trong mắt còn cầm một đem phi đao thời điểm, trong lòng cũng là lửa giận một thịnh!

Hóa cảm nã thủ vì Quân Thể Quyền, một quyền tự hướng Diệp Tiêu trái tim đập tới, giờ khắc này chính hắn cũng sẽ không đem đối phương trở thành một cái lợi hại một điểm thiếu niên, hoàn toàn trở thành sinh tử chém giết địch nhân!

Một quyền này nếu là đánh trúng vào Diệp Tiêu, cho dù không thể đánh chết đối thủ, cũng tuyệt đối có thể làm cho hắn hít thở không thông, mặc dù là hắn tránh thoát đi, cũng sẽ biết lâm vào trong khổng chế của mình!

Thế nhưng mà Diệp Tiêu căn bản cũng không có tránh né ý tứ, đối mặt với đối phương một quyền, hắn đồng dạng oanh ra một quyền..

"Ầm ầm.." Một tiếng vang thật lớn, hai người nắm đấm nặng nề đụng vào cùng một chỗ, mơ hồ trong lúc đó còn nghe được răng rắc tiếng vang, cái kia tựa hồ là xương cốt vỡ vụn thanh âm!

Người này bảo tiêu lập tức cảm thấy nắm đấm của mình một hồi kịch liệt đau nhức, đau đến cả cánh tay đều sử bất thượng khí lực, trong nội tâm kinh ngạc không thôi, thẳng này nắm đấm như thế nào hội cứng như vậy?

Diệp Tiêu nắm đấm cũng truyền đến cảm giác đau đớn, chỉ có điều lúc này chính đây ngập lửa giận chính hắn căn bản cũng không có chú ý tới điểm này, thân thể của hắn đã bước đi ra ngoài, một tay một phen, lại là một thanh phi đao xuất hiện trong tay, ở đằng kia tên bảo tiêu thu tay lại cánh tay trước khi, đã một đao cắm ở đầu vai của hắn..

Sau đó lập tức rút ra tiêu dao...

"Xùy~..." Lại là một đạo máu tươi phun ra, tên kia bảo tiêu trong miệng truyền đến một tiếng kêu đau đớn!

Còn đến không kịp né tránh, Diệp Tiêu thứ hai dao đã chọc tại bụng của hắn...

Ngay sau đó là dao thứ ba...

Chỉ có điều trong nháy mắt thời gian, Diệp Tiêu đã tại trên người của hắn dứt bốn dao, sau đó cũng mặc kệ sống chết của hắn, hướng phía còn lại mấy người phóng đi...

Tư Đồ Nam tính cả bên cạnh hắn bảo tiêu trên mặt đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, những người hộ vệ này đều là hắn chọn kỹ lựa khéo ra tới tốt lắm tay, tại trong tay của hắn vậy mà chèo chống chưa đủ một phút đồng hồ? Mặc dù là hắn sử dụng phi dao đánh lên, nhưng tốc độ cũng quá nhanh hơi có chút a?

Hôm nay chứng kiến Diệp Tiêu hướng lão bản của mình vọt tới, cái kia hai gã bảo tiêu không tự chủ được hướng trong ngực đảo đi, với tư cách Tinh Hải thành phố đại nhân vật, Tư Đồ Nam tự nhiên vì hộ vệ của mình phối trí súng ống!

Thế nhưng mà tay của bọn hắn vừa mới khẽ động, lưỡng đạo hàn quang lóe lên, bàn tay của bọn hắn đã cầm lên lưỡng đem phi dao...

Máu tươi chảy ra, đem âu phục đen bên trong áo sơ mi trắng nhuộm được huyết hồng một mảnh...

Vừa mới đem Trương Mục Duyệt diu dắt đứng lên hai gã bảo tiêu nhìn thấy lão bản của mình đã bị uy hiếp, cũng muốn làm đồng dạng động tác, lại nghe đến Diệp Tiêu âm thanh lạnh như băng vang lên...

"Các ngươi tốt nhất đừng vọng động, hậu quả không là các ngươi có thể gánh chịu đâu..." Cái lúc này Diệp Tiêu, đã đi tới Tư Đồ Nam trước người, trong tay của hắn còn nhiều hơn một thanh màu đen súng ngắn, đó là trong đó một gã bảo tiêu trên người súng ngắn, hơn nữa không biết lúc nào, cây súng này đã kéo ra bảo hiểm, họng súng chính chống đỡ tại Tư Đồ Nam trên trán...

Hắn là làm sao làm được?

Vài tên bảo tiêu trong nội tâm đều lộ ra như vậy nghi hoặc, tính cả tên kia bị mất súng ngắn bảo tiêu cũng là vẻ mặt kinh ngạc, hắn thậm chí không có có cảm giác đến có cái gì dị động, ngực mình súng ngắn tự đã đến Diệp Tiêu trong tay!

"Diệp Tiêu?" Bị Diệp Tiêu dùng họng súng chỉ cái đầu, Tư Đồ Nam ngược lại bình tĩnh lại, nhìn chăm chú lên Diệp Tiêu hai mắt, mở miệng hỏi, kỳ thật tại Diệp Tiêu xông lúc đi ra, hắn đã đoán được thân phận của hắn...

"Diệp Tiêu..." Diệp Tiêu lạnh lùng nói, đối với người này có thể tại gần như vậy trong thời gian trấn định lại, trong nội tâm cũng có chút kính nể!

Không hổ là Tinh Hải thành phố nhân vật hồ phong hoán vũ, cái này đảm lượng tự không phải bình thường người có thể có được đấy!

"Quả nhiên không hổ là con của hắn, nói thật, hiện tại ta có chút hối hận lui cái môn này việc hôn nhân rồi..." Tư Đồ Nam trên mặt lộ nở một nụ cười khổ.

Năm đó hắn có thể dựa vào sức một mình trở thành Tinh Hải bá chủ, con của hắn lại sao có thể sẽ chênh lệch?

Chính mình nguyên vốn cũng là muốn tới xem trước một chút hắn là một cái dạng gì người nói sau từ hôn sự tình, có thể là nữ nhi của mình lại chết sống không chịu đồng ý cái môn này việc hôn nhân, hơn nữa chính mình tự mình ở bên giựt giây, mình cũng không có biện pháp, chỉ có thể đủ mảy dạn mặt dày từ hôn, ai biết sự tình hội dẫn phát thành cái dạng này...

Bị vốn nên thành vì chính mình con rể thiếu niên dùng thương chỉ cái đầu, đây cũng không phải là một kiện làm cho người vui sướng sự tình...

Trước đó lần thứ nhất dùng thương chỉ vào đầu mình nhân sự sau bị chính mình tự tay cắt vỡ yết hầu, thế nhưng mà gã thiếu niên này đâu này?

Mình có thể như vậy đối phó hắn sao?

Không thể...

Mặc dù hôm nay Tinh Diệu hội không còn là năm đó Tinh Diệu hội, nhưng dù sao cũng là người nọ một tay sáng tạo Tinh Diệu hội, nếu là mình thật sự tự tay giết chết người nọ thì, đoán chừng những người khác lập tức hội coi đây là lấy cớ đối với chính mình tiến hành phong sát a!

"Ngươi không hối hận cũng vô dụng, cái môn này việc hôn nhân, ta vốn là liên định lui diệu rồi, hiện tại ngươi đã đến đây, vậy cũng đã giảm bớt đi ta đi một chuyến phiền toái, hiện tại, mang theo ngươi bọn này cầu cứu đi..." Diệp Tiêu lạnh lùng nói xong cái này một câu, tiện tay đem súng lục ném cho tên kia bảo tiêu, quay người tự hướng Mộ Dung Minh Yên đi đến!

Bước tiến của hắn là như vậy kiên cường hữu lực, giẫm trên mặt đất phát ra đát đát tiếng vang, phảng phất trực tiếp dẫm nát mọi người ngực, là như vậy trầm trọng!

Sau lưng của hắn cứ như vậy trống trơn rơi vào mọi người trước mắt, thế nhưng mà kỳ quái chính là, những người hộ vệ này không ai dám nổ súng, hôm

nay Tư Đồ Nam đã an toàn, tại không có nhận được Tư Đồ Nam mệnh lệnh trước, bọn hắn cũng không dám nổi sùng!

Về phần Tư Đồ Nam, chứng kiến Diệp Tiêu cái kia tiêu sái bóng lưng, trên mặt cười khổ chỉ sắc càng đậm rồi, phần này dũng khí, phần này thân thù, phần này thông dong, không kém gì...chút nào năm đó cái kia người, bình tĩnh hồi lâu Tĩnh Hải thành phố, có lẽ đem lại một lần nữa gió nổi mây phun...

Chỉ là hôm nay kết xuống cái này hậu quả xấu, nên làm cái gì bây giờ? Biện pháp tốt nhất tự là tại chỗ đem giết chết, thế nhưng mà hắn dám sao?

Vậy vậy tay, lại để cho bảo tiêu nâng khỏi bị thương đồng bạn, quay người đã đi ra biệt thự này, hắn phải đem chuyện hôm nay tự nói với mình cái kia chút ít đồng bọn...

"Đi nhỏ, chúng ta vào đi thôi..." Một tay khoác ở còn lâm vào kinh sững sờ bên trong Mộ Dung Minh Yên cánh tay, đi vào biệt thự...

"Tiêu nhi, Tư Đồ gia tộc là Tĩnh Hải thành phố lớn nhất bất động sản thương, Tư Đồ Nam bản thân càng là Tĩnh Diệu hội mười hai Cự Đầu một trong, vốn là ta nghĩ đến nếu là cùng hắn kết thành thân gia, đã có ủng hộ của hắn, người lại càng dễ thượng vị, thế nhưng mà ta..."

"Đi nhỏ, không chỉ nói những thứ này, ta sẽ thân đoạt lại thuộc về của ta hết thảy..." Thẳng đến vào phòng, Mộ Dung Minh Yên mới hồi phục tinh thần lại, thế nhưng mà lời còn chưa nói hết, đã bị Diệp Tiêu cắt ngang!

"Đi nhỏ biết rõ người lợi hại, cũng biết tâm ý của người, có thể coi là không cần trợ giúp của hắn, bất hòa nữ nhi của hắn kết hôn, cũng không cần phải đắc tội hắn, đi nhỏ biết rõ người là vì đi nhỏ hà giận, thế nhưng mà..." Mộ Dung Minh Yên còn muốn giải thích rõ ràng Tư Đồ gia tộc khủng bố, ai biết lại một lần nữa bị Diệp Tiêu cắt ngang...

"Đi nhỏ, người thủ hộ ta mười tám năm, hiện tại, tự để cho ta tới thủ hộ người đi... Chỉ cần có ta tại, tự không cho phép bất luận kẻ nào tổn thương người, cho dù là thần, cũng không được!" Diệp Tiêu mục long ánh nhìn qua Mộ Dung Minh Yên, thanh âm tràn đầy khẩn thiết...

Chứng kiến trong mắt của hắn chấp nhất hào quang, Mộ Dung Minh Yên ngây người, miệng có chút mở ra, muốn nói cái gì đó, lại cái gì cũng nói không nên lời, trong đầu không ngừng hiện ra Diệp Tiêu một câu kia lời nói, chỉ cần có ta tại, tự không cho phép bất luận kẻ nào tổn thương người, cho dù là thần, cũng không được!

Cờ nào bá đạo một câu, cờ nào cường thế một câu, cờ nào kiên định một câu!

Nước mắt tự mắt của nàng thời gian dần qua chảy ra, nghĩ tới những năm gần đây này sở thừa nhận tất cả khổ sở, nghĩ tới những năm gần đây này sở gặp nhân tình ấm lạnh, nghĩ tới vì giúp hắn xem tốt phần này gia nghiệp sở đã bị châm chọc khiêu khích, nàng đột nhiên cảm giác được, đây hết thảy đều là đáng giá đây...

"Tiêu nhi..." Mộ Dung Minh Yên lại bất chấp ngày xưa kiên cường, một đầu nhào vào Diệp Tiêu trong ngực, như tiểu cô nương đồng dạng lên tiếng khóc rống lên...

Nước mắt thấm ướt Diệp Tiêu xiêm y, cảm nhận được cái kia nước mắt lạnh buốt, Diệp Tiêu hai tay ôm chặt lấy Mộ Dung Minh Yên, trong nội tâm càng là âm thầm thề, tuyệt đối sẽ không lại làm cho nàng đã bị bán điểm thương tổn cùng khổ sở...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7 Thượng Quan Vô Đạo

Trường cấp 3 Vân Long cấp ba ban 7 trong phòng học, Diệp Tiêu đang ngồi ở chỗ ngồi của mình bên trên, đảo một bản tâm lý học sách, trong đầu luôn không ngừng hiện ra chính mình đi nhỏ cái kia nổi bật tư thái, đặc biệt là nghĩ đến nàng tối hôm qua không biết phát điên vì cái gì, vậy mà phải cứ cùng chính mình cùng một chỗ ngủ, còn phải chính mình tiểu Tiêu Tiêu rất nhanh một buổi tối, khiến cho hiện tại cả người vô tình đấy!

Nàng là của mình đi nhỏ, cho dù không phải quan hệ huyết thống đi nhỏ, nhưng mình là nàng một tay nuôi lớn, chính mình có thể nào đủ đối với nàng sinh ra ý nghĩ như vậy?

Chẳng lẽ đây là mỗi người đàn ông luyện mẫu tình kết?

Không được, không được, mình tuyệt đối không thể như vậy trầm mê xuống dưới, xem ra tất phải mau chóng tìm một người bạn gái, cũng sớm một chút cáo biệt thân xử nam, bằng không thì ngày sau lại tiếp tục như vậy, không chừng ngày nào đó tự dẫn lửa thiêu thân rồi!

Đây chính là trước mắt nhất chuyện đại sự, chỉ là nên tìm ai đó?

Đàm Tiểu Tiểu? Cô nàng này không tệ, muốn thân cao có chứa cao, muốn tướng mạo có tướng mạo, làm bạn gái của mình cũng không sai biệt lắm, hơn nữa chính mình ngày hôm qua còn giúp nàng lớn như vậy một cái bẻ bộn, nàng chắc có lẽ không cự tuyệt mới đúng!

Chỉ là mình làm như thế nào nói với nàng?

Trực tiếp nói cho nàng biết, mình thích nàng?

Có thể là mình thật sự ưa thích nàng sao?

Ai nha nha, tựa hồ lại không hoàn toàn là...

Có thể chính mình không thích nàng lại ưa thích ai đó?

Được rồi, mặc kệ, dù sao trong sân trường mỹ nữ nhiều như vậy, còn sợ tìm không thấy bạn gái sao?

Cái lúc này, đã sắp đến đi học thời gian, lớp học người cũng tới không sai biệt lắm, tuyệt đại đa số người đều không có xem Diệp Tiêu liếc, đối với bọn hắn mà nói, đây chỉ là một xếp lớp sinh mà thôi, không ai hội tận lực đi nhìn chăm chú một cái bình thường tương đối là ít nổi danh xếp lớp sinh!

Bọn hắn đều đi trở về chỗ ngồi của mình, có nhảy ra sách giáo khoa bắt đầu ôn tập, có thì còn lại là hướng chính mình ngồi cùng bàn hỏi thăm hôm qua thiên chuyện hồi xê chiều, một ít ngày hôm qua lưu lại đệ tử đem Diệp Tiêu ra tay sự tình nói ra về sau, toàn bộ cấp ba ban 7 lập tức đưa tới một hồi oanh động...

Rất nhiều người đều không tự chủ được quay đầu lại nhìn xem, bọn hắn thật sự khó mà tin được người này cũng dám một người solo Trương Long bọn hắn mấy chục người?

Đặc biệt là một ít nữ hài tử, đang nhìn hướng Diệp Tiêu thời điểm, trong ánh mắt tràn đầy cực nóng!

Lớn lên thanh tú, thân thủ không tệ, người như vậy làm bạn trai nhất định không tệ, chỉ là không biết gia thế của hắn như thế nào, nếu là có thể tránh thoát Trương Long trả thù, như vậy có thể chủ động xuất thủ...

Đầu năm nay, nam nhân tốt đều là đoạt đến đây, nếu ở đằng kia rụt rè chờ đợi, vậy cũng đều là một ít còn lại phế vật đây này...

Đàm Tiểu Tiểu cũng là thỉnh thoảng hướng Diệp Tiêu nhìn lại, đối với cái này cái thân thủ không tệ đồng học, trong lòng của nàng hay vẫn là tràn ngập tò mò...

Đương nhiên, nàng lo lắng hơn chính là Trương Long trả thù, coi hắn đối với Trương Long rất hiểu rõ, bị người trước mắt mọi người đánh thành cái dạng kia, không báo phục hồi đến tuyệt đối không có khả năng, lúc này đây Trương Long chỉ là gọi đi một tí trường học người, nếu tiếp theo hắn tìm đến trên xã hội những người kia đâu này?

Hắn còn có thể đối phó sao?

Nếu là bởi vì chuyện này lại để cho hắn lâm vào phiền toái, cái này cũng không hay? Chính mình có phải hay không nên cho lão tía gọi điện thoại?

"Oa, người xem, đó là Thượng Quan Vô Đạo. . . Rất đẹp trai ư!"

"Trời ạ, Văn Long Tứ công tử một trong Thượng Quan Vô Đạo sao sẽ đến lớp chúng ta bên trên?"

"Chẳng lẽ là đến tìm Tiểu Tiểu tỷ hay sao?"

Vừa lúc đó, vị trí gần cửa sổ bỗng nhiên vang lên một hồi nữ hài tiếng kinh hô, tất cả mọi người theo tiếng nhìn lại, tựa chừng kiến một gã ăn mặc màu trắng áo sơ mi thiếu niên khoan thai tự đắc đã đi tới.

Thiếu niên thân cao rất cao, ước chừng có 1m8 mấy, dáng người thon dài, khuôn mặt tuấn lãng, so với cái kia Hàn Quốc thần tượng minh tinh còn đẹp trai hơn khí, ánh mặt trời, cũng trách không được sẽ khiến những nữ hài tử này kinh hô!

Tại phía sau của hắn còn đi theo ba người, ba vóc người cũng không tính chênh lệch, thế nhưng mà cùng hắn so lúc thức dậy, tựa thật giống những vì sao cùng mặt trời đồng dạng, bị triệt để dựng lên xuống dưới!

Chứng kiến người tới, Hoa Tiểu Diệp trong nội tâm rất không là tư vị, Thượng Quan Vô Đạo là trường học công nhận trường học thảo, nếu hắn thật sự đối với Đàm Tiểu Tiểu có hứng thú, như vậy chính mình há không phải là không có một điểm cơ hội?

Tại Trường cấp 3 Văn Long, còn không có bất kỳ người có thể cùng hắn đoạt nữ nhân!

Thế nhưng mà lại để cho Hoa Tiểu Diệp kinh ngạc chính là, Thượng Quan Vô Đạo đi vào cấp ba ban 7 về sau, chỉ là hướng phía Đàm Tiểu Tiểu nhẹ gật đầu, tựa trực tiếp đi tới Diệp Tiêu trước người!

Ồ, kỳ quái, chẳng lẽ tiểu tử kia vậy mà đắc tội Thượng Quan Vô Đạo?

Chứng kiến Thượng Quan Vô Đạo đi đến Diệp Tiêu trước người, lớp học những người khác đều nhìn phía bên này, mà ngay cả Đàm Tiểu Tiêu cũng là nhìn về phía Diệp Tiêu, trong mắt một hồi nghi hoặc, chẳng lẽ hắn và Thượng Quan Vô Đạo cũng nhận thức sao?

"Diệp Tiêu?" Thượng Quan Vô Đạo trên mặt treo mỉm cười, hướng phía Diệp Tiêu nói ra!

"Diệp Tiêu..." Diệp Tiêu nhẹ gật đầu, trong mắt đồng dạng là một hồi nghi hoặc, tiểu tử này ai ah, sáng sớm tự tìm đến mình, chẳng lẽ lại bởi vì chính mình quá soái mà sinh ra đổ kị?

Thế nhưng mà tiểu tử người cũng dài được không tề ah, tuy nói cùng chính mình so với còn kém một chút, nhưng cũng không cần đổ kị a?

"Ha ha, ta là Thượng Quan Vô Đạo, thật cao hứng có thể ở chỗ này nhìn thấy người..." Thượng Quan Vô Đạo nói xong vậy mà chủ động vươn tay phải...

Chứng kiến cái con kia so tay của nữ nhân còn muốn trắng nõn bàn tay, Diệp Tiêu lông mày có chút cau lại...

"Chúng ta nhận thức?" Hắn cũng không có thò tay ý tứ!

Người ta cũng không phải là một cái người tùy tiện, có thể nào đủ tùy tiện cùng người nắm tay đầu này?

Chứng kiến Diệp Tiêu vậy mà không biết phân biệt lại để cho Thượng Quan Vô Đạo tay không tại đó, đi theo Thượng Quan Vô Đạo sau lưng ba người trên mặt lộ ra vẻ giận dữ, muốn ra tay giáo huấn Diệp Tiêu, lại bị Thượng Quan Vô Đạo ngăn cản!

"Trước kia không biết, bất quá bây giờ chúng ta có thể nhận thức, ta là Bạch Sầu Phi bạn tốt..." Thượng Quan Vô Đạo trên mặt như trước treo ấm áp đáng tươi cười!

"Bạch Sầu Phi?" Diệp Tiêu càng là khó hiểu rồi, hắn ngược lại là biết rõ một thứ tên là Bạch Sầu Phi người, bất quá đó là mỗ trong quyển sách nhân vật phản diện, trong hiện thực hắn chỗ nào nhận thức cái gì người của Bạch gia!

Bất quá những người khác đang nghe Bạch Sầu Phi ba chữ thời điểm, sắc mặt khẩn trương rồi, mặc dù là Đàm Tiểu Tiêu cũng đồng dạng!

Bạch Sầu Phi, mặc dù là hắn hôm nay đã đi ra Trường cấp 3 Vân Long, tiến nhập đại học, nhưng là cái tên này cùng đi như trước làm cho người ta nghe tin đã sợ mất mật!

Nếu như nói Trường Long chỉ lưu là Trường cấp 3 Vân Long sai lang, có thể khi dễ rất nhiều đệ tử lời nói, như vậy Vân Long Tứ công tử tự là lão hổ sư tử chỉ lưu, mà Bạch Sầu Phi đâu rồi, hắn tự là áp đảo trên chín tầng trời Thần Long, mặc dù là Vân Long Tứ công tử, tại đối mặt Bạch Sầu Phi thời điểm cũng phải cung kính đây!

Bất quá để cho nhất người tốt kỳ chính là, mãi cho đến Bạch Sầu Phi ly khai Trường cấp 3 Vân Long, cũng không có ai biết hắn bản thân thân phận, hoặc là nói, không biết sau lưng của hắn có như thế nào lực lượng, lại để cho thân là Vân Long Tứ công tử bốn người cũng không dám đối với hắn làm chút gì đó!

"Ha ha, thật không ngờ người liền cả Bạch Sầu Phi cũng không biết, bất quá cái kia không sao, bạn gái của hắn gọi Tư Đồ Hạo Nguyệt, cái này người nên nhận thức a?" Thượng Quan Vô Đạo nụ cười trên mặt càng phát ra sáng lạn rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8 Cường đại tình địch?

Diệp Tiêu cau mày, hắn lần thứ nhất ngẩng đầu lên nhìn về phía Thượng Quan Vô Đạo!

Người này đáng tươi cười vẫn là thân thiết như vậy, mặc dù là chính mình không biết hắn, nhưng đối với hắn cũng một mực không có gì ấn tượng xấu, thậm chí có cùng hắn kết giao ý tứ, thế nhưng mà hắn dĩ nhiên là Bạch Sầu Phi bằng hữu!

"Người tới nơi này vì làm cái gì?" Diệp Tiêu thanh âm lạnh xuống, vô sự không lên diện tam bảo, đối phương nếu là Bạch Sầu Phi bằng hữu, như vậy tìm đến mình tự nhiên không có chuyện tốt!

Chỉ là thằng này tâm cơ cũng quá sâu a, nếu như không phải hấn theo như lời những lời này, chính mình thậm chí không biết hấn suy nghĩ cái gì!

"Không làm cái gì, ta chỉ là tới thay bằng hữu mang câu nói mà thôi!" Thượng Quan Vô Đạo cười đến càng thêm sáng lạn rồi...

Diệp Tiêu không nói gì, chỉ là nhìn về phía Thượng Quan Vô Đạo, cái kia ý tứ rất rõ ràng, nói cái gì...

"Cách Tư Đồ Hạo Nguyệt xa một chút, nàng không phải người có thể trêu chọc đấy!" Mặc dù là một câu trần ngập uy hiếp, thế nhưng mà Thượng Quan Vô Đạo trên mặt như trước treo nhân nhật đáng tươi cười, coi như những sự tình này đều cùng hấn không có nửa điểm quan hệ đồng dạng!

Nhưng một câu nói kia lại trong phòng học hù dọa con sóng gió động trời, rất nhiều người đều là mặt mũi tràn đầy sùng bái nhìn xem Diệp Tiêu, bọn hấn như thế nào cũng không nghĩ tới, thằng này như thế này mà guru, vậy mà cùng Bạch Sầu Phi đoạt bạn gái!

Tư Đồ Hạo Nguyệt mọi người cũng đều biết, đứng là bên trên một lần Trường cấp 3 Vân Long hoa hậu giảng đường, nàng cùng Bạch Sầu Phi cũng là mọi người công nhận trời đất tạo nên một đôi, bất quá giữa hai người tiền triển tựa hồ cũng không phải rất nhanh, ít nhất chưa từng có người đã từng gặp hai người dùng tình lữ thân phận xuất hiện!

Đương nhiên, càng nhiều người là nhìn có chút hả hê, đặc biệt là Hoa Tiểu Diệp, đã sắp cười đến không ngậm miệng được!

Người không phải rất ngậm trong mồm sao? Người không phải rất có thể đánh nhau sao? Có loại người đi cùng Bạch Sầu Phi đánh một chầu đoạt lại Tư Đồ Hạo Nguyệt à?

Hấn hiện tại đã kết luận, Diệp Tiêu chính là một cái tên điên, mới đến trường học vài ngày, vốn là còn không biết là hấn như thế nào, thật không ngờ âm thầm hấn đều làm ra nhiều như vậy kinh thiên động địa đại sự!

Về phần Đàm Tiểu Tiểu, tại nghe đến mấy cái này thời điểm, trong nội tâm lại có chút có đau xót, hấn vậy mà cùng Tư Đồ Hạo Nguyệt có quan hệ? Chỉ là điểm này chưa xót liền cả chính cô ta đều không có cảm giác được...

Nghe được một câu như vậy lời nói, Diệp Tiêu cảm giác đầu tiên là muốn cười, chính mình cùng Tư Đồ Hạo Nguyệt căn bản cũng không có đã gặp mặt, tại sao trêu chọc? Cho dù trước kia có hôn ước, ngày hôm qua cũng đã lui cái môn này hôn sự, chính mình tại sao phải đi trêu chọc nàng?

Bất quá đã đối phương xuất ra loại những lời này nói, mặc kệ hấn dùng ý ở đâu, đều là tại vẽ mặt, đánh mặt của mình, Diệp Tiêu cũng không phải là một cái có hại chịu thiệt chủ!

"Vậy cũng phiền toái người giúp ta mang một câu cho bằng hữu của người..." Diệp Tiêu mỉm cười nhìn về phía Thượng Quan Vô Đạo!

"Nói cái gì..." Vốn cho là Diệp Tiêu sẽ vì này đại phát Lôi Đình, ai biết hấn vậy mà nhếch miệng mỉm cười, cái này lại để cho Thượng Quan Vô Đạo đáng tươi cười có chút nội liễm!

"Người nói cho hấn biết, ta đối với đã lui điệu roi người đàn bà dâm đảng không có hứng thú, như là của người vị bằng hữu kia có hứng thú, lại để cho hấn cho dù cầm lấy đi là tốt rồi, ta sẽ không chú ý đấy..." Diệp Tiêu không sao cả nhún vai...

Vốn đang bảo trì mỉm cười Thượng Quan Vô Đạo biến sắc, hấn những lời này có ý tứ gì, đây không phải nói Bạch Sầu Phi không bằng hấn sao?

Về phần Thượng Quan Vô Đạo sau lưng ba người, sắc mặt càng trở nên cực kỳ khó coi...

"Diệp huynh thật đúng là miệng lưỡi sắc bén đây này..." Thượng Quan Vô Đạo cười lạnh...

"Ha ha, quá khen, quá khen..." Diệp Tiêu chẳng biết xấu hổ chấp tay, ti không thèm để ý chút nào Thượng Quan Vô Đạo trong lời nói mỉa mai chỉ vị!

"Cái kia Diệp huynh tự giải quyết cho tốt a!" Thượng Quan Vô Đạo hừ lạnh một tiếng, quay người tựu hướng phòng học bên ngoài đi đến, phía sau hấn ba người cũng là sắc mặt bất thiện nhìn Diệp Tiêu liếc, đi theo Thượng Quan Vô Đạo sau lưng đi ra ngoài, không có Thượng Quan Vô Đạo mệnh lệnh, bọn hấn cũng không nên động thủ...

Chứng kiến Diệp Tiêu cũng dám như vậy không để cho Thượng Quan Vô Đạo mặt mũi, trong phòng học đã lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, rất nhiều người nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt đều phát sanh biến hóa, đặc biệt là ngày hôm qua chứng kiến hấn đối phó Trương Long bọn người cái kia chút ít đồng học, nguyên một đám trong mắt tràn ngập tò mò, đến cùng người này cái gì địa vị? Như thế nào sẽ cùng Bạch Sầu Phi lớn như vậy nhân vật nhắc lên quan hệ?

Mà không biết vì sao, vốn là còn có chút chua xót Đàm Tiểu Tiểu đang nghe Diệp Tiêu cái kia câu phá ta đối với lui điệu roi người đàn bà dâm đảng không có hứng thú thời điểm nhưng lại trong nội tâm ngọt ngào, những cảm giác này liền cả chính cô ta đều không có chú ý tới!

Về phần Diệp Tiêu, trong mắt của hấn đồng dạng là một hồi nghi hoặc, ngày hôm qua hấn đã cùng Tư Đồ Nam phân rõ giới hạn, có thể nói chính mình cùng Tư Đồ Hạo Nguyệt hôn ước đã giải trừ, chính mình cùng nàng không còn có nửa điểm quan hệ, theo lý thuyết, cho dù Bạch Sầu Phi biết có một món đồ như vậy sự tình, cũng không đáng lại đến nhắc nhở chính mình, hơn nữa hấn không tới sớm không tới trễ? Như thế nào hết lần này tới lần khác cái lúc này đến?

Chẳng lẽ nói là Tư Đồ Nam bày mưu đặt kế?

Diệp Tiêu cái này thật đúng là trách lầm Tư Đồ Nam, trên thực tế Tư Đồ Nam căn bản cũng không biết những sự tình này, mà là nữ nhi của hần Tư Đồ Hạo Nguyệt sai sử!

Ngày hôm qua Tư Đồ Nam vốn là muốn mang nữ nhi của mình đến thăm nhìn xem Diệp Tiêu, ai biết Tư Đồ Hạo Nguyệt không theo, còn chuyển ra chính mình có bạn trai vì lấy cớ, cuối cùng càng là trực tiếp rời nhà, Tư Đồ Nam bất đắc dĩ, lúc này mới đến thăm từ hôn!

Thế nhưng mà Tư Đồ Hạo Nguyệt cũng không biết những này, nàng chỉ cho là Diệp Tiêu là cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, đã ngoài thể hệ quan hệ muốn cưới vợ nàng, lúc này mới lập tức tìm tới chính mình đích hảo hữu Bạch Sầu Phi giúp nàng một cái bề bộn, cảnh cáo cảnh cáo Diệp Tiêu, lại để cho hần bỏ đi những ý niệm này!

Cái này mới có hôm nay chuyện hồi sáng này, đương nhiên, mặc dù là nàng thời điểm đã biết, cũng sẽ không biết chủ động hướng Diệp Tiêu nhận làm!

Ai cũng sẽ không nghĩ tới, cũng bởi vì như vậy một cái hiểu lầm, đem mấy cái bản không có có liên hệ gì người trẻ tuổi cuốn lại với nhau!

"Đại thiếu, tiểu tử kia quá cuồng vọng rồi, ngươi tại sao phải ngăn cản chúng ta giáo huấn hần?" Thượng Quan Vô Đạo một đoàn người đi ra phòng học về sau, một gã gọi Trương Thiên Báo thiếu niên mở miệng nói!

"Ha ha, tiểu tử kia ngày hôm qua một người liền đem Trương Long gọi một đám người cho đánh cho, dùng Trương Long cùng Vương Khởi quan hệ, ngươi cảm thấy Vương Khởi sẽ bỏ qua hần sao? Hơn nữa, ta chỉ là bang Bạch Sầu Phi truyền cái lời nói, không cần phải giúp hần diệt trừ tình địch của mình a..." Thượng Quan Vô Đạo có chút cười cười, tựa hồ căn bản không có vì Diệp Tiêu lời nói mới rồi ngữ mà tức giận ý tứ!

Wang Khởi? Những thứ khác ba người nghe thế cái chữ thời điểm đều là đồng tử co rút lại, cuối cùng mấy người trên mặt đồng thời hiện ra đáng tươi cười!

Vân Long bầu trời, là càng ngày càng có ý tứ rồi...

Diệp Tiêu chỗ lớp là khoa học tự nhiên lớp, buổi sáng đệ nhất hai tiết là lớp số học, lão sư là một gã hơn 40 tuổi kính mắt nam, Diệp Tiêu không có gì hứng thú, tiết thứ ba khóa là sinh vật khóa, lão sư là một cái hơn chín mươi tuổi lão đầu, Diệp Tiêu càng là đàn độn không thú vị!

Ngược lại là tiết thứ tư khóa, là khóa thể dục, nghe trong lớp người nói thể dục lão sư là một gã đại mỹ nữ, Diệp Tiêu là hứng thú tăng nhiều, đáng tiếc đem làm hần và trong lớp nam các học sinh cao hứng bừng bừng đuổi tới thao trường thời điểm, nhưng không thấy mỹ nữ lão sư bóng dáng, ngược lại đội đã đến một đám ác nhân, một người trong đó, đứng là trên mặt quần quít lấy băng bó Trương Long...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9 Công tử Vương Khởi

Người tới chỉ có tám người, so về ngày hôm qua hơn ba mươi người rầm rộ đến kém rất nhiều, thế nhưng mà không biết vì sao, mọi người lại cảm giác một cỗ không hiểu áp lực!

Rất nhiều cấp ba ban 7 nam sinh càng là sớm tránh đi, tự hồ sợ gây chuyện trên thân đồng dạng, ngược lại là một đám nữ hài giữ lại, nhiều hứng thú nhìn về phía đi tới Trương Long bọn người, ngược lại là Đàm Tiểu Tiểu trong mắt, tràn đầy vẻ lo lắng, thân thể bản năng hướng phía Diệp Tiêu tới gần, nàng biết rõ, người tới nhất định là tìm Diệp Tiêu phiền toái đây!

Không chỉ có là nàng, tính cả Triệu Mạnh cũng đi tới Diệp Tiêu sau lưng, hần hiểu được, ngày hôm qua nếu không là Diệp Tiêu hỗ trợ, chính mình nhất định sẽ bị Trương Long bị đánh một trận dùng lại một châu, đối với cái này cái động thân mà ra ân nhân, trong lòng của hần tràn đầy cảm kích, tự nhiên sẽ không làm vong ân phụ nghĩa sự tình!

Hoa Tiểu Diệp vốn là ý định xem kịch vui đây, nhưng nhìn đến Đàm Tiểu Tiểu đều đi tới, cũng chỉ tốt kiên trì lên, tại chính mình người trong lòng trước mặt, cũng không thể đủ yếu đi danh tiếng!

Chứng kiến bên người những này đồng học nguyên một đám khấn trương hề hề nhích lại gần mình, Diệp Tiêu cảm thấy buồn cười đồng thời lại là trận trận cảm động, người tới rõ ràng không phải bình thường người, bọn hần tại sợ hãi đồng thời còn có thể đi vào bên cạnh mình cho mình động viên, tuy nhiên nhân số chỉ có hơn mười cá nhân, nhưng phần này tâm ý đã rất lại để cho Diệp Tiêu thỏa mãn!

Tại nhân tình này ấm lạnh, làm chuyện tốt cũng sẽ bị vu hãm trong xã hội, còn có mấy người hiểu được có ơn tất báo? Cũng chỉ có tại đây tình khiết trong

sân trường còn có thể tìm được người như vậy tại!

Đặc biệt là trong nhóm người này còn có Hoa Tiểu Diệp, cái này lại để cho Diệp Tiêu trong nội tâm càng thêm buồn cười, thằng này rõ ràng cho thấy ưa thích Đàm Tiểu Tiểu đây, chính mình ngày hôm qua đã đoạt hân danh tiếng, hẳn không hận chết mình đã không tệ rồi, hiện tại hay bởi vì Đàm Tiểu Tiểu nguyên nhân đứng ở bên người, còn muốn giúp mình ngăn cản người tới, không biết trong lòng của hắn có cảm tưởng gì?

"Cảm ơn..." Diệp Tiêu hướng phía đứng tại bên cạnh mình Đàm Tiểu Tiểu nói ra, hắn hiểu được, nếu là nàng không đứng ra, có lẽ chỉ có Triệu Mạnh một người có can đảm đứng tại bên cạnh của mình!

"Cảm ơn cái gì, chúng ta không là đồng học sao?" Đàm Tiểu Tiểu hướng Diệp Tiêu hi hi cười, lộ ra hai hàng hàm răng trắng nõn...

"Ha ha, đúng, đồng học..." Diệp Tiêu cũng là nhếch miệng cười cười, đồng dạng lộ ra hàm răng trắng nõn, hai người đáng tuổi cười đều là như vậy tươi đẹp, không có chút nào bởi vì thân phận của người đến mà có chỗ cải biến, như vậy đáng tuổi cười thấy Hoa Tiểu Diệp lại là một hồi nóng tính!

Cũng chính là ở phía sau, đám người kia chạy tới Diệp Tiêu bọn người trước người!

Trương Long quần quít lấy băng bó, đứng tại nhất biên giới vị trí, hiển nhiên dùng thân phận của hắn tại trong nhóm người này cũng là địa vị thấp nhất một cái!

Dẫn đầu chính là một gã cao lấy đầu trục nam tử, bên trên thân mặc một bộ màu trắng T-shirt, hạ thân là một đầu quần thường, mặc dù cao lấy đầu trục, bộ dáng của hắn cũng không lộ vẻ khó coi, ngược lại có một loại khác suất khí, cho người một loại oai hùng bất phàm cảm giác!

Bên cạnh hắn mỗi người đều là lỗ võ hữu lực, xem xét tựa là người luyện võ!

"Tiểu Tiểu, nghe nói các người lớp ra một cái chiến đấu thiên tài, một người liền đem Trương Long gọi đi hơn ba mươi cá nhân cho đá đảo, không biết có phải hay không là vị huynh đệ kia?" Dẫn đầu đầu trục như có điều suy nghĩ đảo qua Diệp Tiêu, đối với Đàm Tiểu Tiểu nói ra!

"Vương Khởi, người muốn thay Trương Long lấy lại công đạo tựa nói rõ rồi, chúng ta là sẽ không sợ người đấy!" Đàm Tiểu Tiểu hếch bộ ngực 〇〇, mặt mũi tràn đầy kiên nghị nói!

Không có chút nào bởi vì thân phận của đối phương mà cảm thấy sợ hãi!

"Ha ha, Trương Long mặc dù là chúng ta Taekwondo xã thành viên, nhưng hắn học nghệ không tinh, bị người giáo huấn một lần, đó là gieo gió gặt bão, ta sẽ không thay hắn ra mặt đấy, chỉ là nghe nói các người lớp đã đến một cao thủ, muốn đến lãnh giáo một chút..." Vương Khởi cười tùm tùm nhìn về phía Diệp Tiêu, nếu lại béo một điểm, cái kia biểu lộ cùng với Phật Di Lặc đồng dạng!

Nghe được Vương Khởi chỉ điểm Diệp Tiêu lãnh giáo, Đàm Tiểu Tiểu bọn người sắc mặt đều hơi hơi biến đổi, Vương Khởi, Văn Long Tử công tử một trong, được xưng Vũ công tử, sức chiến đấu xếp hạng Tứ công tử đứng đầu, cũng là thủ đoạn tàn nhẫn nhất một người, phàm là hắn sở muốn lãnh giáo người, toàn bộ bị hắn đánh thành tàn phế.

Diệp Tiêu sức chiến đấu tuy mạnh, nhưng là lúc này đây Vương Khởi rõ ràng đến có chuẩn bị, không chỉ có chính mình tự mình đến đây, còn đem bên cạnh mình chín Đại chiến tướng cho đã mang đến, cái này nhưng đều là Taekwondo xã hảo thủ, nếu như bọn hắn muốn cùng tiến lên, Diệp Tiêu sao có thể là đối thủ?

Đàm Tiểu Tiểu lo lắng Diệp Tiêu an nguy, đang muốn ló ra thay Diệp Tiêu nói chuyện, lại nghe đến Diệp Tiêu thanh âm vang lên: "Các người là Taekwondo xã hay sao?"

"Không tệ..." Vương Khởi nhẹ gật đầu, ánh mắt cũng đã rơi vào Diệp Tiêu trên người!

"Người là Hoa Hạ người, tại sao phải học tập Taekwondo đâu này? Chẳng lẽ người cảm thấy công phu của chúng ta còn so ra kém Taekwondo?" Diệp Tiểu nhiều hứng thú nhìn về phía Vương Khởi, tựa hồ đối với phương không phải đến tìm phiền toái đấy, mà là đến cùng hắn thảo luận đồng dạng!

"Hoa Hạ công phu? Ha ha, một cái liền cả thế vận hội Olympic không có tư cách vào nhập hạng mục có thể có cái gì lợi hại hay sao? Taekwondo không chỉ có là Olympic hạng mục, hôm nay còn thịnh hành nước Mỹ, Châu Âu, Nhật Bản, cùng với Hoa Hạ quốc, mặc dù là chúng ta trong quân đội một ít Quân Thể Quyền cũng là chọn dùng Taekwondo chiêu thức, chẳng lẽ người còn cho rằng Hoa Hạ công phu so Taekwondo lợi hại sao?" Vương Khởi khinh thường hừ một tiếng!

Theo ba tuổi lên, hắn mà bắt đầu luyện tập Taekwondo, cho tới bây giờ tuổi thọ, coi như là những cái kia tuyển thủ chuyên nghiệp, cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn, mà hắn càng là một tay sáng lập Trường cấp 3 Văn Long Taekwondo xã, liên tục chọn bước võ thuật truyền thống Trung Quốc quán, Karate quán, ngăn ngắn trong ba năm, Taekwondo xã đã đã trở thành Trường cấp 3 Văn Long ngoại trừ danh viện hội bên ngoài lớn nhất xã đoàn, cái này đã đủ để đã chứng minh Taekwondo cường đại!

Đây cũng không phải là cái loại này chỉ biết động tác võ thuật đẹp Hoa Hạ công phu có thể so sánh đấy!

Nói thật, cho dù bản thân là một cái Hoa Hạ người, nhưng là hắn như trước không biết là Hoa Hạ công phu có gì đặc biệt hơn người...

Diệp Tiêu cau mày, lúc nào Hoa Hạ công phu đã chán nản đến tình trạng như vậy?

Hoa Hạ công phu không có trùng cử thể vận hội Olympic, đó là Hoa Hạ công phu quá thâm ảo rồi, chiêu thức phức tạp, không tốt xác định một cái cho điểm điểm, mà quân đội áp dụng Taekwondo chiêu thức đó là bởi vì Taekwondo chiêu thức đơn giản, thích hợp chém giết, nhưng không có nghĩa là lấy trong quân đội Quân Thể Quyền không có chọn dùng Hoa Hạ công phu ah!

Hoàn toàn sự khác biệt, rất nhiều bộ đội đặc chủng tự là dùng Vịnh Xuân Quyền vì khung xương, thẳng này vậy mà nói Hoa Hạ công phu không bằng Taekwondo?

Nghĩ tới những năm gần đây này, trên thị trường các loại Taekwondo quán Karate quán hoành hành, mà võ thuật truyền thống Trung Quốc quán lại dần dần xuống dốc, Diệp Tiểu trong nội tâm tự mọi cách không phải tự vị!

"Được rồi, đã ngời nói như vậy, ta đây tự tiếp nhận ngời khiêu chiến a, là một mình ngời bên trên, cũng là các ngời cùng tiến lên..." Diệp Tiểu biết rõ nhiều lời vô ích, hết thấy hay vẫn là xem thực tế hành động a...

Thế nhưng mà hần một câu nói kia lại làm cho Vương Khởi bọn người giận dữ, tự ngời nói là tới lãnh giáo đây, đó là cho mặt mũi ngời, thế nhưng mà ngời bây giờ lại không biết khiêm tốn, nói thẳng là tiếp nhận khiêu chiến của mình, đây không phải nói khiêu chiến của mình ngời sao? Cái này còn chưa tính, lại vẫn hỏi mình là một người bên trên hay vẫn là cùng tiến lên? Cái này đem nhóm ngời mình đặt ở cái gì vị trí?

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, Vương Khởi nổi giận!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10 Nhất trọng thốn kình

Chương 10

Không chỉ nói Vương Khởi bọn người phẫn nộ rồi, mà ngay cả Đàm Tiểu Tiểu bọn người cũng đều là vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía Diệp Tiểu, biết rõ ngời đánh nhau lợi hại, nhưng cũng không cần kiêu ngạo như vậy a, ngời ta đầu gì cũng là Taekwondo xã tính nhuệ, càng là được xưng Trường cấp 3 Vân Long Vũ công tử, ngời vậy mà nói yếu nhân gia cùng tiến lên? Đây không phải về mặt sao?

Đây chính là triệt để đắc tội Vương Khởi à?

Nghĩ đến Diệp Tiểu lẻ loi một mình đi vào Trường cấp 3 Vân Long, vài ngày trong thời gian mà đắc tội với hai vị công tử ca, cũng cảm giác một cái đầu hai cái đại!

"Vương thiếu, đối phó nhỏ như vậy tóm lược ở đâu dùng được lấy ngời ra tay, tự để cho ta tới giáo huấn một chút hần a..."

Mất thấy Vương Khởi muốn đáp ứng Diệp Tiểu khiêu chiến, một gã tóc che khuất bên con mắt nam tử nhảy ra ngoài mở miệng nói ra!

Hần là Vương Khởi dưới trướng chín Đại chiến tướng một trong, được xưng Độc Lang!

Thân thủ tại Trường cấp 3 Vân Long vũ lực giá trị trên bảng xếp hạng cũng là Top 10 nhân vật!

Vương Khởi không có lên tiếng, xem như chấp nhận, hần ngược lại muốn nhìn Diệp Tiểu đến cùng có đủ loại dạng thủ đoạn, cũng dám nói ra cuồng vọng như vậy thoại ngữ, hần càng là âm thầm làm ra quyết định, nếu là trong chốc lát Diệp Tiểu bại bởi Độc Lang, nhất định phải hảo hảo tra tấn một phen hần!

"Ha ha, ngời không là đối thủ của ta..." Chứng kiến Độc Lang đứng dậy, Diệp Tiểu nhẹ nhàng lắc đầu, mặc dù là đối mặt bộ đội đặc chủng đi ra bảo tiêu, hần cũng không có để ở trong lòng, làm sao huống là mấy cái học qua vài năm Taekwondo đệ tử đâu này?

Nếu không phải đối phương có ý tìm tới tận cửa rồi, còn nói võ thuật truyền thống Trung Quốc không bằng Taekwondo, hần xuất liên tục tay ý tứ đều không có!

Bất quá đã muốn ra tay, như vậy tự nhiên muốn cho đối phương lớn nhất rung động, một lần hành động đánh bại mấy người kia, không phải là lớn nhất rung động sao?

Có thể là về mặt như thế xem tại Độc Lang bọn người trong mắt, nhưng lại lớn nhất coi rẻ...

"Muốn chết..." Mặc dù là Vương Khởi, cũng không có dùng như vậy khẩu khí đối với chính mình nói chuyện nhiều, thế nhưng mà người này như thế này mà nói, hẳn không là muốn chết là cái gì?

Giận dữ công tâm Độc Lang thân thể lập tức tự chạy trốn ra ngoài, tốc độ của hắn là trong mọi người nhanh nhất một cái, vừa ra tay tự là một cái đầu gối đỉnh đỉnh hướng về phía Diệp Tiêu ngực, đây là Taekwondo trong thường thấy nhất một chiêu, cũng là cơ bản nhất một chiêu!

Bất quá mặc kệ cái gì võ công, đều có một câu khẩu quyết, thiên hạ võ công, duy nhanh không phá!

Nói đúng là mặc kệ cái chiêu gì thức, chỉ cần đầy đủ nhanh, tự cũng không có sợ hãi, cho dù là đơn giản nhất một cái đâm thẳng, chỉ cần tốc độ của người đầy đủ nhanh, cũng sẽ biết hình thành lớn lao lực sát thương, mà Độc Lang đặc điểm tự là nhanh!

Nhanh được ngoài dự đoán mọi người, ít nhất Hoa Tiểu Diệp bọn người căn bản cũng không có nhìn rõ ràng Độc Lang là như thế nào ra tay đấy, thân ảnh của hắn đã đi tới Diệp Tiêu trước người, mặc dù là Đàm Tiểu Tiểu cũng vô pháp nhìn rõ ràng Độc Lang tốc độ!

Chỉ là chứng kiến thân ảnh nhoáng một cái, đã đến Diệp Tiêu trước người, mà hắn một chân cẳng là đã bay lên trời!

Xem ra hắn là muốn cho Diệp Tiêu một hạ mã uy, nếu là đổi thành những thứ khác hảo thủ, mặc dù thực lực tại Độc Lang phía trên, đối mặt cái này bỗng nhiên một cái đầu gối đỉnh, cũng không có biện pháp phá giải, hoặc là nói là không kịp phá giải, chỉ có thể đi đầu tránh né, thế nhưng mà Độc Lang gặp gỡ chính là Diệp Tiêu, cũng đã chú định hắn bị kịch!

Diệp Tiêu đặc điểm là cái gì? Đồng dạng là nhanh, hơn nữa không phải bình thường nhanh, nếu như nói Độc Lang nhanh là xe đạp tuyền thủ nhanh lời nói, như vậy Diệp Tiêu nhanh tự là f1 đoàn xe nhanh, nhanh đến một cái cực hạn!

Độc Lang mọi cử động tại ánh mắt của hắn xuống, đối mặt như vậy một sợ hãi chông chát đầu gối đỉnh, hắn tối thiểu có mấy chục chủng biện pháp đem nắm bắt, thậm chí chỉ cần đồng dạng một cái đầu gối đỉnh, dựa vào lực lượng của mình cũng có thể đánh bay Độc Lang, nhưng là hắn muốn sử xuất lấy xuống công phu, mà không phải mình theo trên chiến trường học được chiến đấu chỉ thuật!

Thân thể của hắn có chút nhoáng một cái, cứ như vậy dễ dàng tránh được Độc Lang đầu gối đỉnh, sau đó không đều Độc Lang phản ứng, đã như thiểm điện đánh ra một chương...

Rất đơn giản một chương, nhìn về phía trên mềm nhũn một chương, tự khinh địch như vậy một chương, lại để cho Độc Lang thân thể liên tiếp lui về phía sau, một mực thối lui đã đến Vương Khởi bên người, há miệng tự là một đạo máu tươi phun ra...

Mà trong mắt của hắn cẳng là lộ ra kinh hãi biểu lộ, hiển nhiên không thể tin Diệp Tiêu vậy mà một chương tự đánh bại hắn?

Đặc biệt là một chương kia đánh tại chính mình ngực thời điểm, một đạo kinh khí trực tiếp đánh vào lồng ngực của mình, chấn bị thương chính mình nội tạng!

Đây là cái gì chiêu thức? Hắn nhìn về phía trên tựa hồ căn bản cũng không có dùng sức à? Chẳng lẽ là...

Vương Khởi bọn người con mắt cũng mở sâu sắc đấy, hiển nhiên không thể tin Diệp Tiêu có thể trong thời gian ngắn như vậy một chương đánh bại Độc Lang?

Đàm Tiểu Tiểu, Hoa Tiểu Diệp bọn người cũng là kinh hãi không thôi, ngày hôm qua bọn hắn cũng không có nhìn rõ ràng đánh nhau hiện trường, chỉ biết là Diệp Tiêu rất mạnh, nhưng bọn hắn tuyệt đối thật không ngờ Diệp Tiêu cường đại đến tình trạng như vậy, mặc dù là Vương đứng dậy bên cạnh chín Đại chiến tướng một trong Độc Lang tại trong tay của hắn cũng không quá đáng một chiêu tức bại!

"Ta nói rồi, ngươi không là đối thủ của ta..." Diệp Tiêu mỉm cười nhún vai, tựa hồ vừa rồi làm một kiện không có ý nghĩa sự tình đồng dạng!

"Ngươi... Ngươi vừa rồi dùng thế nhưng mà thốn kinh?" Độc ác cho dù trong nội tâm không cam lòng, nhưng vẫn là hỏi trong lòng nghi hoặc, nếu quả thật chính là thốn kinh lời nói, như vậy tự ngươi nói cũng không tính oan!

"Úc? Ngươi vậy mà biết rõ thốn kinh?" Diệp Tiêu bỗng nhiên nhiều hứng thú nhìn về phía Độc Lang!

Thốn kinh, cái gọi là thốn kinh, là chỉ khoảng cách mục tiêu công kích rất gần, hoặc là động tác sắp hoàn thành lập tức, mới đột nhiên gia tốc cơ bắp phát ra ngăn ngại, vừa giong sức bất lực, cũng là Trung Hoa võ thuật truyền thống Trung Quốc tuyệt học, là một loại khó lòng phòng bị chiêu thức!

Bất quá những năm gần đây này, Taekwondo, Karate hoành hành đầu đường, võ thuật truyền thống Trung Quốc quán dần dần suy sụp xuống dưới, đã có rất ít người biết rõ thốn kinh rồi, chỗ dừng nói chỉ là người biết sử dụng thốn kinh rồi!

Diệp Tiêu vừa rồi thật là sử dụng thốn kinh, nhưng thật không ngờ sẽ bị người này cho nhìn ra! Như thế lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn!

Cũng không phải mỗi người đều có thể phân biệt cái gì là thốn kinh đấy!

Vừa nghe đến Diệp Tiêu thừa nhận chính mình hội trong truyền thuyết thốn kinh, Vương Khởi, bọn người sắc mặt tự triệt để thay đổi!

Tuy nhiên bọn hắn đều xem thường võ thuật truyền thống Trung Quốc, nhưng này cũng đều là cảm thấy rất nhiều võ thuật truyền thống Trung Quốc chỉ là động tác sức tưởng tượng, biểu diễn ý nghĩa lớn hơn thực tế ý nghĩa, đối với trong truyền thuyết thốn kinh, bọn hắn hay vẫn là rất là hướng tới đấy!

Nhưng đều cho rằng cái kia bất quá là trong truyền thuyết đồ vật, ai sẽ biết, trước mắt người này vậy mà hội thốn kinh...

Hoa Tiểu Diệp bọn người cũng không biết thốn kinh là vật gì, nhưng chứng kiến Vương Khởi bọn người biến sắc khuôn mặt, cũng biết Diệp Tiêu thân thủ khó lường, ngược lại là Đàm Tiểu Tiểu, tại nghe được câu này thời điểm, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi!

Thốn kinh, coi như là nhà mình lão gia tử, cũng không thấy được luyện được loại này bốn sự? Hắn mới bao nhiêu? Dĩ nhiên cũng làm có thể sử xuất thốn kinh rồi hả?

"Thật không ngờ trường học của chúng ta vậy mà xuất hiện một cái hội thốn kinh cao thủ, đã như vậy, vậy hãy để cho ta đến xem thốn kinh có phải thật vậy hay không có trong truyền thuyết lợi hại như vậy a..." Cho dù đã biết thốn kinh đáng sợ, nhưng Vương Khởi hay vẫn là lại một lần nữa đứng dậy...

Hắn có thể không tin thốn kinh thật sự lợi hại như thế...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11 Quyền kinh Vân Long

Đúng vậy, mặc dù có một trọng đánh chết ngư, nhị trọng chấn vỡ núi nghe đồn, nhưng là cái kia dù sao cũng là trong truyền thuyết đồ vật, mặc dù Diệp Tiêu vừa rồi tựa hồ thật sự dùng thốn kinh đánh bại Độc Lang, nhưng là không có nghĩa là lấy hắn thật sự giống như truyền thuyết như vậy lợi hại!

Lại nói thân phận của mình còn tại đó, thân là Tứ công tử một trong mình nếu là cả tay đều không có giáo đã bị kinh sợ thối lui, cái này về sau như thế nào tại Trường cấp 3 Vân Long đứng chân?

Hắn là Vương Khởi, hắn là Trường cấp 3 Vân Long Vũ công tử, hắn gánh không nổi người nọ!

Dù là giờ phút này tâm lý của hắn hận không thể hợp lại đem Diệp Tiêu bằm thành vạn đoạn, giờ phút này cũng phải đứng ra cùng Diệp Tiêu solo!

"Vương thiếu, để cho ta tới a..." Cái lúc này, lại một gã nam tử đứng dậy, bọn hắn đều nhìn ra Diệp Tiêu không đơn giản!

Vương Khởi là bọn hắn cái này cái đoàn thể lão đại, cũng là cò xí đồng dạng tồn tại, nếu hắn thật sự đánh bại Vương Khởi, không chỉ có ngày sau Vương Khởi tại Trường cấp 3 Vân Long khó có thể đứng chân, coi như là bọn hắn cũng rất khó ngẩng đầu lên!

Cho nên hắn tình nguyện chính mình lên trước, chính mình đã thất bại, cũng tự đã thất bại, chỉ cần Vương Khởi không có bại, bọn hắn sẽ không có bại!

Mặc dù là cuối cùng Vương Khởi còn cùng với hắn đánh một hồi, nhưng đã trải qua chính mình mấy người thay phiên tiêu hao, hắn cũng không thể có thể bảo trì mười phần chiến lực, khi đó Vương Khởi tự nhiên muốn chiếm hết ưu thế!

Bọn hắn cũng định dùng xa luân chiến đánh bại Diệp Tiêu...

"Không cần, ta tự mình tới..." Vương Khởi tự nhiên mình bạch chính mình đồng bọn nghĩ cách, nhưng Độc Lang bị đối phương một chiêu đánh bại, khi thể bên trên bọn hắn đã thua trận rồi, nếu là lại dùng loại này xa luân chiến phương thức chiến đấu, như vậy tự là thua người rồi!

Chính mình thắng, người khác cũng chỉ hội nói nhóm người mình là dựa vào lấy nhân số ưu thế thủ thắng, có thể nếu là mình thua trận rồi, như vậy về sau càng khó có thể tại Trường cấp 3 Vân Long đứng chân!

Thượng Quan Vô Đạo mấy tên kia nhất định sẽ ở sau lưng cất tiếng cười to: "Người nhìn xem cái kia Vương Khởi, còn nói mình là Vân Long đệ nhất chiến tướng, mấy người thay phiên ra trận, đều được cho đánh ghe vào địa! Như vậy còn không biết xấu hổ xưng cái gì Vũ công tử?"

Như vậy một màn tuyệt đối không phải Vương Khởi nguyện ý chứng kiến đấy, bởi vậy dù là gánh chịu nhất định được phong hiểm, hắn cũng muốn xuất thủ...

Chứng kiến Vương Khởi tại mình biết mình hội dùng thốn kinh dưới tình huống còn dám ra tay, Diệp Tiêu trên mặt cũng chăm chú, bởi vì hắn theo Vương Khởi trên mặt thấy được chăm chú, hoặc là nói thấy được một loại chấp nhất!

Mặc kệ Vương Khởi nghĩ như thế nào, mặc kệ hắn đối với võ thuật truyền thống Trung Quốc có như thế nào thành kiến, tại biết rõ có thể sẽ thất bại

dưới tình huống, hẳn không tiếc cự tuyệt đồng bọn viện trợ, mà là muốn độc lập đối phó chính mình, cái này là một phần chấp nhất, một phần bằng phẳng đáng chấp nhất!

Làm làm một cái võ giả, nên có như vậy trí tuệ...

"Ta sẽ dùng ta mạnh nhất chiêu thức đánh bại ngươi..." Diệp Tiêu trên mặt cũng trước nay chưa có chăm chú, đây cũng là hấn đối với đối thủ một loại tôn kính...

"Vì cái gì không phải ta đánh bại ngươi?" Vương Khởi cũng không nói gì cảm ơn, dù là hấn cũng biết mình thắng ít bại nhiều, nhưng khí thế bên trên, vẫn không thể đủ hoàn toàn bại bởi Diệp Tiêu!

"Ha ha, vậy thì thuộc hạ gặp thực chương a..." Diệp Tiêu nhàn nhạt cười cười, đã bày ra một bộ Vịnh Xuân Quyền thức mở đầu...

Vương Khởi cũng là hoạt động một chút gân cốt, bày ra Taekwondo thức mở đầu, những người khác đều không tự chủ được hướng về sau thối lui, nguyên một đám nhìn phía trong sân hai người!

Một cái là vừa tới trường học không mấy ngày nữa, có can đảm một người solo hơn ba mươi người nhân vật mới Diệp Tiêu, một cái là được xưng Trường cấp 3 Vân Long đệ nhất võ tướng Vũ công tử Vương Khởi, ai mới là Trường cấp 3 Vân Long chiến lực đệ nhất nhân?

Mỗi người đều muốn biết như vậy đáp án, mặc dù là Vương Khởi mấy người đồng bọn, thậm chí tính cả Trương Long ở bên trong, đều là về mặt thành thật nhìn về phía hai người!

Vừa lúc đó, Diệp Tiêu động...

Đối với rất nhiều người mà nói, đây có lẽ là biểu hiện không tự tin, dù sao thường thường cao thủ so chiêu, ai động trước, ai tự dễ dàng lộ ra sơ hở, chú ý chính là một cái trầm đặc trụ khí, chỉ có không tự tin nhân tài thiếu kiên nhẫn!

Thế nhưng mà hoàn toàn sự khác biệt, Diệp Tiêu động trước là bởi vì hấn tự tin, mà là tương đương tự tin, đối với hấn mà nói, ở nơi này là cái gì cao thủ so chiêu, quả thực tự là khi dễ hạ tiểu hài tử!

Hấn đã đáp ứng Vương Khởi, muốn bằng mạnh tư thái đánh bại hấn, cho nên hấn không động thủ tắc thì dùng, vừa động thủ tự là kinh thiên động địa, tốc độ của hấn nhanh đến cực hạn, nhanh đến những người khác chỉ có thể đủ chứng kiến một đạo tàn ảnh, 3-4m khoảng cách, lập tức thời gian đã lên đến Vương Khởi trước người, sau đó một quyền oanh hướng về phía Vương Khởi ngực...

Vương Khởi chú ý một mực đều đặt ở Diệp Tiêu trên người, cho đến giờ phút này, hấn mới cảm nhận được Diệp Tiêu trên người cái kia cố cường đại áp bách, chứng kiến Diệp Tiêu đột nhiên hướng chính mình vọt tới, thân thể của hấn bản năng hướng về sau một chân, sau đó tự thò tay tự hướng Diệp Tiêu nắm đấm Chop tới, hấn ý định dùng Taekwondo bên trong đích ném qua vai đánh bại Diệp Tiêu!

Phản ứng của hấn cũng không chậm, nếu người bình thường tất nhiên sẽ bị hấn bắt lấy nắm đấm, một cái sơ sẩy hạ có lẽ thật sự hội dùng ném đi, mặc dù không có biện pháp ném đi, cũng có thể ngăn lại đối phương một quyền!

Thế nhưng mà đối thủ của hấn là Diệp Tiêu, tại hấn lui về phía sau một bước thời điểm, tự nhất định hấn đã thất bại...

Chứng kiến Vương Khởi bàn tay Chop tới, Diệp Tiêu bỗng nhiên hóa quyền vi chương, ngược lại một bả giữ ở Vương Khởi đích cổ tay, sau đó không đợi hấn giãy dụa, đã dùng sức đẩy...

Vương Khởi vốn ngay tại hướng về sau lui, cái này đẩy phía dưới, càng là không có phòng bị, thân thể không tự chủ được hướng về sau thối lui, triệt để đã mất đi cân đối, thì ra là tại đây lập tức thời gian, Diệp Tiêu thân thể hướng phía trước bước ra một bước, như thiểm điện oanh ra một quyền...

Cũng không nhìn cánh tay của hấn có cái gì động tác, Vương Khởi tự cảm giác lồng ngực của mình đau xót, sau đó thân thể toàn bộ bay ngược đi ra ngoài, nặng nề rơi vào trên bãi tập, đồng dạng há miệng phun ra một đạo máu tươi, sắc mặt trở nên tái nhợt một mảnh...

Yên tĩnh, toàn trường giống như chết yên tĩnh...

Bất kể là Đàm Tiểu Tiểu bọn người, hay vẫn là Độc Lang Trương Long bọn người, đều là trợn mắt há hốc mồm nhìn xem đây hết thấy, tận mà quân xem bọn hấn làm khi gió gì đã làm tốt Vương Khởi thất bại chuẩn bị, tận mà quân xem bọn hấn làm khi gió gì mình bạch Vương Khởi rất chịu có thể không là Diệp Tiêu đối thủ, thế nhưng mà bọn hấn cũng thật không ngờ chiến đấu lại nhanh như vậy chấm dứt...

Ba chiêu, chăm chú ba chiêu, một cái đấm thẳng, hóa quyền vi chương, sau đó lại hóa chương vi quyền, chỉ đơn giản như vậy ba chiêu tự đánh bại Vương Khởi!

Đánh bại tại Trường cấp 3 Vân Long bách chiến bách thắng Vương Khởi?

Cái này... Điều này sao có thể?

Tất cả mọi người miệng đều trương được sâu sắc đấy, đặc biệt là Độc Long bọn người, bọn hấn thậm chí dùng sức vuốt vuốt cặp mắt của mình, xác định chính mình có phải hay không nhìn lầm rồi...

Vương Khởi có thể không phải bình thường người ah, thân thể của hắn tố chất, phản ứng của hắn tốc độ, hắn thân thể cường độ, tại trong mọi người đều là đỉnh cấp tồn tại, nhưng mặc dù tốt như vậy tay, cũng bị hắn ba chiêu đánh bại...

Phần này thực lực lại để cho tất cả mọi người tim đập nhanh...

Đặc biệt là vừa rồi muốn thay Vương Khởi xuất đầu mấy người, bọn hắn thậm chí tin tưởng, mặc dù là nhóm người mình cùng tiến lên, cũng không phải Diệp Tiêu đối thủ, cuối cùng chỉ biết rơi cái thân bại danh liệt kết cục...

Ngoại trừ Trương Long ở bên trong, vài người khác nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt đều tràn ngập biến hóa, không phải phẫn nộ, mà là tôn kính, đó là một loại đối với cường giả tôn kính...

Nay ngày sau, Diệp Tiêu đại danh tướng khiếp sợ toàn bộ Trường cấp 3 Vân Long...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12 Mỹ nữ lão sư

Trận vận đã qua tốt vài phút, Vương Khởi mới từ trong lúc khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, mặc dù là hắn, cũng thật không ngờ chính mình lại nhanh như vậy thất bại...

Ba chiêu, chính mình vẫn lấy làm ngạo Taekwondo trong tay hắn vậy mà không có chèo chống qua ba chiêu, tuy nói là ba chiêu, trên thực tế cái này liền cả bắt đầu chỉ có một chiêu!

Một chiêu tức bại!

Trong nội tâm tràn đầy đắng chát, đắng chát trong hay vẫn là thật sâu không biết giải quyết thế nào, chẳng lẽ lại Taekwondo thật sự không bằng Hoa Hạ công phu sao?

Có chút gian nan theo trên mặt đất đứng lên, nhìn nhìn Diệp Tiêu liếc, sau đó chậm rãi hướng thao trường bên ngoài đi đến!

"Vương thiếu..." Chứng kiến Vương Khởi ly khai, những người khác quát to một tiếng, cũng tranh thủ thời gian đi theo, ngược lại là Độc Long nhìn Diệp Tiêu liếc, cuối cùng mới đi theo!

Một người duy nhất bất mãn cũng chỉ có Trương Long rồi, nghĩ đến chính mình mạnh nhất chỗ dựa lại bị Diệp Tiêu đánh bại, trong lòng của hắn tự mọi cách không phải tư vị? Chẳng lẽ mình hôm qua sợ đã bị khuất nhục cứ như vậy được rồi?

Nhưng hắn là rất rõ ràng Vương Khởi tính cách, dùng tính cách của hắn tuyệt đối sẽ không làm ra sau lưng đối với Diệp Tiêu bất lợi sự tình, mặc dù là lúc này đây đã gặp phải như vậy đã kích, hắn cũng chỉ chọn ở chánh diện đánh bại Diệp Tiêu, mà không phải tìm người trả thù!

Có thể Diệp Tiêu biểu hiện ra ngoài thực lực, Vương Khởi lúc nào mới có thể đối phó hắn?

Có lẽ phần này thù cả đời cũng không có biện pháp báo!

Không được, tuyệt đối không thể như vậy được rồi, chính mình phải nghĩ biện pháp khác, oán hận quét Diệp Tiêu liếc, Trương Long cũng đi theo Vương Khởi bọn người ly khai...

"Ai nha nha, thật không ngờ trường học của chúng ta mới Vũ Thần sinh ra đời rồi, mọi người còn thất thần cái gì? Còn không vỗ tay hoan nghênh?" Vừa lúc đó, một cái dí dỏm thanh âm truyền đến, Diệp Tiêu quay đầu nhìn lại, tự chứng kiến một gã đầu đội nón mặt trời nữ tử đã đi tới!

Nữ tử bên trên thân mặc một bộ Hắc Bạch giao nhau bó sát người áo phông, chăm chú dán thân thể, ả ả có thể chứng kiến nội y dấu vết, mà lồng ngực của nàng càng là có ra một đầu xinh đẹp khe rãnh, mà hạ thân của nàng là một đầu siêu ngắn quần ngắn, non mịn đùi lộ ra, dưới chân là một đôi màu trắng giày thể thao, nhìn về phía trên nhẹ nhàng khoan khoái mê người!

Nàng hình dạng cũng là cực kỳ xinh đẹp, một trương mặt trái xoan, bờ môi hồng nhuận phơn phớt, cái mũi hơi rất, một đôi mị nhãn, nhìn về phía trên có chút giống Nhật Bản cái nào đó minh tinh Ayumi Hamasaki, bất quá chính thể nhìn về phía trên so với kia minh tinh xinh đẹp quá nhiều...

Mỹ nữ, tuyệt đối mỹ nữ!

Diệp Tiêu ánh mắt lập tức theo Vương Khởi bóng lưng đã rơi vào người tới trên người, vốn là đảo qua cái kia nặn đi ra khe rãnh, sau đó lại lộ tại cặp kia dài nhỏ trên đùi, đón lấy lại quay trở về khe rãnh!

Ni mã đây, chân đẹp mắt, bộ ngực cũng tốt xem, ta nên xem chỗ nào đầu này?

Trên thực tế không chỉ có là hấn, lớp học đại đa số nam sinh, kể cả Hoa Tiểu Diệp ở bên trong đều là nhìn không chuyển mắt chăm chăm vào người tới, mặc dù là Đàm Tiểu Tiểu lớn như vậy mỹ nữ, tại hơi có vẻ ngượng ngùng thanh thuần bề ngoài xuống, mị lực cũng không bằng cô gái trước mắt!

Cái này cùng bên ngoài không quan hệ, mà là một loại khí chất, một loại trải qua tuế nguyệt về sau sở dưỡng thành khí chất!

"Bành lão sư tốt..." Lớp học đám nữ hài tử tựu không vui, nguyên một đám ớn ớn âm thanh tích khí kêu lên.

Mà ngay cả Đàm Tiểu Tiểu cũng là mặt mũi tràn đầy không vui nhìn về phía người tới, cái này chết hồ ly tinh, một điểm lễ nghĩa liêm sỉ đều không có, thân là lão sư, vậy mà ăn mặc như vậy bạo lộ? Trường học làm sao lại thuê người như vậy đầu này?

Đặc biệt là chứng kiến liền cả Diệp Tiêu đều là hai mắt tỏa ánh sáng chăm chăm vào Bành Oánh Thi thời điểm, năng loại cảm giác này lại càng phát mãnh liệt...

Nha, đây chính là bọn họ nói mỹ nữ lão sư ah, quả nhiên là một mỹ nữ đầu này? Chỉ là nàng mới vừa nói cái gì? Cái gì mới Vũ Thần?

Cái lúc này, Diệp Tiêu mới hiểu được, nguyên lai cái này là thể dục lão sư Bành Oánh Thi...

Chỉ là tại sao là thể dục lão sư đầu này? Nếu như nàng là Anh ngữ lão sư hoặc là ngữ văn lão sư thật tốt? Mặc dù là toán học lão sư cũng tốt à?

Như vậy có thể nhiều hơn cùng nàng sống chung một chỗ rồi...

Cấp ba không thể so với hấn tuổi của hấn, đối mặt kỳ thi Đại Học, mặc dù là Trường cấp 3 Vân Long như vậy tư nhân trường học cũng không thể có thể khai triển, mở rộng quá nhiều khóa ngoại hoạt động, ngữ mấy bên ngoài ba khoa mỗi tuần chương trình học đều là hơn mười tiết, mà khóa thể dục chỉ có đáng thương hai mảnh!

"Ha ha, các học sinh tốt, vị này hấn là mới tới Diệp Tiêu đồng học a?" Bành Oánh Thi rất có chút ít mình Tinh Phong phạm hướng cấp ba ban 7 đệ tử phát phát tay, sau đó đi tới Diệp Tiêu trước người, mỉm cười hỏi!

"Đúng vậy a, lão sư, người nhận thức ta à?" Diệp Tiêu có chút kinh ngạc, lại có chút ít kinh hi, cô gái đẹp này lão sư vậy mà nhận biết mình? Chẳng lẽ lại là xem chính mình lớn lên quá soái? Hay vẫn là bị chính mình vừa rồi từ thể oai hùng cho mê hoặc?

"Đương nhiên nhận thức, có lẽ dùng không được bao lâu, toàn bộ Trường cấp 3 Vân Long cũng biết tên của người..." Bành Oánh Thi mỗi ngày cười nói...

"Vì cái gì?" Diệp Tiêu có chút khó hiểu?

"Cái kia còn phải hỏi, người không có nghe lão sư nói người là Trường cấp 3 Vân Long mới Vũ Thần sao? Người vừa rồi đánh bại Vương Khởi, tin tức như vậy một khi truyền bá ra ngoài, tất nhiên khiến cho oanh động, những người khác tự nhiên biết rõ người..." Một bên Đàm Tiểu Tiểu nhếch miệng, nam nhân đều không là đồ tốt, chứng kiến nữ nhân bộ ngực tựu nhược trí, liền cả đơn giản như vậy vấn đề cũng không biết...

"Thế nhưng mà tin tức này không phải còn không có tản đi ra ngoài sao? Bành lão sư làm sao lại biết rõ tên của ta nữa nha?" Diệp Tiêu nếu có hứng thú nhìn về phía Bành Oánh Thi...

Đàm Tiểu Tiểu cũng là sừng sờ, đúng vậy, đây là Diệp Tiêu cùng Bành lão sư lần thứ nhất gặp mặt đầu này? Vừa rồi cũng không có ai kêu lên Diệp Tiêu danh tự, nàng làm sao lại biết rõ đầu này?

"Ha ha ha, cái này... Lên một lượt khóa hơn mười phút đồng hồ rồi, nhanh lên tập hợp..." Bành Oánh Thi hiển nhiên không muốn tại vấn đề này bên trên dây dưa qua, ha ha Tiểu Tiểu, trực tiếp chuyển di chủ đề...

Bất quá cuối cùng lại dùng ánh mắt hung hăng chà xát Diệp Tiêu liếc, tựa hồ tại cảnh cáo cái gì...

Diệp Tiêu không sao cả nhún vai, đi theo đệ tử cùng một chỗ tụ tập hợp lại...

Lớp học thể dục ủy viên là Triệu Mạnh, đứng nhìn hấn lớn lên đàn độn đây, làm khởi sự đến trả hữu mô hữu dạng, trước là dựa theo Bành Oánh Thi yêu cầu dẫn theo mọi người chạy vài vòng, sau đó lại dẫn mọi người làm chuẩn bị hoạt động, hô khởi khẩu hiệu đến cũng không có một điểm không thuận...

Trên thực tế đã đến cấp ba, đối với đệ tử thể dục thành tích cũng không có quá nhiều yêu cầu, khóa thể dục phần lớn đều là tự do hoạt động, cái này một đường khóa cũng không ngoại lệ, tại làm xong một ít chuẩn bị hoạt động về sau, Bành Oánh Thi mượn đã đến hết thấy thể dục thiết bị, lại để cho đoàn người tự do hoạt động!

Bất quá làm cho người ta kỳ quái chính là, nàng cuối cùng vậy mà một mình gọi Diệp Tiêu đi xem đi văn phòng...

Như vậy một màn không biết cực kỳ hâm mộ bao nhiêu nam sinh, có thể được mỹ nữ lão sư một mình gọi đi văn phòng, hội làm cái gì? Cho dù cái gì cũng không làm, cùng mỹ nữ lão sư sống chung một chỗ cũng không tệ ah!

Chỉ có Đàm Tiểu Tiểu có chút nghi hoặc, nàng còn nhớ rõ Diệp Tiêu một câu kia lời nói tin tức còn không có tản đi ra ngoài, Bành Oánh Thi như thế nào hội nhận thức Diệp Tiêu? Chẳng lẽ lại hiện tại lão sư đều như vậy chuyên nghiệp? Mỗi đến một cái mới đồng học đều muốn tra nhìn đối phương kỹ càng tư liệu?

Thế nhưng mà tại nàng xem ra, mặc dù là hiện tại, Bành Oánh Thi cũng không thể có thể nhận thức lớp học toàn bộ người à? Phải biết rằng, nàng cũng là cái này học kỳ mới đến tân lão sư đây này!

Chẳng lẽ bọn hắn đã sớm nhận thức? Nghĩ tới đây, Đàm Tiểu Tiểu kêu lên bạn tốt của mình Ly Ly, lặng lẽ tựu hướng Bành Oánh Thi văn phòng đi đến...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13 Ngân Xà chi vũ

"Sau khi đi vào đóng cửa lại..." Hai người tới Bành Oánh Thi văn phòng, Bành Oánh Thi vút xuống dưới một câu nói kia tựu đi vào!

Diệp Tiêu trên mặt treo dáng tươi cười, cũng đi theo phía sau của nàng đóng cửa lại!

Có thể là vừa vặn đóng lại văn phòng cửa gỗ, vốn đang đi ở phía trước Bành Oánh Thi bỗng nhiên xoay người một cái đá bay tựu hướng Diệp Tiêu đập đến, Diệp Tiêu tựa hồ đã sớm liệu đến đây hết thấy đồng dạng, một tay một trào, đã giữ ở Bành Oánh Thi đập đến chân phải!

Nào biết đâu rằng Bành Oánh Thi thân thể vậy mà lại một lần nữa một cái xoay tròn, thân thể coi như thân rắn đồng dạng xoay tròn, một cái khác chỉ chèo chống chân cũng bay lên trời, đập hướng về phía Diệp Tiêu đầu...

Diệp Tiêu lui không thể lui, chỉ có thể đủ bắt đắc dĩ cử động cánh tay ngăn cản, bắt lấy đối phương chân phải tay cũng là chịu buông lỏng...

"BA~..." Một tiếng, Bành Oánh Thi một cước đá vào Diệp Tiêu trên cánh tay, sau đó xoay tròn thân thể bỗng nhiên dừng lại, vậy mà mượn nhờ như vậy lực bắn ngược hướng về sau trở mình đi, nổi bật thân hình trên không trung hoàn thành một cái xinh đẹp lộn ngược ra sau, vững vàng rơi trên mặt đất!

Nếu là có người thấy được một màn này, còn tưởng rằng là đang nhìn tạp kỹ biểu diễn đâu rồi, trên thực tế mặc dù là những cái kia tạp kỹ diễn viên cũng tuyệt đối làm không được như thể tinh xảo một bước...

Bất quá lúc này trong quá trình, Diệp Tiêu tối thiểu có mấy chục chủng biện pháp đem đối phương bắt, nhưng hắn cũng không có động, chỉ là trên mặt ním cười nhìn Bành Oánh Thi trên không trung quay cuồng thân ảnh, đặc biệt là nàng trước ngực cái kia hai luồng tại quay cuồng thời điểm không ngừng run run, thấy Diệp Tiêu là tâm thần nhộn nhạo...

"Lúc nào Trường cấp 3 Vân Long mặt mũi lớn như vậy rồi hả? Vậy mà mới tới nổi tiếng sát thủ giới Ngân Xà đến làm lão sư?" Thăng đến Bành Oánh Thi thân thể rơi trên mặt đất, Diệp Tiêu mới vừa cười vừa nói, mà ánh mắt của hắn còn chăm chăm vào Bành Oánh Thi cái kia không ngừng phập phồng bộ ngực...

"Đúng vậy a, ta cũng thật không ngờ Trường cấp 3 Vân Long ngoa hồ tàng long đến loại tình trạng này, liền cả..." Bành Oánh Thi khinh thường nhăn nhó nghẹn miệng, chính muốn Diệp Tiêu thân phận, chợt thấy Diệp Tiêu làm ra một cái chó có lên tiếng đích thủ thế, không khỏi sửng sốt, theo sát lấy tựu đã nghe được tiếng bước chân vang lên...

Cái kia tiếng bước chân rất nhẹ, rất cẩn thận từng li từng tí bộ dạng, cuối cùng tiếng bước chân tại cửa ban công khẩu ngừng lại...

"Ta đã biết đạo chuyện gì xảy ra rồi, về sau không muốn tại cửa ta trên lớp học đánh nhau, hiện tại, ngươi có thể đi ra ngoài rồi..." Bành Oánh Thi ngẫm hiểu, biết có người tới gần, không có tiếp tục tại vấn đề kia bên trên dây dưa xuống dưới...

"Cảm ơn Bành lão sư. . ." Diệp Tiêu cũng là hiểu ý cười cười, hướng phía quảng đi một cái buổi chiều gặp ánh mắt sau tựu cửa trước bên ngoài đi đến!

Thoáng một phát đem cửa phòng mở ra, tựu chứng kiến Đàm Tiểu Tiểu cùng Ly Ly đứng tại trên hành lang hết nhìn đông tới nhìn tây đây!

"Tiểu Tiểu, các người ở chỗ này làm cái gì?" Diệp Tiêu tự nhiên biết rõ Đàm Tiểu Tiểu là tới đánh nghe cái gì đây, bất quá biểu hiện ra lại làm làm ra một bộ kinh ngạc bộ dạng!

"Ngày hôm qua người bang chúng ta lớn như vậy bề bộn, ta là tới thỉnh người cùng một chỗ ăn bữa cơm đấy!" Đàm Tiểu Tiểu phản ứng rất nhanh, khoe miệng có chút hơi lên, khoe miệng lộ ra một cái đáng yêu tiểu má lúm đồng tiền!

"Ăn cơm à? Vậy được rồi, cũng không sai biệt lắm nhanh ra về, chúng ta đi thôi..." Diệp Tiêu cũng là mỉm cười, cùng mỹ nữ cùng nhau ăn cơm, đang cầu mà không được đây này!

Lập tức ba người tự cùng một chỗ đã đi ra Bành Oánh Thi văn phòng!

Chúng kiến ba người bóng lưng rời đi, Bành Oánh Thi có chút nghiêng rằng nghiêng lợi, "Cái này tiểu vương bát đản, mặc kệ đi đến chỗ nào đều có thể thắng được một mảnh nữ hài tử niềm vui, hẳn đến cùng chỗ nào tốt rồi?"

Nghĩ tới lần thứ nhất cùng Diệp Tiêu gặp mặt tràng cảnh, Bành Oánh Thi trên mặt vậy mà bố trí xong một tầng đồ ùng!

Diệp Tiêu có ý tứ là ở trường học căn tin tùy tiện ăn điểm, dù sao có mỹ nữ tiếp khách, ăn cái gì đều không sao cả, dù sao sắc đẹp có thể ăn được nha, thế nhưng mà Đàm Tiểu Tiểu không nên thỉnh hấn ăn được đấy, không chỉ có là Đàm Tiểu Tiểu, mà ngay cả Lý Ly cũng một cái kính cổ động đi bên ngoài ăn!

Bởi như vậy, Triệu Mạnh, Hoa Tiểu Diệp, Lý Ngọc Bạch, kể cả ngày hôm qua lưu lại một đám nữ hài tử cũng muốn cùng một chỗ cùng đi ra ngoài!

Triệu Mạnh tự nhiên là vì cảm kích Diệp Tiêu, Lý Ngọc Bạch mấy cái thì là đối với Diệp Tiêu sinh ra sùng bái tâm lý, đặc biệt là kiến thức hẳn lập tức đánh bại Vương Khởi về sau, người của hấn khí đã đạt đến một cái đỉnh, mặc dù là ngày hôm qua không có để lại đồng học cũng muốn cùng hấn cùng đi ra, chỉ là lúc này đây là Đàm Tiểu Tiểu mời khách, mà bọn hấn ngày hôm qua đều không có để lại hỗ trợ, tự nhiên không có ý tứ cùng đi!

Thừa dịp tan học tiếng chuông còn không có vang lên, một đám người ra cửa trường, đi tới cách trường học cách đó không xa một nhà phong vị nhà hàng!

Cái này tại Vân Long phố xem như so sánh cao đẳng lần đích nhà hàng!

Diệp Tiêu cũng không khách khí, dù sao hấn biết rõ có thể tại Trường cấp 3 Vân Long đọc sách người đại đa số đều cũng có tiền người, ăn bữa cơm cái gì căn bản sẽ không đã thương gân động cốt!

Hơn mười cá nhân chọn một bàn lớn đồ ăn, còn đã muốn lưỡng rương bia, nguyên một đám hướng Diệp Tiêu mời rượu, Diệp Tiêu là ai đến cũng không có cự tuyệt, điểm ấy từ lượng với hấn mà nói thật đúng là không coi vào đâu...

"Diệp Tiêu, người thật sự hội công phu sao?" Một thứ tên là Ngô Đan nữ hài mặt mũi tràn đầy mê trai nhìn về phía Diệp Tiêu, hôm nay Diệp Tiêu mấy chiêu ở trong đánh bại Vương Khởi tràng cảnh còn rõ mồn một trước mắt...

"Ân, biết chun chút..." Diệp Tiêu khiêm tốn đáp!

"Diệp Tiêu, người có thể dạy cho chúng ta công phu sao?" Triệu Mạnh cũng là thần sắc kích động nói!

Nói thật, hấn vóc dáng tại lớp học cũng coi như cao đấy, nhưng lại so sánh khôi ngô, thế nhưng mà không có một thân khí lực chính hấn căn bản không phải Vương Khởi đám người kia đối thủ, hôm nay nhìn thấy Diệp Tiêu ba đến hai lần xuống tự đánh bại Vương Khởi bọn người, lại nghĩ tới hôm qua hấn đánh ngã đám người kia, trong nội tâm kích động không thôi, nếu là mình có thể đi theo Diệp Tiêu học mấy chiêu, ngày sau cũng có thể rất tốt bảo hộ Lý Ly không phải?

"Người nếu là muốn học cũng có thể, bất quá học công phu rất mệt a người đấy!" Diệp Tiêu đồng dạng mỉm cười gật đầu!

"Hắc hắc, ta đương nhiên biết rõ mệt mỏi, bất quá vì bảo hộ Lý Ly, lại mệt mỏi ta cũng không sợ..." Triệu Mạnh nhếch miệng cười cười, một câu nói kia lập tức đưa tới một hồi tiếng hô, nghe được một câu nói kia Lý Ly lập tức mặt mũi tràn đầy đỏ bừng dưới chôn đầu, mà ngay cả Diệp Tiêu cũng có chút kinh ngạc, Triệu Mạnh thẳng ngực này đại cái lại có thể tại loại trường hợp này trước mặt mọi người thổ lộ, chính mình thật đúng là xem thường hấn ah...

Bất quá rất nhanh, mọi người lại đem chú ý thả lại Diệp Tiêu trên người...

"Diệp Tiêu, người trước kia thường xuyên đánh nhau sao?"

"Ngẫu nhiên a..." Diệp Tiêu thăm nghĩ, ngẫu nhiên đánh nhau, thường xuyên giết người!

"Diệp Tiêu, nhà của người là người địa phương nào?"

"Hẳn là Tỉnh Hải thành phố người địa phương a, bất quá ta là ở Thục trung lớn lên đấy..."

"Diệp Tiêu, người có bạn gái sao?"

"Còn không có a..."

"Diệp Tiêu, ta làm bạn gái của người được không..."

"PHỐC..." Diệp Tiêu vừa mới uống xong một chén rượu trực tiếp phun tới...

Mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn về phía nói những lời này Lý Đan, hiện tại nữ hài tử cũng quá lớn mật đi à nha? Vậy mà như vậy tựa như tự mình thổ lộ, người ta liền cả công tác chuẩn bị đều không có làm tốt...

"Hi hi, với người hay nói giỡn đâu này? Ta cũng không dám cùng chúng ta Tiểu Tiêu tỷ đoạt nam nhân..." Diệp Tiêu còn không kịp đáp lời, Lý Đan đã hi hi nở nụ cười, ngược lại đem Đàm Tiểu Tiêu kéo vào chiến trường...

"Tốt người một cái cô nàng chết dẫm kia, nói cái gì đó?" Đàm Tiểu Tiêu mặt ngọc mạnh mẽ mà đỏ lên, nắm lên chiếc đũa tự hướng Lý Đan đập tới...

"Ha ha, ta nói thế nhưng mà sâu sắc lời nói thật, Diệp Tiêu đẹp trai như vậy, lại có thể đánh như vậy, lớp chúng ta cũng chỉ có Tiểu Tiêu tỷ mới xứng đôi hần nha, các người nói có đúng hay không?" Lý Đan tránh qua, tránh né Đàm Tiểu Tiêu một kích, ha ha cười nói...

Mọi người lập tức nói là...

Nghe được Diệp Tiêu trong nội tâm vui thích đấy, đúng vậy a, chính mình lớn lên đẹp trai như vậy, lại có thể đánh, cũng chỉ có Đàm Tiểu Tiêu mỹ nữ như vậy mới xứng đôi chính mình mà!

Về phần Đàm Tiểu Tiêu, đã sớm mặt mũi tràn đầy đỏ bừng cùng Lý Đan bọn người uốn éo đánh cùng một chỗ, hiện trường tất cả mọi người là đầy mặt đáng tươi cười, duy chỉ có Hoa Tiểu Diệp ngoại lệ!

Nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt tràn đầy đố kỵ!

Hắn ở trường học tuy nhiên không coi là cái gì đại thiếu gia Đại công tử ở trong, nhưng ở cấp ba ban 7 cũng là nhân vật số má, bằng không nương tựa theo cái kia nữ tính hóa danh tự cũng đủ để cho người khác giẫm cọt hần, mà hần cũng lao thẳng đến Đàm Tiểu Tiêu trở thành nữ nhân của mình, thế nhưng mà Diệp Tiêu thứ nhất là cướp đi hần tất cả danh tiếng!

Hiện tại không chỉ có là những cái kia nữ sinh, liền cả những này nam hài tử cũng nguyên một đám đối với Diệp Tiêu sùng bái không thôi, chính mình lấy cái gì cùng hần chém giết?

Đặc biệt là nghĩ đến hần vậy mà đem Vương Khởi cho đánh bại, mà Vương Khởi thời điểm ra đi vậy mà không có nửa điểm oán hận ý tứ, trong lòng của hần tự mọi cách không phải tư vị, chẳng lẽ mình thật sự không bằng hần sao?

"O, cái này không phải chúng ta Hoa thiếu gia sao? Lại tới đây ăn cơm cũng không báo cho huynh đệ mấy cái, đây cũng quá không hiền hậu a?" Vừa lúc đó, một hồi âm dương quái khí thanh âm vang lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14 Tiêu sai hộ hoa

Vốn đang tại vui cười mấy người lập tức yên tĩnh trở lại, nguyên một đám quay đầu nhìn lại, tự chứng kiến một gã tóc nhuộm thành vàng óng ánh, ăn mặc quần jean cao bồi y nam tử mang theo bảy tám tên cách ăn mặc đồng dạng quái dị nam tử đã đi tới...

Chứng kiến bọn này rõ ràng không là đồ tốt người đã đi tới, những thực khách khác nguyên một đám tranh thủ thời gian tính tiền ly khai, mà Hoa Tiểu Diệp sắc mặt cũng là trở nên cực kỳ khó coi!

"Hoa Trung ca, lần này là bạn học ta mời khách, ta..." Hoa Tiểu Diệp có chút nom nớp lo sợ đứng lên, muốn từ trước đến nay người giải thích cái gì!

"Ha ha, cái kia là chuyện của người, ta cũng không phải đến cộ người một bữa cơm đấy, ta là muốn hỏi một chút người ngày hôm qua đáp ứng cho tiền lúc nào cho, các huynh đệ vẫn chờ số tiền kia qua sinh hoạt đây này..." Bị gọi Hoa Trung ca nam tử trực tiếp đi tới mọi người trước người, ánh mắt một mực rơi vào Đàm Tiểu Tiêu trên người, tràn đầy tham lam...

"Hoa Trung ca, ngài yên tâm, tôi đa ba ngày, trong ba ngày ta nhất định đem cái kia một vạn khối tiền dâng..." Hoa Tiểu Diệp trong lòng là tại nhỏ máu, ngày hôm qua vốn là ý định tìm người này tại hỗ trợ đối phó Trương Long một đám người đấy, ai biết Diệp Tiêu một người tự đưa bọn chúng đánh lui, thế nhưng mà bọn này ôn thần thành thần dễ dàng tiền đưa thần khó, cho dù chính mình cuối cùng gọi điện thoại nói sự tình đã OK, thế nhưng mà đáp ứng bọn hần một vạn khối tiền hay vẫn là phải cho...

"Ha ha, một vạn? Hoa thiếu gia, ngươi là ở đùa nghịch ta sao?" Hoa Trung cười lạnh một tiếng...

"Hoa Trung ca, chỗ nào dám đùa ngươi, ngày hôm qua không phải nói tốt là một vạn khối sao?" Hoa Tiểu Diệp mặt mũi tràn đầy sầu khổ chỉ sắc!

"Đúng vậy, ngày hôm qua thì đã nói rồi đây một vạn khối, lại để cho ta giúp ngươi giáo huấn mấy người, ta đã kêu lên các huynh đệ, thế nhưng mà ngươi cuối cùng lại nói không cần chúng ta xuất thủ, Hoa thiếu gia, ngươi cũng biết, các huynh đệ không thích yên tĩnh, ngươi kêu lên rồi, không có hành động, bọn hân thực chất bên trong khó chịu, đành phải đi quán bar ca hát vui đùa, ngươi cũng biết đầu năm nay quán bar vật giá cao, tối hôm qua chúng ta tự tiêu phí mười vạn hơn tám nghìn khối, ngươi bây giờ cho ta một vạn khối tiền, không phải đùa nghịch ta là cái gì?" Hoa Trung cười lạnh...

"Thế nhưng mà Hoa Trung ca..." Hoa Tiểu Diệp một bụng ủy khuất, cho dù ta không gọi các ngươi, các ngươi lúc đó chẳng phải mỗi ngày ăn chơi đàng điếm? Hơn nữa tự ngươi bản chỉ có một người quán bar, cho dù huynh đệ của ngươi đều đi chơi vui vẻ, cũng không dùng được mười vạn khối ah, cái này rõ ràng tự là trắng trợn xạo trá ah...

"Hoa thiếu gia, chúng ta tuy nhiên giao tình không tệ, nhưng cũng là thân huynh đệ minh tính sở, cái kia tám ngàn khối số lẻ coi như xong, ngươi cho cái mười vạn là được..." Hoa Trung trực tiếp đã cắt đứt Hoa Tiểu Diệp lời nói!

Mấy câu trong lúc đó, một vạn biến mười vạn, Hoa Tiểu Diệp nhanh muốn khóc lên!

Cha của hân là cái nào đó công ty tổng giám đốc, gia sản cũng xem là tốt, thế nhưng mà một tháng cũng chỉ cho hân một vạn khối tiền tiêu vặt, mặc dù là đáp ứng cho Hoa Trung một vạn khối tiền phí tổn cũng là tìm nhiều cái bằng hữu gom góp hợp lại, nhưng là bây giờ thoáng một phát tự biến thành mười vạn, lại để cho hân bên trên đến nơi đâu tìm?

Nhưng là phải lại để cho hân và Hoa Trung như vậy lưu manh lý luận, cấp cho hân mười cái lá gan cũng không có ah!

Bọn hân cũng không phải là trong trường học đệ tử, đánh đánh nhau, đấu ẩu đả cái gì đấy, bọn hân vừa ra tay đây chính là muốn gặp huyết đấy!

"Đương nhiên, ngươi nếu cảm không được cũng không có sao, cô nàng này hân là bạn gái của ngươi a, chỉ cần ngươi đem nàng cho ta mượn chơi vài ngày, cái kia mười vạn khối còn chưa tính..." Chứng kiến Hoa Tiểu Diệp trầm mặc không nói, Hoa Trung mặt mũi tràn đầy cười đậm đằng chỉ vào Đàm Tiểu Tiểu nói ra!

Theo lần thứ nhất lúc tiến vào hân đã bị Đàm Tiểu Tiểu xinh đẹp hấp dẫn, ngây thơ mà thanh tịnh, mình đã có bao lâu chưa từng gặp qua như vậy cực phẩm mỹ nữ rồi hả?

"Ta cùng hân không có sao..." Đàm Tiểu Tiểu nhún nhún miệng, trong mắt tràn đầy chán ghét!

"Ha ha? Không có sao? Ta thế nhưng mà nghe nói hân là vì ngươi mới tìm chúng ta hỗ trợ đây này? Như thế nào hội không có sao đâu này? Đi thôi, cô nàng, Hoa thiếu vì ngươi không tiếc số tiền lớn mời chúng ta ra tay, tự nhìn xem hân phần này thâm tình, ngươi cũng nên hi sinh một điểm nha..." Hoa Trung mặt mũi tràn đầy cười đậm hướng Đàm Tiểu Tiểu đi đến, hân có thể không tin bọn này đệ tử em bé dám phản kháng...

Chứng kiến Hoa Trung vậy mà hướng người trong lòng của mình đi đến, Hoa Tiểu Diệp ngực dòn dập phập phồng lấy, hân rất muốn xông tới cùng Hoa Trung đại chiến 300 hiệp, thế nhưng mà vừa nhìn thấy cái kia rõ ràng so với chính mình khô ngo rất nhiều thân thể, thấy được đi theo phía sau hân một đám tiểu đệ, đơn giản chỉ cần đè không nổi hai chân của mình!

Xuất liên tục âm thanh đều có chút khó khăn...

Những người khác cũng là nguyên một đám mặt lộ vẻ sợ hãi chăm chăm vào Hoa Trung bọn người, đối với cái này chút ít còn trong trường học đệ tử mà nói, những này trên đường lưu manh quả thực tự là Ma Vương đại danh từ, căn bản không hứng nổi nửa điểm sức phản kháng!

Đàm Tiểu Tiểu bộ ngực nhỏ cũng là nhất khôi nhất phục, tên hỗn đản này, cũng dám đem chủ ý đánh tới lão nương trên đầu, không muốn sống chẳng hay sao? Bởi vì bản thân gia đình nguyên nhân, nàng căn bản cũng không biết cái gì gọi là e ngại, đang muốn nắm lên thức ăn trên bàn bàn hướng Hoa Trung đập tới, Diệp Tiêu thân ảnh đã đứng lên...

Theo Hoa Tiểu Diệp cùng người này trong lúc nói chuyện với nhau, hân đã đã biết sự tình từ đầu đến cuối, cũng biết người này nhất định là vùng này lưu manh, chỉ là một giống như lưu manh, hân sao hội dễ vào mắt...

Chứng kiến Diệp Tiêu đứng lên, tất cả mọi người treo lấy tâm đồng thời buông lỏng, mà ngay cả Hoa Tiểu Diệp cũng không hiểu cảm thấy áp lực một giảm, tuy nói hân không thích Diệp Tiêu, nhưng hân càng không hi vọng Đàm Tiểu Tiểu đã bị cái gì tổn thương...

Chuyện bản thân không dám làm, hân làm, có lẽ, chính mình thật đúng không bằng hân a?

Có lẽ Tiểu Tiểu đi theo hân cùng một chỗ, mới được là một loại hạnh phúc!

"Tiểu tử, muốn làm hộ hoa sứ giả?" Chứng kiến Diệp Tiêu vậy mà hộ tại Đàm Tiểu Tiểu trước người, Hoa Trung vẻ mặt mỉa mai, lại một cái không biết trời cao đất rộng tiểu tử...

"Ta hộ con em ngươi..." Diệp Tiêu hừ lạnh một tiếng, một bả nhấc lên trên bàn một cái chai bia tự hướng Hoa Trung đầu đập tới...

Hoa Trung kinh hãi, hiển nhiên không ngờ rằng Diệp Tiêu cũng dám chủ động ra tay, bất quá thường xuyên đánh nhau chính hấn hay vẫn là bản năng giờ lên hai tay, muốn ngăn cản, thế nhưng mà Diệp Tiêu tốc độ quá là nhanh, hơn nữa ra tay là như vậy đột nhiên!

Chợt nghe đến "Leng keng..." Một tiếng, chai bia nặng nề nện ở Hoa Trung trên đầu, miêng thủy tinh cặn bã bay loạn, huyết hoa văng khắp nơi...

Không đợi Hoa Trung gào thét, Diệp Tiêu đã nắm một nửa bình rượu trực tiếp cắm vào Hoa Trung bụng dưới, máu tươi chảy ròng...

Hoa Trung đau hừ một tiếng, thân thể trực tiếp té xuống, những người khác đều là một hồi kinh hãi...

Đặc biệt là Đàm Tiểu Tiểu bọn người, cả đám trợn mắt há mồm nhìn xem như vậy biến cố, cho đến giờ phút này, bọn hấn mới ý thức tới Diệp Tiêu khủng bố, ngày hôm qua ầu đã vài tên đệ tử, hôm nay quyền đánh Vương Khởi, cùng hiện tại so với, quả thực tựa là đồ chơi cho con nít!

Ở nơi này là một cao thủ, đây quả thực là một ác ma!

"Tiên sư cha nhà nó, hấn vậy mà đối với Trung ca ra tay, các huynh đệ, chặt hấn!" Đám kia tên côn đồ cũng kịp phản ứng, ngày thường đều chỉ có bọn hấn khi dễ người khác, lúc nào đến phiên một đệ tử cũng dám đối với đại ca của mình động thủ, lập tức thì có ba bốn người móc ra tùy thân mang theo tiểu đao, hướng Diệp Tiêu lao đến...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15 Nhiệt huyết thiêu đốt

"Là cái nam nhân hãy cùng ta cùng một chỗ đánh bọn này vương bát đần..." Diệp Tiêu một cước đạp tại Hoa Trung trên người, theo trên người của hấn giẫm tới, tiện tay thao khởi một bản Ma Bà đầu hủ tựa hướng xông nhanh nhất một gã tên côn đồ đạp tới!

Tên kia tên côn đồ xông đến quá nhanh, Diệp Tiêu ra tay nhanh hơn, chợt nghe đến "BA~" một tiếng, cái kia bản Ma Bà đầu hủ đập vào tên kia tên côn đồ trên mặt...

Ma Bà đầu hủ cây ớt nước tung tóe tiến vào tên kia tên côn đồ con mắt, tên côn đồ bị đau, trong miệng phát ra hét thảm một tiếng, bất chấp tiếp tục hướng phía trước xông, thò tay liền đem trên mặt đồ ăn bần bủng, thế nhưng mà Diệp Tiêu đã đi tới trước người của hấn, một bả túm lấy trong tay hấn tiểu đao, trực tiếp cắm vào trong miệng của hấn...

"Ồ..." Tiếng kêu im bật mà dừng, máu tươi vẩy ra mà ra, tròng diện cực kỳ nóng nảy...

Các cô gái hét rầm lên, các nàng bị như vậy huyết tinh tràn diện cho dọa sợ, nam hài nhóm bọn họ tại đã trải qua lúc ban đầu kinh hãi về sau, nguyên một đám trong cơ thể huyết dịch bắt đầu sôi trào, trong cơ thể bạo lực thừa số càng là Diệp Tiêu một câu kia "Là cái nam nhân hãy cùng ta cùng một chỗ đánh bọn này vương bát đần!" Cho phóng thích!

Triệu Mạnh cái thứ nhất nắm lên trên bàn chai bia xông tới, Vương Cẩm Thần cũng là thao khởi một cái cái nĩa xiên thép tựa nhào tới, Giản Trác Kiên, Vu Hữu Siêu cũng cầm lấy thuận tay đồ vật xông tới, mà ngay cả Hoa Tiểu Diệp đang nhìn đến thăm đến trên mặt đất Hoa Trung về sau, cũng là thao ngời dậy lấy ghế xông tới!

Ta cũng là nam nhân!

Diệp Tiêu tốc độ bay nhanh, liên tục ba chân đá ra, ba gã lưu manh trong tay tiểu đao toàn bộ bị đập điệu roi, tuy nói hấn cổ động mấy người đồng loại ra tay, nhưng hấn cũng không muốn Triệu Mạnh mấy người bị chọc hơn mấy đao, nói như thế nào bọn họ đều là bạn học của mình không phải?

Có Diệp Tiêu mạnh mẽ như vậy chiến lực ra tay, hơn nữa đã lâm vào điên cuồng trạng thái Triệu Mạnh bọn người, còn lại lưu manh chỉ có điều chèo chống một lát sau tựa toàn bộ nằm trên mặt đất!

Bọn hấn có người thì bị Diệp Tiêu một quyền oanh phi đấy, có người thì bị Hoa Tiểu Diệp ghé đập phá đầu, có người thì bị Triệu Mạnh trong tay chai bia nện chóng mặt, còn có người trên đùi đang cầm một bả cái nĩa xiên thép, vậy hấn là là Vương Cẩm Thần kiệt tác...

Hiện trường một mảnh chật vật, khắp nơi đều là miêng thủy tinh phiến, vài tên lưu manh té trên mặt đất thống khổ rú thảm lấy, Triệu Mạnh bọn người cũng nguyên một đám cong người hành lễ không ngừng thở hào hển, hiển nhiên vừa rồi một hồi điên cuồng tiêu hao quá nhiều thể lực!

Trên người cũng tất cả lớn nhỏ treo vết máu, là tự nhiên mình đấy, cũng có bọn này lưu manh đấy,

Ngẩng lại cũng thế, cái này mấy người hoặc là gia thế không tệ đệ tử, hoặc là tự là gia thế, thành tích học tập tốt hơn trung thực đệ tử, lúc nào đánh qua như vậy một hồi huyết tinh bạo lực khủng, chứng kiến bọn hắn nguyên một đám đầy mặt ánh sáng màu đỏ, không có chút nào bởi vì chính mình trên người đau đớn kêu đau, Diệp Tiêu khoe miệng lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười!

"Sướng hay không??" Diệp Tiêu một cước dẫm nát một gã lưu manh trên cánh tay, thẳng giẫm được người nọ rú thẳm vượt quá!

"Thoải mái..." Bất kể là Triệu Mạnh cũng tốt, hay vẫn là Hoa Tiểu Diệp cũng thế, đồng loạt ứng tiếng nói!

Thật sự quá sung sướng, nguyên lai đánh nhau cũng là như vậy thống khoái, không thể không nói, mỗi một người nam nhân trong cơ thể đều tồn tại bạo lực thừa số!

"Vậy là tốt rồi, từ hôm nay trở đi, các ngươi phải nhớ kỹ, chúng ta là cấp ba ban 7 người, bất kể là ai, khi dễ chúng ta lớp người, muốn như hôm nay đồng dạng hung hăng đánh trở về!" Diệp Tiêu vẻ mặt tươi cười nói, lại là một cước đá vào này tên lưu manh ngực, đập được tên kia lưu manh liên tục phun huyết...

"Nhớ kỹ, chúng ta nhất định sẽ không lại để cho bất luận kẻ nào khi dễ lớp chúng ta người!" Triệu Mạnh lớn tiếng nói, dạng như vậy phảng phất tại chết trước khi tuyên thệ chiến sĩ!

Diệp Tiêu đã đã trở thành hắc trong suy nghĩ thần tượng, không người có thể thay thế thần tượng, Vương Cẩm Thần, Giản Trác Kiên, Vu Hữu Siêu, mà ngay cả Hoa Tiểu Diệp cũng là cảm thấy thoải mái, vốn là đối với Diệp Tiêu một tia không khoái cũng tại thời khắc này vô ảnh vô tung biến mất!

Nhìn xem đứng ở phía trước Diệp Tiêu, chứng kiến cái kia trên mặt tự tin đáng tươi cười, Đàm Tiểu Tiểu ánh mắt một mảnh mê ly, đi tới trường học không mấy ngày nửa thời gian, chăm chú là thông qua mấy làm việc nhỏ, sẽ đem bảy nam hài trong cơ thể thừa số thay đổi, mà ngay cả Hoa Tiểu Diệp giờ phút này đối với hắn cũng là sùng bái có gia, như vậy lực ngưng tụ thật đáng sợ, có lẽ, cho tới nay tan rã cấp ba ban 7 đem trước nay chưa có đoàn kết lại!

Diệp Tiêu, người sẽ mang đến cho ta như thế nào kỳ tích?

Chuyện bên này sớm kinh động đến tiệm cơm quán lý, nhưng khi hắn mang theo tiệm cơm bảo an chạy đến thời điểm, sự tình đã sớm chấm dứt!

Muốn khi dễ người lưu manh bị một đám đệ tử khi dễ, tự nhiên cũng không có ai vì bọn họ lấy lại công đạo, mặc dù là tiệm cơm quán lý, cũng không có không biết xấu hổ hỏi Diệp Tiêu bọn người muốn bồi thường phí, dù sao, một đám lưu manh xông tới, cái này bản thân chính là bọn họ thất trách!

Đám kia lưu manh tự nhiên càng không khả năng báo động, cuối cùng chỉ có thể đủ nguyên một đám dẫm nhau vụn ly khai tiệm cơm, mà Diệp Tiêu bọn người cũng không có hứng thú tiếp tục ăn xuống dưới, tính tiền về sau tự quay trở về trường học!

Trong tiệm cơm còn có những thứ khác Trường cấp 3 Vân Long đệ tử, bọn hắn có lẽ không biết Diệp Tiêu, nhưng tuyệt đối nhận thức Đàm Tiểu Tiểu, rất nhanh, Diệp Tiêu bọn người quyền đánh lưu manh sự tình rất nhanh tự truyền bá đi ra ngoài, lại có người đem Diệp Tiêu buổi sáng cùng Vân Long Tứ công tử một trong Vương Khởi phát sinh mâu thuẫn tin tức truyền bá đi ra ngoài!

Chỉ có điều một cái hạ buổi trưa, Diệp Tiêu đã đã trở thành Trường cấp 3 Vân Long danh nhân, rất nhiều đệ tử cũng biết, cấp ba ban 7 đã đến một cái khó lường gia hỏa...

Trường cấp 3 Vân Long cấp ba nhất ban chỗ lầu dạy học mái nhà bên trên, ăn mặc một thân màu trắng áo sơ mi Thượng Quan Vô Đạo rất không có phong độ ngồi trên sân nhà, chính cầm một khối thập niên 90 máy chơi game chơi lấy Russia khối lập phương, một thân hắc y Trương Thiên Báo đứng ở một bên hút thuốc lá, Thần Thiên Vũ, Lâm Tư Siêu hai người chính ngồi xổm một đài màu đen trước máy vì tính xách tay tính toán cái gì!

Đã qua một hồi lâu, có tiểu Chư Cát danh xưng là Lâm Tư Siêu mới ngẩng đầu lên...

"Như thế nào đây?" Thượng Quan Vô Đạo cũng không ngẩng đầu lên, trực tiếp mở miệng hỏi!

"Vũ lực giá trị chín mươi, trí số trí lực chín mươi, tài lực giá trị không biết, gan phách chỉ số chín mươi, nhân duyên chỉ số bảy mươi!" Lâm Tư Siêu thu về Laptop, mở miệng nói ra!

"Vương Khởi tên kia tuy nhiên đi nhằm phương hướng, nhưng là thân thủ cũng xem là tốt, có thể trong vòng ba chiêu đánh bại hắn, vũ lực giá trị chín mươi cũng không sai biệt lắm, hắn dám một thân một mình khiêu chiến Trương Long một đám người, còn dám ở trước mặt ta nói ra nói như vậy, gan phách chỉ số chín mươi cũng là hợp lý, trong vòng vài ngày tự lại để cho Đàm Tiểu Tiểu một đám người đối với hắn lau mắt mà nhìn, nhân viên này chỉ số đạt tới bảy mươi cũng nói qua được đi, chỉ là cái này trí số trí lực có phải hay không quá thấp một điểm?" Thượng Quan Vô Đạo cười cười!

"Đây chỉ là căn cứ hắn biểu hiện ra ngoài một ít số liệu tính toán đấy, ít nhất trước mắt mới chỉ, không có phát hiện một việc hắn là thông qua trí tuệ hoàn thành đấy!" Lâm Tư Siêu cười nói!

"Ha ha, vậy trước tiên cho hắn trí số trí lực tăng thêm thập phần a!" Thượng Quan Vô Đạo cười cười!

"Tốt..." Lâm Tư Siêu cũng không nói nhảm, lại một lần nữa mở ra máy tính...

"Cái kia chúng ta bây giờ muốn hay không chế định một ít nhằm vào kế hoạch của hắn?" Một bên Thần Thiên Vũ mở miệng nói!

"Nhắm vào hắn? Chẳng lẽ ngươi cho rằng Vương Khởi sự tình cứ như vậy đã xong sao? Cho dù Vương Khởi chịu bỏ qua, hắn chính là cái kia Taekwondo sư huynh cũng không chịu bỏ qua a, Thiên Vũ, không nên vọng động, ngày sau có người xuất hiện thời điểm, hiện tại, chúng ta tự lẳng lẳng xem kịch vui a!" Thượng Quan Vô Đạo nói xong, thu hồi trong tay máy chơi game, theo trên mặt đất đứng lên...

"Ta đã biết..." Thần Thiên Vũ nhẹ gật đầu, không có biểu hiện quá mức cung kính, cũng không có bất kỳ vô lễ, hết thấy đều là như vậy tự nhiên...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16 Sát thủ bảo tiêu

Vân Long phố Hàn Vũ Phi Dương quán bar, là Vân Long phố so sánh nổi danh quán bar, không chỉ có là Trường cấp 3 Vân Long đệ tử thường xuyên đến cái này tâm hoan tác nhạc, những cái kia đô thị thành phần tri thức, trên đường phố tên côn đồ, thậm chí một ít thế gia đệ tử cũng thích đến tại đây tâm hoan liệt diễm!

Lúc này chính trực chạng vạng tối bảy điểm, rất nhiều quán bar mới vừa vặn mở cửa, thế nhưng mà đối với Hàn Vũ Phi Dương quán bar mà nói đã là kín người hết chỗ!

Trong đại sảnh phát hình nổ vang kim loại nặng âm nhạc, chói mắt đèn nê ông qua lại lập loè, ăn mặc màu sắc rực rỡ cả trai lẫn gái tại trong sàn nhảy không ngừng giãy dụa thân thể của mình, một ít bụng khay gọi cảm nữ lang qua lại xuyên thẳng qua tại trên hành lang, có thể nói, thỉnh thoảng hướng những cái kia những khách nhân ném chút ít mị nhãn, hoặc là đi ra phía trước cùng khách nhân uống vài chén, nếu là người nguyện ý dùng tiền, hoặc là người đầy đủ xuất khí, thậm chí có thể đến gian phòng cách vách đến một hồi nguyên thủy nhất nam nữ đánh cờ!

Đương nhiên, bác chính là thịt!

Đây cũng là Hàn Vũ Phi Dương quán bar lớn nhất đặc sắc, có thể nói, tuyệt đại đa số nam người lại tới đây, chính là vì những này gọi cảm không bị cản trở cùng rượu nữ lang!

Ở đại sảnh góc tây nam, một nam một nữ đối với tịch mà ngồi, nam ăn mặc một bộ màu đen Trung Sơn phục, nghiêng nằm trên ghế sa lon, trong miệng ngậm một cây thiên tử bài thuốc lá, thỉnh thoảng nhỏ ra một điều thuốc sương mù, nhìn về phía trên cũng coi như trong quy trong củ, thế nhưng mà hắn đối diện nữ, rõ ràng cũng không phải là rất quy củ...

Một kiện màu đen sa y, sa y cũng tựa sa y a, thế nhưng mà cái này sa y độ dày cũng quá mỏng hơi có chút a, mặc dù là ánh sáng mờ mờ trong quán rượu, Diệp Tiêu cũng có thể thấy rõ ràng nàng bên trong màu đen văn ~ ngực, đương nhiên, văn ~ ngực không có bao trùm bán ~ cầu cũng là rõ ràng có thể thấy được, về phần cái kia không có một tia thịt thừa bụng dưới, tự nhiên cũng là thấy rõ ràng sờ!

Nàng phía dưới đồng dạng là một kiện quần lụa mỏng, nếu không là phía trước có một trương bàn trà, Diệp Tiêu có thể đã gấp nàng bên trong viền tơ quần lót nhỏ, mà trên đùi của nàng phủ lấy một đôi màu đen tất chân, dưới chân là một đôi màu đen cao gót giày xăng-đan, cả người đem màu đen đã tính ăn mặc phát huy vô cùng tinh tế, mặc dù là tại ăn mặc cực kỳ bạo lộ Hàn Vũ Phi Dương quán bar, như vậy ăn mặc cũng đầy đủ đáng chú ý!

"Ta nói Bành Oánh Thi Bành lão sư, người chừng nào thì còn kiểm chức làm cùng rượu tiểu thư?" Liên tục nuốt vào vài khẩu nước miếng, Diệp Tiêu bắt mắt đối với cô gái trước mặt phàn nàn nói!

Ni mã đây, biết rõ lão tử còn là một tiểu xử nam, ăn mặc như vậy bạo lộ, cái này bắt quá có ý câu dẫn ta sao?

Mặc dù là muốn câu dẫn ta, cũng có thể tìm khách sạn mượn phòng à? Còn chuyên môn ước ta đến như vậy địa phương đến? Cái này tính toán cái gì? Lại để cho nam nhân khác cũng trông mà thèm?

"Đi, người mới được là cùng rượu tiểu thư, các người cả nhà đều là cùng rượu tiểu thư, lão nương đây là đi quý tộc lộ tuyển được không, ở nước ngoài, rất nhiều quý phụ nhân đều như vậy xuyên đeo đây!" Bành Oánh Thi khinh thường nhún nhún nhẹn miệng, một bộ người là đồ nhà quê bộ dạng!

"Nước ngoài? Ta xem bên ngoài vũ trụ nước ngoài còn không sai biệt lắm, được rồi, người mặc cái gì ta cũng chẳng muốn quản, ngược lại là người, như thế nào đến Trường cấp 3 Vân Long dạy học rồi hả? Đừng nói cho ta nói người rửa tay gác kiếm?" Diệp Tiêu cố gắng đem ánh mắt của mình theo cái kia Bành Oánh Thi trên người chuyển qua trên bàn trà nói ra!

Hắn sợ chính mình nhìn nữa, hội nhện không được nhào tới đem nàng ngay tại chỗ hành quyết!

"Ồ? Làm sao người biết ta rửa tay gác kiếm?" Bành Oánh Thi về mặt kính ngạc nhìn về phía Diệp Tiêu, còn có ý dưới chôn đầu nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt, cái kia như ẩn như hiện núi non lại một lần nữa xuất hiện ở Diệp Tiêu trước mắt...

Diệp Tiêu rốt cục phát hiện, cô nàng này hôm nay là cố ý ăn mặc như vậy bạo lộ đấy...

"Thôi đi, người cho rằng ta sẽ tin? Nói đi, người như thế nào hội về nước nội? Tốt nhất nói trung thực lời nói..." Diệp Tiêu cố gắng lại để cho chính mình nhìn về phía trên rất chính phái, ngẩng đầu nhìn không chớp mắt nhìn về phía Bành Oánh Thi khuôn mặt, thế nhưng mà chỉ giữ vững được không đến một giây đồng hồ, tròn mắt tự không tự chủ được hướng xuống chuyển đi...

Liếc mắt nhìn, lại liếc mắt nhìn...

Nhìn vài mắt, sau đó lại cố gắng uốn nắn...

Ông trời, cái này cũng không nên trách ta, ai kêu cô nàng này cách ăn mặc quá chộc giận đầu này?

"Hắc hắc, không nói trung thực lời nói thì sao? Chẳng lẽ người dám trước mặt nhiều người như vậy đem ta như thế nào sao?" Bành Oánh Thi vậy mà hướng phía Diệp Tiêu giao hoát Tiểu Tiểu, còn cố ý hếch cái kia lại để cho Diệp Tiêu không ngừng nhìn lên bộ ngực 〇〇...

Kỳ thật không chỉ có là Diệp Tiêu, mặc dù là chung quanh nam nhân, cũng thỉnh thoảng đem ánh mắt rơi vào trên người của nàng, rất nhiều người càng là không tự giác chảy ra một đồng lớn nước miếng đều không có phát hiện...

Diệp Tiêu có chút miệng đắng lưỡi khô, hẳn hiện tại thực hối hận cùng nữ nhân này ước ở loại địa phương này gặp mặt, sớm biết như vậy tự đi nhà khách khai mở cái phòng rồi, mặc dù không đi nhà khách, đi hoang giao dã ngoại cũng được ah!

Cái kia loại địa phương cũng không có ai tại, dùng thân thủ của mình, còn không phải tưởng niết tự niết, tưởng vãn về tự vãn về, mặc dù là muốn tại trên người nàng cáo biệt thân xử nam, chẳng lẽ nàng có thể ngăn cản sao?

Chỉ là hiện tại, chứng kiến chung quanh những cái kia thẳng chảy nước miếng nam nhân, Diệp Tiêu hay vẫn là bỏ đi đem ngay tại chỗ hành quyết ý niệm trong đầu...

"Người không muốn nói coi như xong, ta điện thoại nói cho Hòa Phượng, người cần phải rất muốn gặp nàng a?" Diệp Tiêu nói xong, muốn móc ra tay cơ...

"Người đừng đánh, ta nói còn không được sao?" Vừa nghe đến Hòa Phượng hai chữ, Bành Oánh Thi biến sắc, tranh thủ thời gian mở miệng nói ra "Kỳ thật ta lần này là bảo vệ một người đấy!"

"Bảo hộ một người?" Diệp Tiêu cả kinh, lúc nào sát thủ cũng đổi nghề làm hộ vệ?

"Ân, Hằng Thiên tập đoàn chủ tịch chi nữ —— Y Cổ Vận!" Bành Oánh Thi tiếp tục nói!

"Hằng Thiên tập đoàn? Hoa Hạ Hằng Thiên tập đoàn? Chủ tịch gọi Y Lam Phong chính là cái kia Hằng Thiên tập đoàn?" Diệp Tiêu cả kinh...

Đây chính là Hoa Hạ quốc lớn nhất một cái tập đoàn ah, giá trị sản lượng vượt qua trăm tỷ, chính thức tài phú tuyệt đối so với cái gọi là [Bear] Buffett chi lưu còn nhiều hơn!

"Nói nhầm, chẳng lẽ Hoa Hạ quốc còn có mấy cái Hằng Thiên tập đoàn?" Bành Oánh Thi liếc mắt!

"Nữ nhi của hắn tại Trường cấp 3 Vân Long đọc sách?" Diệp Tiêu lại là một hồi kinh hãi...

"Diệp Tiêu đồng học, người không phải không biết đạo Trường cấp 3 Vân Long đệ nhất hoa hậu giảng đường đã kêu Y Cổ Vận a?" Bành Oánh Thi lúc này đây liền cả bạch nhãn đều lười được lật ra, chỉ là một bộ liếc si biểu lộ!

"Ta mới đến Trường cấp 3 Vân Long vài ngày đầu rồi, ta làm sao biết ai là hoa hậu giảng đường..." Diệp Tiêu đồng dạng liếc mắt...

"Được rồi, bắt quá chúng ta làm đồ giao dịch như thế nào?" Bành Oánh Thi không biết nghĩ tới điều gì, lập tức tinh thần tỉnh táo, hướng chi đem thân thể hướng phía trước đụng đụng...

"Giao dịch gì?" Diệp Tiêu cũng tinh thần tỉnh táo, đồng dạng đem thân thể hướng phía trước đụng đụng, đương nhiên, hẳn là đối với Bành Oánh Thi thân thể tinh thần tỉnh táo, dù sao, cách xa nhau gần như vậy, hẳn có thể nhìn càng thêm tỉnh táo...

"Y Lam Phong không được, lo lắng hắn cái kia chút ít chú bác huynh đệ cướp đoạt sản nghiệp của hắn gia hại nữ nhi của nàng, lúc này mới mời ta bảo hộ nữ nhi của hắn, một khi Y Lam Phong sau khi chết, kế thừa Hằng Thiên tập đoàn Y Cổ Vận tự là toàn bộ thế giới có tiền nhất tiểu phú bà, ta hiện tại giúp người của nàng, chờ người của được nàng về sau lại dùng ví tiền của nàng dưỡng ta như thế nào?" Bành Oánh Thi cho đã mất những gì sao nói...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17 Ngọc Diện Sát Thân

"Người... Người... Người cảm thấy ta là hạng người sao như vậy?" Diệp Tiêu một bộ nhận lấy bao nhiêu ủy khuất bộ dáng...

"Chẳng lẽ người không muốn sao? Nàng thật sự rất có tiền a, mấy ngàn trăm triệu tài sản đâu rồi, đến lúc đó người coi như là muốn mua chiếc hàng mẫu cũng không có vấn đề gì úc..." Bành Oánh Thi tiếp tục đầu độc...

"Thiếu gia không có thêm, đàn ông đại trượng phu, muốn tiền có thể chính mình giẫy kiếm trở về..." Diệp Tiêu về mặt khinh thường...

Tốt đàn ông, uy vũ không khuất phục, không bị tiền bạc cám dỗ, nghèo hèn không thể dòi...

"Thế nhưng mà nàng hay vẫn là một đại mỹ nữ ah, có thể là trường học các người công nhận ra đệ nhất hoa hậu giảng đường đây này!" Bành Oánh Thi cười mím nói...

"Hoa hậu giảng đường lại thế nào? Trên đời này mỹ nữ nhiều hơn đi, dùng thiếu gia bốn sự, cái dạng gì nữ nhân không thể có được?" Diệp Tiêu đồng dạng về mặt khinh thường!

Nam nhân đại trượng phu, há có thể bị sắc đẹp sở mê hoặc...

"Đợi một chút. . . Người nói nàng là Trường cấp 3 Vân Long đệ nhất hoa hậu giảng đường?" Diệp Tiêu bỗng nhiên chú ý tới Bành Oánh Thi trong miệng đệ nhất hai chữ... Nếu là thật sự chính là đệ nhất hoa hậu giảng đường, cho dù bị sắc lần thứ nhất cũng không có gì mà!

"Đương nhiên, đây chính là trường học đệ tử cộng đồng tuyên đi ra, mà ngay cả trường học các người đệ nhất đẹp trai Thượng Quan Vô Đạo đều đối với hắn theo đuổi không bỏ đây này!" Bành Oánh Thi cười tùm tùm nói!

"Thượng Quan Vô Đạo? Cái kia A Nam mặt?" Diệp Tiêu bỗng nhiên nghĩ tới thay cái kia cái gì Bạch Sầu Phi xuất đầu gia hỏa...

"Người ta mặt hoàn toàn chính xác bạch đi một tí, nhưng nói như thế nào là A Nam mặt đâu này? Vóc người lại soái, trí tuệ lại cao, gia cảnh cũng không tệ, mặc dù không có Hằng Thiên tập đoàn như vậy có tiền, nhưng ở Tỉnh Hải thành phố cũng là có danh tiếng đại gia tộc, nếu là người không muốn, ta thật đúng là ý định đi tìm hắn hợp tác đâu rồi, ta tưởng hắn nhất định sẽ đáp ứng đấy!" Bành Oánh Thi một bộ lời thề son sắt bộ dạng!

"Thôi đi, cho dù cái kia A Nam mặt đáp ứng thì như thế nào? Dùng cái kia hình dạng cũng có thể thành công?" Diệp Tiêu mặt mũi tràn đầy khinh thường, nhưng trong lòng thì âm thầm tâm động!

Không nói Y Cổ Vận rất có thể trở thành trên thế giới giàu có nhất tiểu phú bà, nói nàng hoa hậu giảng đường thân phận đã làm cho chính mình ra tay đâu rồi, yếu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, đang lo mình ở tìm bạn gái, coi hắn đệ nhất hoa hậu giảng đường thân phận, cũng miễn cưỡng xứng đôi chính mình!

Đặc biệt là Thượng Quan Vô Đạo tên kia vậy mà đang theo đuổi nàng, nếu là mình phao ngầm chiếm hữu nàng, không biết Thượng Quan Vô Đạo có thể hay không tức giận đến thổ huyết...

Vừa nghĩ tới Thượng Quan Vô Đạo là Bạch Sầu Phi bằng hữu, Bạch Sầu Phi là Tư Đồ Hạo Nguyệt bạn trai, hoặc là hảo hữu, mà Tư Đồ Hạo Nguyệt tiện nhân kia mẫu thân đối với chính mình di nhỏ theo như lời những lời kia, Diệp Tiêu trong nội tâm tự là một hồi lửa giận!

Trong nội tâm đã đem Thượng Quan Vô Đạo đã đánh vào đối địch nhất phái, đối phương càng là tương có được đồ vật gì đó, càng là không thể lại để cho hắn đạt được!

"Vậy cũng nói không chừng, ngược lại là người, có đáp ứng hay không, nếu không phải đáp ứng, ta thật sự đi tìm hắn đi..." Bành Oánh Thi đồng dạng khinh thường nhếch miệng!

"Được rồi, xem tại mặt mũi của người bên trên, ta đáp ứng, bất quá ta có thể hay không có một yêu cầu?" Diệp Tiêu về mặt thành thật nhìn về phía Bành Oánh Thi...

"Yêu cầu gì?" Bành Oánh Thi tò mò hỏi!

"Đã người sớm muộn cũng muốn bị ta bao dưỡng, không bằng đêm nay hãy theo ta đi..." Mới vừa rồi còn về mặt thành thật Diệp Tiêu lập tức về mặt cười xấu xa...

"Tốt, bất quá đại gia cũng nên cho điểm tô về a?" Bành Oánh Thi vũ mị Tiểu Tiểu, càng là cười tùm tùm vươn mảnh bạch tay phải...

"Cái gì tỏ vẻ?" Diệp Tiêu sững sờ, chẳng lẽ lại còn muốn ta tiến đưa kim chui?

"500 vạn Hoa Hạ tệ, cùng ngươi một đêm, ngươi tưởng chơi như thế nào cũng có thể..."

"500 vạn? Ngươi tại sao không đi đoạt?" Diệp Tiêu giận dữ, coi như là những cái kia một đường minh tinh, cùng người ta ngủ một đêm cũng tối đa hơn trăm vạn a...

"Không có tiền? Không có tiền là tốt rồi tốt cố gắng lên, ngươi càng là sớm một chút của được Y Cổ Vận, càng là có thể sớm ngày hưởng dụng ta, nói cho ngươi biết một bí mật, người ta nhưng vẫn là một cái xử ~ nữ úc..." Bành Oánh Thi khẽ cười nói...

Xử ~ nữ? Ta xử con em ngươi... Diệp Tiêu rất tưởng chừng ầm lên, bất quá nghĩ tới Bành Oánh Thi thân thủ, nghĩ tới thân phận của nàng, nếu là nàng không muốn, trên cái thế giới này có thể bên trên nàng nam nhân thật đúng là tìm không thấy mấy cái...

Nói không chừng nàng thật sự chính là một đứa con nít đây này...

"A Nam ca, chính là tiểu tử, hôm nay giữa trưa chính là tiểu tử dẫn đầu bị thương A Trung ca cùng các huynh đệ..." Vừa lúc đó, âm ỉ quán bar trong đại sảnh truyền đến một tiếng hét to âm thanh.

Sau đó tựu chứng kiến một đám ăn mặc kỳ lạ quý hiếm cô quái nam tử lung la lung lay đã đi tới, dẫn đầu một người, là một gã tóc nhuộm thành màu trắng, tướng mạo cực kỳ anh tuấn nam tử, nếu là chăm chú theo tướng mạo đến xem, cùng Thượng Quan Vô Đạo cũng không chia trên dưới, đương nhiên, tại khí chất bên trên khó tránh khỏi muốn kém một chút, dù sao một cái là lưu manh, một cái là thế gia đệ tử!

Như vậy cũng tốt so tên ăn mày cùng hoàng đế, tên ăn mày lớn lên lại soái, có thể soái qua hoàng đế sao?

Nam tử bên trên thân mặc một bộ màu đen T-shirt, bên ngoài phủ lấy một kiện cao bồi y, hạ thân đồng dạng là một đầu quần jean, trên lỗ tai đập vào một cái động lớn, mặt mũi tràn đầy hung hăng càn quấy chỉ sắc, cái kia là một bộ không đem bất luận kẻ nào để vào mắt cuồng vọng tư thái!

Xem đã đến người, người quen biết nhao nhao nhượng bộ lui binh, mặc dù là không người quen biết cũng bị đồng bạn của mình kéo đến hướng về sau thối lui, phàm là thường xuyên đến Hàn Vũ Phi Dương quán bar đến đùa người không có một người nào không biết người đến là ai!

Người này đúng là nổi tiếng Tinh Hải thành phố Nam Thành hắc đạo, lại để cho vô số hắc đạo anh hào nghe tin đã sợ mất mật, được xưng Ngọc Diện Sát Thần Tiêu Nam...

Trên đường được xưng Nam ca, chính là Vân Long phố Tam đại khiêng cảm một trong!

Gian phòng này quán bar, chính là hẳn dưới cờ sản nghiệp...

Nam tử không chỉ có lớn lên suất khí, toàn thân còn tản ra một cỗ sát khí, một cỗ bức nhân sát khí, mặc dù là Bành Oánh Thi chứng kiến người tới cũng hơi hơi nhú nhú mày, nhỏ giọng nói thầm một câu "Thằng này thật sự có tài..."

Có thể làm cho sát thủ giới có Ngân Xà danh hiệu Bành Oánh Thi nói lên một câu thật sự có tài, đây đối với một cái đầu đường lưu manh mà nói không thể nghi ngờ đã là một cái cự đại vinh quang, đương nhiên, thân là người trong cuộc Tiêu Nam cũng không biết cái này vinh quang...

Hắn chỉ là tại một gã lưu manh dưới sự dẫn dắt đi thẳng tới Diệp Tiêu trước người, không có đi chú ý xem Diệp Tiêu, mà là tất cả chú ý đều đã rơi vào Diệp Tiêu đối diện Bành Oánh Thi bên trên, không có biện pháp, ai kêu nàng ăn mặc như vậy làm tức giận đầu này?

"Tiểu thư, chúng ta phải xử lý một sự tình, có thể phiền toái ngươi ly khai trong chốc lát sao?" Tiêu Nam vậy mà rất có phong độ thân sĩ hướng Bành Oánh Thi làm một cái hư thỉnh đích thủ thế...

Bành Oánh Thi khẽ cười cười, lại không có trả lời Tiêu Nam, chỉ là nhiều hứng thú nhìn về phía Diệp Tiêu, cái kia ý tứ rất rõ ràng, nhìn ngươi xử trí như thế nào...

Tựa hồ là cảm nhận được chính mình mời nhận lấy vũ nhục, Tiêu Nam đem ánh mắt đã rơi vào Diệp Tiêu trên người...

Mà đi theo phía sau hắn cái kia tên lưu manh cũng kích động lên, buổi trưa hôm nay tựu là Diệp Tiêu giáo huấn mấy người bọn hắn, hiện tại do Tiêu Nam ca tự mình ra mặt, thằng này chết chắc rồi...

"A Nam, Tiểu Bạch đầu này?" Chứng kiến Tiêu Nam quăng đến ánh mắt, Diệp Tiêu nhàn nhạt cười cười, trong ánh mắt tràn đầy nghiền ngẫm...

Chương 18 Vân Long tam sát

A Nam? Đi theo Tiêu Nam sau lưng tất cả lưu manh đều là giận dữ, mặc dù là tên kia giữa trưa bị Diệp Tiêu giáo huấn qua lưu manh cũng là mặt lộ vẻ về phần nộ, tất cả mọi người biết rõ Tiêu Nam danh tự, thế nhưng mà ngoại trừ những cái kia lão tư cách đại ca bên ngoài, mặc dù là một ít tuổi so Tiêu Nam tốt mấy tuổi người cũng không dám gọi hần A Nam!

Tại hắc đạo xã hội, đẳng cấp phân chia cực kỳ nghiêm khắc, ai thực lực cường đại người đó là đại ca, Tiêu Nam tuổi thọ không lớn, nhưng là tại Tỉnh Hải thành phố Nam Thành lại xông ra một phần danh hào, đã từng thì có một bang phái đại ca ý vào so A Nam lớn tuổi mấy tuổi, kêu hần một tiếng A Nam, kết quả hần bang phái trong vòng một đêm che diệt, mà cái kia đại ca tức thì bị Tiêu Nam cột vào xe mô-tô đằng sau, vây quanh Tỉnh Hải thành phố chạy ba vòng, cuối cùng thân thể của hần bị ma điều khiển hơn phân nửa, đáng sợ nhất chính là hần vậy mà không chết...

Nhưng là cái loại này toàn tâm thống khổ tuyệt đối so với tử vong còn muốn khủng bố, từ đó về sau, trên đường người trẻ tuổi không còn có người dám gọi hần một tiếng A Nam, thế nhưng mà người này, hần vậy mà gọi Nam ca A Nam?

Hần không muốn sống chẳng sao?

Đặc biệt là tên kia Hoa Trung thủ hạ lưu manh, vốn là chỉ sẽ nghĩ tới giáo huấn một chút Diệp Tiêu, thuận tiện xảo trá một khoản tiền đi ra, thế nhưng mà hần đã gọi Nam ca A Nam, cái này tuyên bố cái chết của hần hình...

Đặc biệt là hần còn nói một câu cái gì?

Tiểu Bạch đâu này?

Tiểu Bạch là ai, Vân Long phổ ba sát một trong Diệp Ngọc Bạch, hung ác trình độ càng là tại Tiêu Nam phía trên, Tiểu Bạch càng là cấm kỵ của hần, mặc dù là những cái kia lão tư cách đại lão, cũng sẽ không biết gọi hần Tiểu Bạch, tối đa thân thiết kêu một tiếng Ngọc Bạch!

Thế nhưng mà tiểu tử này, vậy mà trực tiếp đang tại A Nam mặt hỏi Tiểu Bạch đâu này? Tiểu Bạch là hần gọi đấy sao?

Tất cả mọi người nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt cũng như cùng nhìn về phía người chết đồng dạng, bọn hần tin tưởng, Diệp Tiêu tuyệt đối sống không quá đêm nay...

Thế nhưng mà bọn hần đều cá sấu một sự kiện, Diệp Tiêu gọi Tiêu Nam A Nam, sau đó vì một câu Tiểu Bạch đâu này? Nếu như không phải đặc biệt thân thiết người? Hần hội hỏi như vậy sao?

Tiêu Nam thân thể cấp tốc run rẩy, bất quá không là vì phần nộ, mà là vì kích động, đúng vậy, là kích động, ánh mắt của hần càng là lập tức cuồng nhiệt, cái loại này ánh mắt thật giống như truy tinh tộc chứng kiến chính mình yêu thích nhất thần tượng đồng dạng...

"Phanh..." Một tiếng, Tiêu Nam đầu gối khễ cong, trực tiếp quỳ xuống lạy...

Toàn trường lập tức hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người kinh ngạc nhìn xem một màn này? Đây là có chuyện gì?

Tên kia không qua hỏi một câu A Nam, Tiểu Bạch đâu này? Như thế nào lại để cho Tỉnh Hải thành phố Nam Thành hắc đạo nhân sĩ nghe tin đã sợ mất mặt Ngọc Diện Sát Thần Tiêu Nam liền trực tiếp quỳ xuống đầu này?

Cũng không còn thấy hần động thủ à?

"Tiêu ca, ngài cuối cùng trở về rồi..." Tiêu Nam vậy mà trước mặt nhiều người như vậy khóc rống lên, cả người trực tiếp ôm lấy Diệp Tiêu hai chân...

Tiêu ca? Ngọc Diện Sát Thần vậy mà gọi trước mặt nam tử này Tiêu ca? Hần vậy mà hướng thiếu niên này quỳ xuống? Tên kia mời đến Tiêu Nam tên côn đồ chỉ cảm giác hai chân của mình tại phát run, một cái sợ sẩy, vậy mà trực tiếp ngồi ngay đó!

Hần thật sợ, chính mình vậy mà đắc tội lại để cho Nam ca cũng như thế kính trọng người...

Những thứ khác tên côn đồ cũng là toàn thể hóa đá, bọn hần đều không rõ, vì cái gì cường đại như vậy Tiêu Nam sẽ đối với ngư ca thiếu niên quỳ xuống...

Chứng kiến Tiêu Nam trong mắt nước mắt, cảm nhận được hần hai tay lực lượng, cảm nhận được cái kia khóa bành trướng tiếng tim đập, Diệp Tiêu trong nội tâm cũng giống như có đồ vật gì đó bị đánh lật ra, là như vậy chua xót...

"A Nam, mau đứng lên... Người khá nhiều loại..." Một tay lấy Tiêu Nam theo trên mặt đất diu dất, mục lông lánh nhìn xem cái này cùng chính mình cùng nhau lớn lên thiếu niên...

Hoặc là nói, nam nhân...

Tiêu Nam, Diệp Ngọc Bạch, kể cả Vân Long tam sát mặt khác một sát Diệp Thương Lang, đều là cùng Diệp Tiêu cùng nhau lớn lên hảo huynh đệ...

Năm tuổi thời điểm, mất tích nhiều năm phụ thân một mực không có phản hồi Tỉnh Hải thành phố, Tỉnh Hải thành phố Tỉnh Diệu hội quần hùng phân lên, vô số cừu gia theo nhau mà đến, gia gia của mình Diệp Thiên Long tuổi già sức yếu, đã không có tráng niên tinh lực, vì không để cho mình bị thương tổn, mang theo chính mình đi xa tha hương, trên đường thời điểm, chứa chấp ba cái không nhà để về cô nhi.

Cái này ba cô nhi cùng Diệp Tiêu tuổi không sai biệt lắm, bất quá Diệp Tiêu từ nhỏ thân thể tự rắn chắc, lúc ấy mặc dù là ba cô nhi liên thủ cũng không phải là đối thủ của hắn, bởi vậy cùng một chỗ gọi đại ca của hắn!

Lúc kia gọi đại ca, đều là tiểu hải tử tâm tính!

Theo thời gian phát triển, Diệp Thiên Long không chỉ có truyền thụ Diệp Tiêu Hoa Hạ võ thuật, đồng dạng truyền thụ ba người Hoa Hạ võ thuật, ba người cảm ơn, cũng vẫn xưng hô Diệp Tiêu vi đại ca, càng là dùng Diệp Tiêu như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!

Bốn người cùng một chỗ phát triển, mãi cho đến Diệp Tiêu 14 tuổi thời điểm...

Diệp Tiêu bị mang đến quân đội lịch lãm rèn luyện, mà ba người cũng muốn đi theo Diệp Tiêu cùng một chỗ tiến về trước quân đội, lại bị Diệp Thiên Long ngăn cản, cuối cùng ba người trốn chạy đến, thế nhưng mà đã không có Diệp Tiêu hạ lạc, lại không dám phản hồi Diệp Thiên Long bên người, rơi vào đường cùng đành phải khắp nơi lang thang, cuối cùng đi tới Tỉnh Hải thành phố, hơn nữa tại gần gũi trong vài năm, hỗn ra danh hào của mình, ai biết cuối cùng vậy mà lại ở chỗ này chứng kiến Diệp Tiêu...

Cũng chỉ có Diệp Tiêu dám xưng hô bọn họ là A Nam, Tiểu Bạch, Tiểu Lăng, Diệp Tiêu chính là bọn họ trong suy nghĩ đại ca, là bọn hắn chính thức đại ca...

Mặc dù, Diệp Tiêu tuổi thọ cũng không phải lớn nhất...

Tiêu Nam rất nhanh theo trên mặt đất bò lên, đối với mình sau lưng một đám tiểu đệ quát: "Còn lo lắng cái gì? Còn không mau điểm gọi Tiêu ca?"

"Tiêu ca..." Bọn này lưu manh lúc này mới kịp phản ứng, cũng bất chấp nghi hoặc Diệp Tiêu thân phận, tranh thủ thời gian mở miệng kêu lên, bọn hắn cũng không muốn đắc tội nổi giận Ngọc Diện Sát Thần...

"Ha ha, mọi người không cần đa lễ..." Diệp Tiêu mỉm cười hướng phía những này tiểu đệ nhẹ gật đầu, đã bọn họ là Tiêu Nam tiểu đệ, vậy thì là tiểu đệ của mình, vốn là không vừa mắt bây giờ nhìn lại cũng thuận mắt nhiều hơn...

Mặc dù là tên kia giữa trưa bị chính mình giáo huấn qua lưu manh, giờ phút này thoát nhìn cũng là như vậy đáng yêu, nếu không là hắn gọi đến Tiêu Nam, chính mình như thế nào lại tại đây biến người mệnh mông tìm được Tiêu Nam!

"Tiêu ca, Tiểu Bạch cùng Thương Lang tên kia biết rõ ngươi đã đến rồi nhất định sẽ thật cao hứng đấy, ta lập tức gọi điện thoại gọi bọn họ chạy tới..." Tiêu Nam có chút kích động, rốt cuộc bắt chấp xem Bành Oánh Thi liếc!

Cùng chính mình Tiêu ca ngồi cùng một chỗ nữ nhân, cái kia tự nhiên là Tiêu ca nữ nhân, hắn có thể khinh nhờn bất kỳ nữ nhân nào, nhưng tuyệt đối sẽ không khinh nhờn Tiêu ca nữ nhân...

"Tốt..." Diệp Tiêu nhẹ gật đầu, hắn cũng rất tưởng cái này ba cái từ nhỏ cùng nhau lớn lên hảo huynh đệ...

Tiêu Nam lập tức bắt đầu an bài, đem Diệp Tiêu cùng Bành Oánh Thi mời đến Hàn Vũ Phi Dương quán bar tốt nhất ghé lộ, sau đó đem một đám tiểu đệ đuổi đến đi ra ngoài, vốn còn muốn gọi một đám mỹ nữ tới tiếp khách đấy, bất quá chứng kiến Diệp Tiêu bên người Bành Oánh Thi, hay vẫn là buông tha cho như vậy ý định!

Chị dâu cái này sao xinh đẹp, Tiêu ca chắc có lẽ không vừa ý tại đây dong chi tục phần a!

Nếu Diệp Tiêu đã biết Tiêu Nam ý nghĩ này, không biết có thể hay không tức giận đến thổ huyết?

Chị dâu cái rắm, lão tử liên cả tay của nàng đều không có sờ qua đây này...

Chỉ chớp lát sau thời gian, Vân Long phổ mặt khác hai cái lão đại Diệp Ngọc Bạch cùng Diệp Thương Lang hấp tấp chạy tới, tiến ghé lộ, bọn hắn không có xem đẹp để động lòng người Bành Oánh Thi liếc, trực tiếp tự hướng Diệp Tiêu quý xuống lạy...

Chương 19 Thiết Huyết Cuồng Thần

Diệp Ngọc Bạch, Diệp Thương Lang ăn mặc cùng Tiêu Nam rất tương tự, đều là bên ngoài một kiện cao bồi y, bên trong một kiện T-shirt, hạ thân là một đầu quần jean, không chỉ có là bọn hắn, mà ngay cả thủ hạ bọn hắn vô cùng nhiều lưu manh cũng là như vậy trang phục, cái này lại để cho Diệp Tiêu rất là buồn bực, chẳng lẽ lại những cái thứ này tại chơi Tây Bộ cao bồi sao?

Về sau hắn mới biết được nguyên lai Diệp Ngọc Bạch mấy người thành lập bang phái là băng đảng đua xe, đều là một đám liều mạng dân đua xe, xuyên thẳng cao bồi chỗ tốt tự là đầu vật cũng không dễ dàng ngã rách da, đương nhiên, đối mặt tốc độ cực nhanh, mặc dù là ăn mặc cao bồi y quần jean, nên muốn té gãy chân cũng sẽ biết té gãy chân, tuyệt sẽ không có nửa điểm hăm hồ...

Hôm nay mắt thấy hai người vừa muốn hướng chính mình quỹ xuống lay, Diệp Tiêu tranh thủ thời gian từ trên ghế salon nhảy dựng lên, đem nâng dậy...

Đều là huynh đệ, làm gì đi này đại lễ...

Diệp Ngọc Bạch nói cái gì đều không có nói, hắn chỉ là ôm thật chặt Diệp Tiêu, thật giống như hắn là mình nhiều năm không thấy mặt mỗi tình đầu tình nhân đồng dạng!

Thế nhưng mà bất kể là trong mắt còn rung rung nước mắt Tiêu Nam, hay vẫn là vừa rồi vẫn muốn muốn chế giễu Bành Oánh Thi, giờ phút này đều là lắng lặng đứng ở nơi đó...

Mọi người đều nói đàn ông có nước mắt không dễ rơi, đối với cái này chút ít trà trộn xã hội hắc đạo người đến nói, nước mắt càng là si nhục một loại biểu hiện, ngày bình thường coi như là bị chặt đứt đoạn cánh tay đùi, bọn hắn cũng tuyệt đối sẽ không lưu một giọt nước mắt, thế nhưng mà hôm nay chỉ là bởi vì lần thứ nhất gặp mặt, nguyên một đám tự khóc bù lu bù loa đấy, đủ để nhìn ra bọn hắn ở giữa cảm tình nhiều bao nhiêu!

Mặc dù là nhất trầm mặc Diệp Thương Lang, giờ phút này cũng là lắng lặng đứng sừng ở một bên, thấp giọng nức nở...

Không có ai biết tình cảm của bọn hắn nhiều bao nhiêu, cũng không người nào biết tại không có Diệp Tiêu mấy năm này ở bên trong, bọn họ là như thế nào qua đấy...

"Tốt rồi tốt rồi, mỗi một cái đều là đại nam nhân đấy, khóc cái gì khóc? Đến, ta cho hai người các người giới thiệu thoáng một phát, đây là Bành Oánh Thi, Trường cấp 3 Văn Long thể dục lão sư..." Mắt thấy mấy người muốn khóc đến một phát không thể vẫn hồi, Diệp Tiêu tranh thủ thời gian mở miệng ngăn cản nói!

"Chị dâu tốt..." Diệp Ngọc Bạch ba cái lập tức đã ngừng lại nước mắt, đồng thời hướng Bành Oánh Thi thi lễ một cái, thế nhưng mà không người nào dám xem Bành Oánh Thi liếc!

Không phải bọn hắn nhất gan, là Bành Oánh Thi ăn mặc thật sự quá đẹp để á..., cái gì bụng dưới, cái gì nhũ ~ rãnh mương đều có thể thấy rõ ràng, nếu là nữ nhân, bọn hắn đại có thể không kiêng nể gì cả xem, thế nhưng mà đây là Diệp Tiêu nữ nhân này...

"Hào hảo hảo, tất cả mọi người tốt, chị dâu biết rõ huynh đệ các người gặp mặt còn có rất nhiều lời muốn nói, ta sẽ không quấy rầy các người á..., ta đi trước á..." Bành Oánh Thi cười tủm tỉm hướng phía ba người nói ra...

Tự hào đối với mấy người gọi nàng chị dâu rất là vui vẻ đồng dạng...

Ngược lại là một bên Diệp Tiêu một hồi phiền muộn, cả tay đều không có sờ qua, coi như huynh đệ của ta chị dâu, đây cũng quá thua lỗ a?

Xem ra chính mình về sau được tìm một cơ hội chiếm chút tiện nghi nói sau...

"Chị dâu ta phái người tiễn đưa người..." Diệp Tiêu tranh thủ thời gian mở miệng nói ra, Tiêu ca nữ nhân, như thế nào cũng muốn nịnh nọt không phải?

"Không cần á..., ta sẽ ngủ ở kê bên này, thân yêu Tiêu Tiêu, chúng ta ngày mai gặp lại. . . Ba. . ." Bành Oánh Thi khanh khách cười không ngừng, cái kia một Tiêu Tiêu gọi được Diệp Ngọc Bạch mấy người xương cốt đều xóp giòn rồi, thế nhưng mà Diệp Tiêu lại nổi lên cả người nổi da gà, cuối cùng còn hướng Diệp Tiêu vút ra một náy hôn gió...

Thấy Diệp Tiêu là một hồi da đầu run lên, yêu tinh kia nếu không làm sát thủ, chuyên môn đi đầu độc nam nhân lời nói, không biết bao nhiêu nam nhân muốn gặp nạn, chỉ là nàng như thế nào bỗng nhiên chạy tới bảo hộ Y Cổ Vận đầu này? Ai nha, mới vừa rồi còn không hỏi nàng nguyên nhân đây này...

"Được rồi, ta ngày mai tới tìm người..." Diệp Tiêu cũng muốn cùng huynh đệ của mình nhiều tâm sự, hướng Bành Oánh Thi nhẹ gật đầu, hắn ngược lại là không có đi giải thích cái gì, có nhiều thứ càng tỏ càng đen, dứt khoát không giải thích còn tốt hơn một điểm...

Hơn nữa, đang tại Diệp Ngọc Bạch mấy người mặt có như vậy một cái xinh đẹp bạn gái, cũng rất có mặt mũi không phải? Tuy nói còn không có sờ qua cái này một người bạn gái bàn tay nhỏ bé...

Đợi đến lúc Bành Oánh Thi đi rồi, Diệp Ngọc Bạch bọn người lập tức đối với Diệp Tiêu giờ ngón tay cái lên, xưng hán quả nhiên không hổ là Tiêu ca, vậy mà của được như vậy một cái cực phẩm nữ nhân, đây càng là sâu sắc thỏa mãn Diệp Tiêu lòng hư vinh...

Về sau mấy người chính là một cái kính mà liều rượu, đương nhiên Diệp Ngọc Bạch bọn người cũng đưa bọn chúng mấy năm này sự tình nói một lần...

Ba người là ba năm trước đây đi vào Tỉnh Hải thành phố đây, lúc ấy không có văn bằng, không ai té quan hệ, cũng không có bất kỳ vốn liếng chính hán nhóm bọn họ tại Tỉnh Hải thành phố cái này phồn hoa đại đô thị quả thực nửa bước khó đi!

Công tác khó tìm, tiêu phí lại cao, mấy người liên tục thay đổi thiết nhiều công tác, cái gì ống nước công, khí tu công, truyền đồ ăn viên, tiền đưa bên ngoài bán đấy, thậm chí liên cả công nhân vệ sinh đều đã làm, thế nhưng mà bọn hán tính tình đều rất cổ quái, hoặc là bị lão bản cuốn gói, hoặc là bọn hán xào lão bản mỗi câu mực!

Cuối cùng rơi xuống thiếu chút nữa hành khát tình trạng, vốn bọn hán cũng biết Diệp Tiêu có một di nhỏ ở tại Tỉnh Hải thành phố, hàng năm đều đến Thục trung vẫn an Diệp Tiêu, nhưng bọn hán một không có Mộ Dung Minh Yên phương thức liên lạc, hai là cảm thấy như vậy đi tìm Mộ Dung Minh Yên lời nói rất mất mặt, cuối cùng tại lần thứ nhất vô tình đi lên hỗn cái này một con đường!

Ba người từ nhỏ theo Diệp Thiên Long học tập Hoa Hạ công phu, tuy nhiên không Như Diệp tiêu như vậy đã sẽ dùng thốn kinh, nhưng là bình thường dưới tình huống 3~5 cái Đại Hán cũng không có biện pháp cận thân, tại tăng thêm ba người đều là cô nhi, từ nhỏ đã có một cỗ lệ khí, đánh khởi người tâm ngoan thủ lạt, trong khoảng thời gian ngắn lại bị bọn hán xông ra một phen thanh danh, bên người cũng tụ tập một đám tiểu đệ...

Sớm nhất chỉ là kiểm chế bảo vệ phí cái gì đấy, về sau đã có vốn liếng tự mở lên sản nghiệp của mình, bất quá Tỉnh Hải thành phố hắc đạo đã sớm tạo thành chính mình vòng tròn luẩn quẩn, ba người bọn hán thuộc về từ bên ngoài đến vòng tròn luẩn quẩn, tự nhiên không bị những thứ khác bang phái sở tiếp nhận, lúc ban đầu thời điểm, thế lực của bọn hán còn nhỏ, cũng không có ai chú ý hán, theo của bọn hán thế lực dần dần tăng lớn, tự đưa tới những bang phái khác chú ý!

Một ít bang phái đại lão hi vọng thu nạp bọn hán, thế nhưng mà ba người đều là tướng lĩnh không bị trói buộc thế hệ, ngoại trừ Diệp Tiêu cùng Diệp Thiên Long, ai cũng không phục, cái này dĩ nhiên là là một phen đại chiến!

Ba người thân thủ không tệ, thế nhưng mà những bang phái khác dù sao thâm căn cố đế, vẫn cùng địa phương cảnh sát có thâm hậu liên hệ, ba người lúc ban đầu thời gian cũng không tốt qua, không phải là bị trào tiến đồn công an, tự là bị người đuổi giết!

Thẳng đến có một lần Tiêu Nam cùng Diệp Thương Lang bị nắm chộp, suýt nữa bỏ tù, Diệp Ngọc Bạch khởi xướng hung ác đến, đơn thương độc mã giết tiến lúc ấy Văn Long phổ lúc ấy bang phái lớn nhất Hắc Hồ bang tổng bộ, đem Hắc Hồ bang ngay lúc đó lão đại toàn thân xương cốt toàn bộ đập nát, huyết chỉ đem đầu của hán ném vào sáng khoai lúc đồn công an sở trưởng trong nhà!

Càng là thanh minh, nếu là hán không tha huynh đệ của mình, Hắc Hồ bang lão đại chính là vị đồn công an sở trưởng kết cục...

Tên kia đồn công an sở trưởng tự nhiên không sợ, trong nhà bày ra trận trận phòng ngự, thế nhưng mà Diệp Ngọc Bạch hay vẫn là liên tục ba lượt tiềm nhập tên kia sở trưởng trong nhà, đem đao gác ở cổ của hán bên trên...

Tên kia sở trưởng mới đáp ứng thả người...

Hán cũng bởi vậy xông rơi xuống Thiết Huyết Cuồng Thần danh xưng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20 Minh Yên đi về phía

Từ đó về sau, Văn Long tam sát danh tiếng bắt đầu truyền ra, mà Diệp Ngọc Bạch lại vẫn cùng tên kia sở trưởng kết thành huynh đệ, hôm nay tên kia sở trưởng đã là Nam Thành công an phân cục phó cục trưởng rồi...

Đương nhiên, trong đó chuyện ẩn ở bên trong đến cùng có bao nhiêu, cũng chỉ có người trong cuộc mới biết được đấy...

Bất quá nghe đến mấy cái này Diệp Tiêu trong nội tâm minh bạch, có thể đạt cho tới hôm nay tình trạng, ba người mấy năm này nội không biết đã ăn bao nhiêu khổ!

Chỉ là nghĩ đến Diệp Ngọc Bạch đơn thương độc mã xông vào Hắc Hồ bang tổng đàn, tự khẳng định bị thụ không biết đa trọng tổn thương, còn muốn

đến hán một mà tiếp, lại mà ba xâm nhập đồn công an sở trường trong nhà, cái kia phần thống khổ dày vò tự không phải bình thường người có thể nhận thụ đây...

Bất quá ba người dù sao căn cơ bất ổn, cũng không có cái gì đại nhân vật bảo kê, phát triển một mực cũng không thuận lợi, cho tới bây giờ, băng đảng đua xe cũng không phải Nam Thành bang phái lớn nhất, bất quá ba người hung danh đã xông đi ra ngoài, mặc dù là Nam Thành xếp hạng Top 3 mấy cái bang phái cũng không muốn trêu chọc bọn này biến thái...

Cho nên mấy người sinh hoạt coi như là tiêu điều tự tại...

Bất quá mấy tháng này đến, Nam Thành bang phái lớn nhất thiên vui cười bang lão Bang chủ thoái vị, mới bang chủ tiền nhiệm, muốn nhất thống Nam Thành, toàn bộ Nam Thành hắc đạo rất có phong vân tái khởi xu thế...

Vốn là Diệp Ngọc Bạch bọn người còn có chút bận tâm sau này mình đường ra, bọn hán tuy nhiên thực lực của bản thân không tệ, thế nhưng mà xã hội bây giờ là một cái chủ ý mạng lưới quan hệ xã hội, bọn hán căn cơ quá nhỏ bé quá nhỏ bé, lấy cái gì đi cùng Nam Thành những bang phái này tranh đấu?

Bất quá bây giờ Diệp Tiêu trở về rồi, bọn hán tất cả lo lắng toàn bộ biến mất, bọn hán tin tưởng chỉ cần có Diệp Tiêu tại, trên cái thế giới này sẽ không có không thể chiến thắng địch nhân, mặc dù là đối phương là Nam Thành bang phái lớn nhất, bọn hán cũng vui mừng không sợ!

Đây là một loại đối với Diệp Tiêu tuyệt đối tín nhiệm!

Diệp Tiêu đem Diệp Ngọc Bạch mấy người đích thoái ngữ toàn bộ nghe vào trong nội tâm, mặc kệ bởi vì bọn họ quan hệ trong đó cũng tốt, còn là vì nguyên nhân khác, hán đều khó có khả năng lại để cho trong tay bọn họ lực lượng bị phá hủy!

Băng đảng đua xe, cái này có lẽ tự là mình tại Tỉnh Hải thành phố để một cỗ lực lượng...

Đương nhiên, cái này là hoàn toàn thuộc về lực lượng của hán...

Về phần năm đó lão gia tử lưu lại cái kia chút ít, không đến bắt đắc dĩ, Diệp Tiêu cũng không muốn đi vận dụng...

Bốn người uống rất nhiều, tửu lượng kém cõi nhất Tiêu Nam cái thứ nhất ngã xuống, sau đó là Diệp Ngọc Bạch, đến cuối cùng, về sau Diệp Tiêu cùng trầm mặc ít nói Diệp Thương Lang.

"Sói con, chiều cổ tốt bọn hán, ta đi về trước..." Chứng kiến say ngã vào trên ghế sa lon thì thảo mộng ngữ hai người, Diệp Tiêu đứng lên, hướng phía Diệp Thương Lang nói ra!

Thương Lang không nói gì, chỉ là nhẹ gật đầu...

Diệp Tiêu cũng không nói thêm gì, nơi này là mấy người bọn hán địa bàn, nghĩ đến cũng không hội xảy ra vấn đề gì, đi một mình ra Hàn Vũ Phi Dương quán bar, đang định đánh cho taxi phản hồi đi nhỏ biệt thự, chợt thấy một cỗ màu đen Đại Bôn theo trước mặt chạy qua!

Tỉnh Hải thành phố là toàn quốc kinh tế đại thành phố, Tỉnh Hải thành phố kẻ có tiền quá nhiều, một cỗ mấy trăm vạn Đại Bôn thật sự chẳng có gì lạ, thế nhưng mà lại để cho Diệp Tiêu kinh ngạc chính là, Đại Bôn chỗ ngồi phía sau vậy mà ngồi Mộ Dung Minh Yên!

Hơn nữa nhìn bộ dáng của nàng, tựa hồ ngủ mê đồng dạng...

Hiện tại cũng mười hai giờ, theo lý thuyết đi nhỏ sớm nên đã xong ngày đó công tác về nhà, làm sao có thể còn ở bên ngoài? Nhưng lại tại người khác trên xe?

Tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra bấm đi nhỏ điện thoại, lấy được hồi phục là ngài gầy gọi điện thoại máy đã đóng, một cỗ dự cảm bất tường xuất hiện tại Diệp Tiêu trong lòng!

Vừa vặn cái lúc này, vài tên băng đảng đua xe tiểu đệ cũng theo Hàn Vũ Phi Dương quán bar đi ra, đang muốn khởi động chính mình xe mô-tô!

Diệp Tiêu một cái bước xa đi qua, một tay lấy một gã vừa mới trên háng xe mô-tô tiểu đệ kéo xuống dưới!

"Xe mô-tô cho ta mượn dùng dùng một lát..." Vút xuống dưới một câu như vậy lời nói khởi động xe mô-tô hướng phía Đại Bôn chạy phương hướng đuổi theo!

Tên kia tiểu đệ đang muốn tức giận, khi thấy là Diệp Tiêu bóng lưng về sau, lập tức đem đã đến bên miệng thô tục nuốt trở về, đây không phải liên cả Nam ca vừa rồi bá kiến cái vị kia Tiêu ca sao?

Hán vậy mà trưng dụng chính mình xe mô-tô, trời ạ...

Băng đảng đua xe mọi người đều là đi đua xe nhất tộc, mặc dù là cái này chiếc đơn giản nhất Harley, đã trải qua đặc thù cải trang, tốc độ cao nhất chạy trớn, tốc độ tối thiểu có thể đạt tới 200!

Nơi đây lại là nội thành, phía trước cái kia chiếc Đại Bôn cũng khai mở được không tính nhanh, rất nhanh đã bị Diệp Tiêu đuổi theo...

Bất quá Diệp Tiêu cũng không có nhanh chóng xông lên phía trước, chỉ là xa xa điều roi ở phía sau, tưởng muốn nhìn người nọ một chút rốt cuộc muốn đem Mộ Dung Minh Yên mang đi đến nơi nào!

Đại Bôn chạy nhanh ra nội thành, dĩ nhiên thẳng đến hướng nam ngoại ô chạy tới, về sau, đã chạy nhanh lên một đầu không có đèn đường phụ đạo!

Diệp Tiêu trong nội tâm càng là nghi hoặc, vì không làm cho đối phương phát hiện mình, hắn trực tiếp đem xe mô-tô đèn cho đóng, một mực rút tại Đại Bôn đằng sau mấy trăm mét!

Phía trước một mảnh đen kịt, cũng may cái này một con đường không có gì bẫy rập, này mới khiến hắn bám theo một đoạn Đại Bôn đi tới một mảnh khu biệt thự!

Đây là một mảnh tới gần Tỉnh Hải thành phố nam ngoại ô Bát Kỳ núi khu biệt thự, cái này ở bên trong chỗ vắng vẻ, biệt thự giá cả cũng không tính rất cao, thật là nhiều kẻ có tiền đường tình nhân địa phương!

Đương nhiên, cũng có rất nhiều kẻ có tiền ưa thích mang theo những cái kia chơi tình một đêm nữ nhân tới tại đây!

Đại Bôn lái vào khu biệt thự, Diệp Tiêu cũng theo ở phía sau mở đi vào, cái kia trông coi đại môn bảo an ngoại trừ ngẩng đầu nhìn lướt qua Diệp Tiêu bên ngoài, cũng không có làm bất luận cái gì ngăn trở, cái này lại để cho Diệp Tiêu âm thầm yên tâm lại, xem tới nơi này bảo an lực lượng không tính hùng hậu ah!

Ngẫm lại cũng thế, tại đây như vậy vắng vẻ, hơn nữa đại đa số biệt thự đều không lấy, coi như là những cái kia ăn trộm cũng không muốn chạy xa như vậy đến!

Hơn nữa rất nhiều đại nhân vật ở chỗ này vụng trộm đường tình nhân, hoan lạc là rất trọng yếu đồ vật, nếu mỗi đi vào một người đều muốn đề ra nghi vấn thoág một phát, những cái kia đại nhân vật hoan lạc ở đâu?

Đại Bôn tại một cái hai tầng lầu tiểu trước biệt thự mặt ngừng lại, Diệp Tiêu cũng đem xe mô-tô đứng tại ven đường một gốc cây đại cây dong xuống, lặng lẽ tiềm nhập cái kia trăng trước biệt thự!

Lập tức tự chứng kiến một gã hơn ba mươi tuổi mập mạp theo ghế lái đi xuống, mà một gã nữ hầu cũng đứng lúc từ bên trong biệt thự đi ra!

"Ta lên trước đi tắm rửa, đem Mộ Dung tiểu thư đỡ đến phòng ta..." Mập mạp vút xuống dưới một câu như vậy lời nói tự trực tiếp hướng trong biệt thự đi đến!

Tên kia nữ hầu lên tiếng, đi vào ô tô chỗ ngồi phía sau nâng dậy Mộ Dung Minh Yên tự hướng trong biệt thự đi đến, cách đó không xa Diệp Tiêu trong nội tâm âm thầm kinh ngạc, thằng này rốt cuộc là ai? Như thế nào hội mang đi nhỏ lại tới đây?

Thân ảnh một cái lập loè, tự hướng trong biệt thự kín đáo đi tới, hắn tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào tổn thương đi nhỏ...

Tên kia nữ hầu đem Mộ Dung Minh Yên đỡ đến lầu hai một gian phòng gian sau tự lui đi ra, từ trong phòng trong phòng tắm còn truyền đến ào ào tiếng nước, nghĩ đến là cái tên mập mạp kia chính đang tắm!

Cái lúc này, Mộ Dung Minh Yên tựa hồ tỉnh lại, mơ mơ màng màng mở hai mắt ra, tự chứng kiến mình ở một gian lạ lẫm trong phòng, không khỏi thở nhẹ một tiếng: "Ta đây là tại nơi nào?"

"Mộ Dung tiểu thư, nơi này là ta ngày thường chỗ ở, ngươi còn thoả mãn?" Cửa phòng tắm ở phía sau đẩy ra, sau đó tự chứng kiến bọc lấy một trương khăn tắm mập mạp mặt mũi tràn đầy cười dâm đang đi ra...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Phẩm Tà Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.